

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

- กรมเศรษฐกิจการพาณิชย์ กระทรวงพาณิชย์. เขตการค้าเสรีอาเซียน : ผลการประชมสุดยอด อาเซียน ครั้งที่ 4. 27-28 มกราคม 2538. ณ สิงคโปร์ : 1-35.
- กองการค้าพหุภาคี กรมเศรษฐกิจการพาณิชย์. การเจรจาครั้งสุดท้ายเพื่อเปิดตลาดก่อนปิดรอบ อุรุกวัย. วารสารเศรษฐกิจการพาณิชย์ ปีที่ 25 ฉบับที่ 246 (มีนาคม-เมษายน 2537) : 21-26.
- กองการค้าพหุภาคี กรมเศรษฐกิจการพาณิชย์. สรุปผลการเจรจารอบอุรุกวัยและผลกระทบที่อาจ เกิดขึ้นต่อประเทศกำลังพัฒนา (20 ธันวาคม 2536). (เอกสารอัดสำเนา).
- กองวิจัยสินค้าและการตลาด 1. ผลิตภัณฑ์พลาสติก : โอกาสและผลกระทบหลังการเจรจา. วารสารเศรษฐกิจการพาณิชย์ ปีที่ 26 ฉบับที่ 254 (กรกฎาคม-สิงหาคม 2538) : 32-44.
- กองศึกษาภาวะเศรษฐกิจอุตสาหกรรม 1 สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม. รายงานการศึกษาภาวะ เศรษฐกิจอุตสาหกรรมอุตสาหกรรมปิโตรเคมี. กรุงเทพมหานคร : กันยายน 2536. (เอกสารอัดสำเนา)
- กองแผนงาน. การปรับปรุงโครงสร้างภาษีศุลกากร. วารสารศุลกากร ปีที่ 27 ฉบับที่ 49 (กรกฎาคม -สิงหาคม 2538) : 61-68.
- กลุ่มวิจัยเศรษฐกิจ ฝ่ายวิจัยและวางแผน ธนาคารไทยพาณิชย์. AFTA : โอกาสและผลกระทบต่อ ประเทศไทย. เศรษฐกิจปริทัศน์. ปีที่ 14 ฉบับที่ 5 (พฤษภาคม 2535) : 1-21.
- กลุ่มวิจัยเศรษฐกิจ ฝ่ายวิจัยและวางแผน ธนาคารไทยพาณิชย์. GATT : สาระและผลกระทบ. เศรษฐกิจปริทัศน์ ปีที่ 16 ฉบับที่ 3 (มีนาคม 2537) : 1-23.
- โกศล ฉันทิกุล. คำบรรยายกระบวนวิชากฎหมายเกี่ยวกับการลงทุน. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพมหานคร : ฝ่ายตำราและอุปกรณ์การศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2531.
- คดีพร มะกรุดทอง. อุตสาหกรรมเม็ดพลาสติก. วารสารเศรษฐกิจ ธนาคารกรุงเทพ จำกัด ปีที่ 25 ฉบับที่ 3 (มีนาคม 2536) : 31-35.
- คณะทำงานที่ปรึกษาองนายกรัฐมนตรี (ดร.สุภชัย พานิชภักดิ์). ผลกระทบของเขตการค้าเสรี อาเซียน : กรณีอุตสาหกรรมปิโตรเคมีไทย. กรุงเทพมหานคร : กรกฎาคม 2536 (เอกสารอัดสำเนา)

- จ๊กกัซัย พานิชพัฒน์. แนวโน้มการส่งเสริมการลงทุนในแผน 7 เปิดพรมแดนใหม่ การลงทุนของภาคเอกชน. จุฬาลงกรณ์วารสาร (เมษายน-มิถุนายน 2533) : 37-51.
- จิตติวุฒิ สุขพรชัยกุล. การรวมกลุ่มทางการค้า (Trade Bloc). เอกสารภาณีอากร (กรกฎาคม) : 41-44.
- ณรัชชา อินทรประสิทธิ์. อาฟต้า :เขตการค้าเสรีแบบเปิด. วารสารเศรษฐกิจ ธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) ปีที่ 27 ฉบับที่ 9 (กันยายน 2538) : 29-31.
- ดิเรณ พงศ์มจพัฒน์. การรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจ : ดีหรือร้าย?. วารสารเศรษฐศาสตร์จุฬาลงกรณ์ ปีที่ 4 เล่มที่ 3 (ธันวาคม 2535) : 325-364.
- . ความได้เปรียบทางเศรษฐกิจและความสำเร็จทางอุตสาหกรรม. วารสารเศรษฐศาสตร์จุฬาลงกรณ์ ปีที่ 3 เล่มที่ 2 (สิงหาคม 2534) : 206-225.
- . ภูมิศาสตร์และยุทธศาสตร์ของเศรษฐกิจไทย. วารสารเศรษฐศาสตร์จุฬาลงกรณ์ ปีที่ 5 เล่มที่ 3 (กันยายน 2536) : 249-273.
- นิรัชรา เบญจนิรัตติชัย. อุตสาหกรรมปิโตรเคมีกับเขตการค้าเสรีอาเซียน. กรมเศรษฐกิจการพาณิชย์ : กรุงเทพมหานคร, กันยายน 2536.
- บันลือศักดิ์ ปุสสะรังษิ. เปรียบเทียบมาตรการส่งเสริมการลงทุนของประเทศไทยกับประเทศอื่นๆ ในอาเซียน. วารสารพัฒนาบริหารศาสตร์ ปีที่ 34 ฉบับที่ 4 (ตุลาคม-ธันวาคม 2537) : 15-29.
- ประสิทธิ์ เอกบุตร. การเจรจาการค้าแก่ดร์รอบอุรุกวัย ผลประโยชน์และผลเสียต่อไทย. CHULALONGKORN REVIEW ปีที่ 6 เล่มที่ 21 (ตุลาคม-ธันวาคม 2536) : 28-32.
- ปราโมทย์ ไชยเวช .ทิศทางของอุตสาหกรรมปิโตรเคมีในกลุ่มประเทศอาเซียน. CHULALONGKORN REVIEW ปีที่ 7 เล่มที่ 28 (กรกฎาคม-กันยายน 2538) : 22-39.
- ปรีดา เกษมทรัพย์. กฎหมายเศรษฐกิจ. วารสารหมอกความยุติธรรม ปีที่ 5 ฉบับที่ 59 (พฤศจิกายน 2533) : 48-53.
- ฝ่ายวิชาการ ธนาคารกสิกรไทย. การทุ่มตลาดสินค้าจากต่างประเทศ ปัญหาที่รัฐบาลต้องเร่งมาตรการป้องกัน. สรุปข่าวธุรกิจ ปีที่ 26 ฉบับที่ 1 (1-15 มกราคม 2538) : 23-25.
- ฝ่ายวิชาการ ธนาคารกสิกรไทย. เขตการค้าเสรีอาเซียน... ความร่วมมือที่รอการสานต่อ. สรุปข่าวธุรกิจ ปีที่ 23 ฉบับที่ 8 (16-30 เมษายน 2535) : 24-29.

- ฝ่ายวิชาการ ธนาคารกสิกรไทย. เขตการค้าเสรีอาเซียน... ความร่วมมือที่รอการสานต่อ. รายงานเศรษฐกิจ ฉบับที่ 403 (6มิถุนายน 2535) : 1-3.
- ฝ่ายวิชาการ ธนาคารกสิกรไทย. อุตสาหกรรมเม็ดพลาสติก : ผลกระทบเมื่อภาครัฐฯ ลดการคุ้มครอง. สรุปข่าวธุรกิจ ปีที่ 23 ฉบับที่ 9 (1-15 พฤศจิกายน 2535) : 12-18.
- พิพัฒน์ ไทยอารีและพิเชษฐ สีขันธ์รังษี. การจัดตั้งองค์การการค้าโลก (WTO) ผลกระทบต่อโครงสร้างหน่วยงานภาครัฐ. CHULALONGKORN REVIEW ปีที่ 7 ฉบับที่ 27 (เมษายน-มิถุนายน 2538) : 19-32.
- พิเชษฐ์ กิตติสิน. องค์การรัฐสภาอาเซียน. วารสารรัฐสภาสาร ปีที่ 39 ฉบับที่ 9 (กันยายน 2534) : 74-81.
- ไพฑูริย์ บุญประเสริฐ. ผลทางกฎหมายเศรษฐกิจของข้อตกลงเขตการค้าเสรีอาเซียนที่มีต่ออุตสาหกรรมปาล์มน้ำมันและอุตสาหกรรมเกี่ยวเนื่อง. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ ภาควิชาบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัย, 2536.
- ไพฑูริย์ อรุณพันธ์. ผลิตภัณฑ์พลาสติก. เศรษฐกิจ ปีที่ 13 ไตรมาสที่ 3 (กรกฎาคม-กันยายน 2538) : 6-16.
- มันจกร สายธารธรรม. อุตสาหกรรมปิโตรเคมีไทย... เส้นทางพัฒนาที่ต้องพึ่งผ้าอุปสรรค. สรุปข่าวธุรกิจ ปีที่ 22 ฉบับที่ 22 (16-30 พฤศจิกายน 2534) : 33-40.
- เลื่อน กฤษณกร. ทิศทางและแนวโน้มราคาน้ำมันในระยะยาว. CHULALONGKORN REVIEW ปีที่ 7 ฉบับที่ 28 (กรกฎาคม-กันยายน 2538) : 40-51.
- วสันต์ รจนากิจ. สิทธิและประโยชน์ในการประกอบกิจการในนิคมอุตสาหกรรม. เอกสารภาษีอากร : 113-115.
- สถิตย์ ลิ้มพงศ์พันธุ์. การกำหนดราคาศุลกากรของแก๊ส ระบบประเมินราคาสินค้า. CHULALONGKORN REVIEW ปีที่ 6 ฉบับที่ 21 (ตุลาคม-ธันวาคม 2536) : 33-43.
- _____. จากแก๊สสู่องค์การการค้าโลก. วารสารศุลกากร ปีที่ 7 ฉบับที่ 50 (กันยายน-ตุลาคม 2538) : 15-23.
- สมจินต์ สันตวรักษ์. กฎเกณฑ์การค้าภายใต้องค์การการค้าโลก. วารสารเศรษฐกิจการพาณิชย์ ปีที่ 266 ฉบับที่ 253 (พฤษภาคม-มิถุนายน 2538) : 4-12.
- สมาคมอุตสาหกรรมพลาสติกไทย. ข่าวในวงการพลาสติกไทย ปีที่ 11 ฉบับที่ 5 (มีนาคม 2538) : 92-98.

- สุภาภรณ์ ชาญณรงค์และจิราวิไล ชารณปกรณ์. เขตการค้าเสรีอาเซียนกับอุตสาหกรรมปิโตรเคมีและพลาสติก. กรุงเทพมหานคร : ฝ่ายวิจัย บริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย, มกราคม 2537.
- สุคนธ์ กาญจนาลัย. เขตการค้าเสรีอาเซียน ผลกระทบและการปรับตัวของธุรกิจไทย. CHULALONGKORN REVIEW : 26-34.
- _____. เอกสารประกอบการบรรยายพิเศษเรื่องเขตการค้าเสรีอาเซียน. ณ ห้องประชุมรัฐสภา (5 กุมภาพันธ์ 2536) : 14-22.
- สุธรรม อยู่ในธรรม. ข้อสังเกตบางประการเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างกฎหมาย เศรษฐศาสตร์ และการเมือง. ชื่อหนังสือ ปีที่ ฉบับที่ (เดือน 2536) : หน้า-.
- สุลักษณ์ กาญจนขุนดี. เขตการค้าเสรีอาเซียน สิทธิพิเศษใหม่ทางการค้า. เอกสารภาณีอากร ปีที่ ฉบับที่ (เดือน ปี) : 35-40.
- สุรัช พงษ์พิพัฒน์พานิช. ผลกระทบต่อสังคมของวิธีการกำหนดราคาในโครงการปิโตรเคมีแห่งชาติ. เอกสารประกอบการประชุมวิชาการประจำปี ครั้งที่ 7 สมาคมเศรษฐศาสตร์แห่งประเทศไทย. 27 มกราคม 2537) กรุงเทพมหานคร.
- โสภี สิริ. ทำไมต้องมีอาฟต้า. เอกสารภาณีอากร : 88-92.
- อวยชัย คุณากาญจน์. ข้อตกลง TRIMS และผลกระทบต่อกฎหมายเศรษฐกิจไทย. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2537.
- อมเรศ สีลาอ่อน. คำบรรยายเรื่อง "เขตการค้าเสรีอาเซียน : ปัญหาและโอกาสของอุตสาหกรรมไทย" ต่อสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย. (วันจันทร์ที่ 24 กุมภาพันธ์ 2535) ณ โรงแรมรีเจนท์.
- อรุณ ภาณุพงศ์. จาก GATT สู่ WTO. วารสารนิติศาสตร์ ปีที่ 25 ฉบับที่ 3 (กันยายน 2538) : 433-444.
- อัครเมศวร์ ทองนวล. การขยายความร่วมมือของอาเซียน. วารสารรัฐสภาสาร ปีที่ 39 ฉบับที่ 9 (กันยายน 2534) : 53-73.
- อัจฉรินทร์ พัฒนพันธ์ชัยและนุชยา วุฒิชาย. ปิโตรเคมี อุตสาหกรรมพื้นฐานขนาดใหญ่รับการเติบโตในภูมิภาค. วารสารส่งเสริมการลงทุน ปีที่ 6 ฉบับที่ 5 (พฤษภาคม 2538) : 50-54.
- อัจฉรินทร์ พัฒนพันธ์ชัย. อุตสาหกรรมปิโตรเคมี. วารสารส่งเสริมการลงทุน ปีที่ 6 ฉบับที่ 1 (มกราคม 2538) : - .

อารมณ สุวรรณสภาพ. ความคืบหน้าล่าสุดของ AFTA. วารสารเศรษฐกิจ ธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) ปีที่ 27 ฉบับที่ 11 (พฤศจิกายน 2538) : 18-19.

_____. ปัญหาของอุตสาหกรรมปิโตรเคมีไทย. วารสารเศรษฐกิจ ธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) ปีที่ 27 ฉบับที่ 9 (กันยายน 2538) : 8-25.

_____. ผลกระทบของเขตการค้าเสรีอาเซียนที่มีต่ออุตสาหกรรมปิโตรเคมีและพลาสติกของไทย. วารสารเศรษฐกิจ ธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) ปีที่ 25 ฉบับที่ 6 (มิถุนายน 2536) : 12-22.

ไม่มีชื่อผู้แต่ง

การยกเว้นกองทุนสำหรับผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียมที่นำเข้ามาใช้เป็นวัตถุดิบในอุตสาหกรรมเคมีปิโตรเลียมและสารละลาย. วารสารนโยบายพลังงาน ปีที่ ฉบับที่ 7 (สิงหาคม 2532) : 8-11.

การเก็บภาษีสรรพสามิตและเงินกองทุนและการนำเข้าวัตถุดิบสำหรับอุตสาหกรรมเคมีปิโตรเลียมและสารละลาย. วารสารนโยบายพลังงาน ปีที่ ฉบับที่ 11 (เมษายน-พฤษภาคม 2533) : 35.

การเปลี่ยนแปลงอัตราอากรศุลกากร สำหรับวัตถุดิบที่ใช้ในอุตสาหกรรมกลั่นน้ำมัน. วารสารนโยบายพลังงาน ปีที่ ฉบับที่ (เมษายน-มิถุนายน 2538) : 30-33.

แนวโน้มอุตสาหกรรมพลาสติกในประเทศไทย. ผู้ส่งออก ปีที่ 6 ฉบับที่ 124 (ตุลาคม 2535) : 85-88.

วิเคราะห์ผลกระทบของกลุ่มเศรษฐกิจการค้าต่างๆ ต่อเศรษฐกิจและการค้าของไทย. เอกสารประกอบการสัมมนา “เป้าหมายการส่งออก การนำเข้า และดุลการค้า ปี 2536” กรมเศรษฐกิจการพาณิชย์ กระทรวงพาณิชย์ (27-29 พฤศจิกายน 2535) : 6-9.

อนาคตเศรษฐกิจไทยบนเส้นทางก้าวเป็นผู้นำในเวทีการค้าโลกในปี 2020. นิตยสารสำหรับผู้ส่งออกและผู้บริหาร ปีที่ 9 ฉบับที่ 194 (กันยายน 2538) : 13-22.

ภาษาอังกฤษ

The ASEAN Secretariat. AFTA Reader. Volume III. Indosnesia: 1995.

Boonlert Wongpibul. ASEAN: Problems and prospects. รัฐสภาสาร ปีที่ 39 ฉบับที่ 9 (กันยายน 2534) : 45-52.

- Jaturon Thirawat. Some Observations on AFTA. วารสารนิติศาสตร์ ปีที่ 23 ฉบับที่ 1 (มีนาคม 2536) : 54-64.
- John, H., Dunning. Studies in International Investment. London: 1994.
- Office of the Board of Investment, Office of the Prime Minister, Royal Thai Government. Investment Opportunities Study Petrochemicals in Thailand : July 1995.
- Pearl Imada and Seiji Naya. AFTA : the way agead. Singapore : Singapore National Printers Ltd, 1992.
- Thailand petrochemical industry review and outlook. Hydrocarbon Asia Volume 4 No.8 (November-December 1994) : 38-49.
- Vitit Muntarhorn. ASEAN FREE TRADE AREA : LEGAL IMPLICATIONS AND BEYOND. (1992). Singapore Conferences On International Business Law, Conference VI: Current Developments in International Transfer of Goods and Services (9-11 September 1990).
- Wisarn Pupphavesa and Maureen Grewe. Enhancing Thailand's Trade Policy Through AFTA. TDRI Quarterly Review Volume 9 No.2 (June 1994) :7-12.

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ก

- SINGAPORE DECLARATION OF 1992
- FRAMEWORK AGREEMENT ON ENHANCING ASEAN ECONOMIC COOPERATION
- AGREEMENT ON THE COMMON EFFECTIVE PREFERENTIAL TARIFF (CEPT) SCHEME FOR THE ASEAN FREE TRADE AREA (AFTA)

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

SINGAPORE DECLARATION OF 1992

1 We, the Heads of State and Government of ASEAN, are encouraged by the achievements of ASEAN in the last twenty-five years, and are convinced that ASEAN cooperation remains vital to the well-being of our people.

2 Having reviewed the profound international political and economic changes that have occurred since the end of the Cold War and considered their implications for ASEAN, we declare that:

- ASEAN shall move towards a higher plane of political and economic cooperation to secure regional peace and prosperity;
- ASEAN shall constantly seek to safeguard its collective interests in response to the formation of large and powerful economic groupings among the developed countries, in particular through the promotion of an open international economic regime and by stimulating economic cooperation in the region;
- ASEAN shall seek avenues to engage member states in new areas of cooperation in security matters; and
- ASEAN shall forge a closer relationship based on friendship and cooperation with the Indochinese countries, following the settlement on Cambodia.

Political and Security Cooperation

3 In the field of political and security cooperation, we have agreed that:

- ASEAN welcomes accession by all countries in Southeast Asia to the Treaty of Amity and Cooperation in Southeast Asia, which will provide a common framework for wider regional cooperation embracing the whole of Southeast Asia;
- ASEAN will also seek the cognizance of the United Nations for the Treaty through such means as an appropriate Resolution. This will signify ASEAN's commitment to the centrality of the UN role in the maintenance of international peace and security as well as promoting cooperation for socio-economic development;

- ASEAN could use established fora to promote external dialogues on enhancing security in the region as well as intra-ASEAN dialogues on ASEAN security cooperation (such as the regional security seminars held in Manila and Bangkok in 1991, and the workshops on the South China Sea held in Bali in 1990 and Bandung in 1991), taking full cognizance of the Declaration of ASEAN Concord. To enhance this effort, ASEAN should intensify its external dialogues in political and security matters by using the ASEAN Post-Ministerial Conferences (PMC);
 - ASEAN has made major strides in building cooperative ties with states of the Asia-Pacific region and shall continue to accord them a high priority;
 - ASEAN will seek to realise the Zone of Peace, Freedom and Neutrality (ZOPFAN) and a Southeast Asian Nuclear Weapon Free Zone (SEANWFZ) in consultation with friendly countries, taking into account changing circumstances;
 - ASEAN will closely cooperate with the United Nations and the international community in ensuring the full implementation of the Peace Agreements signed in Paris in October 1991. ASEAN supports the Cambodian Supreme National Council in calling on the UN Secretary-General to despatch UNTAC as early as possible in order to preserve the momentum of the peace process and to implement the gains realised by the signing of the Paris Peace Agreement. ASEAN calls on all parties in Cambodia to implement seriously the process of national reconciliation which is essential to a genuine and lasting peace in Cambodia; and
 - ASEAN will play an active part in international programmes for the reconstruction of Vietnam, Laos and Cambodia.
- 4 Conscious of the central role of the United Nations in the post-Cold War world, we agree that:
- The proposed Summit of members of the United Nations Security Council should help shape the United Nations' role for the promotion of a more equitable international political and economic order, and for the democratisation of the United Nations' decision-making processes in order to make the organization truly effective in meeting its obligations;
 - ASEAN will participate actively in efforts to ensure that the United Nations is a key instrument for maintaining international peace and security; and
 - ASEAN will encourage all efforts to strengthen the United Nations, including its role and capabilities in peacekeeping and peacemaking, in accordance with the United Nations Charter.

Directions in ASEAN Economic Cooperation

- 5 In the field of economic cooperation, we have agreed that:
- To further accelerate joint efforts in enhancing intra-ASEAN economic cooperation, ASEAN shall adopt appropriate new economic measures as contained in the Framework Agreement on Enhancing ASEAN Economic Cooperation directed towards sustaining ASEAN economic growth and development which are essential to the stability and prosperity of the region;
 - ASEAN shall establish the ASEAN Free Trade Area using the Common Effective Preferential Tariff (CEPT) Scheme as the main mechanism within a time frame of 15 years beginning 1 January 1993 with the ultimate effective tariffs ranging from 0% to 5%. ASEAN member states have identified the following fifteen groups of products to be included in the CEPT Scheme for accelerated tariff reductions:
 - vegetable oils
 - cement
 - chemicals
 - pharmaceuticals
 - fertiliser
 - plastics
 - rubber products
 - leather products
 - pulp
 - textiles
 - ceramic and glass products
 - gems and jewellery
 - copper cathodes
 - electronics
 - wooden and rattan furniture
 - ASEAN shall increase investments, industrial linkages and complementarity by adopting new and innovative measures, as well as strengthening existing arrangements in ASEAN and providing flexibility for new forms of industrial cooperation;
 - ASEAN shall strengthen and develop further cooperation in the field of capital markets, and shall encourage and facilitate free movement of capital and other financial resources;
 - ASEAN shall further enhance regional cooperation to provide safe, efficient and innovative transportation and communications infrastructure network;

- ASEAN shall also continue to improve and develop the intra-country postal and telecommunications system to provide cost-effective, high quality and customer-oriented services;
- ASEAN shall adopt joint efforts to strengthen trade promotion and negotiations on ASEAN agricultural products in order to enhance ASEAN's competitive posture, and to sustain the expansion of ASEAN agricultural exports in the international markets;
- ASEAN acknowledges that sub-regional arrangements among themselves, or between ASEAN member states and non-ASEAN economies could complement overall ASEAN economic cooperation;
- ASEAN recognises the importance of strengthening and/or establishing cooperation with other countries, regional/multilateral economic organisations, as well as Asia-Pacific Economic Cooperation (APEC) and an East Asia Economic Caucus (EAEC). With regard to APEC, ASEAN attaches importance to APEC's fundamental objective of sustaining the growth and dynamism of the Asia-Pacific region. With respect to an EAEC, ASEAN recognises that consultations on issues of common concern among East Asian economies, as and when the need arises, could contribute to expanding cooperation among the region's economies, and the promotion of an open and free global trading system;
- Further, recognising the importance of non-tariff and non-border areas of cooperation to complement tariff liberalisation in increasing regional trade and investment, ASEAN shall further explore cooperation in these areas with a view to making recommendations to the Fifth ASEAN Summit;
- ASEAN shall continue with its concerted efforts in the promotion of tourism, particularly in making the Visit ASEAN Year 1992 a success;
- ASEAN shall continue to step up cooperation in other economic-related areas, such as science and technology transfer and human resource development;
- ASEAN shall enhance cooperation and collective action in international and inter-regional fora as well as in international organisations and regional groupings. ASEAN shall also continue to enhance relations with its dialogue partners and other producing/consuming countries towards the advancement of the commodity sector in the region and in addressing international commodity issues;
- ASEAN recognises that sustained economic growth require considerable inputs of energy. As member states continue to industrialise and strengthen their industrial base, ASEAN shall focus and strengthen cooperation in energy security, conservation and the search for alternative fuels;

- ASEAN recognises the complementarity of trade and investment opportunities and therefore encourages, among others, increased cooperation and exchanges among the ASEAN private sectors, and the consideration of appropriate policies for greater intra-ASEAN investments;
- ASEAN shall continue to uphold the principles of free and open trade embodied in the General Agreement on Tariffs and Trade (GATT), and work towards maintaining and strengthening an open multilateral trading system;
- ASEAN shall work collectively to ensure that the Uruguay Round addresses the key concerns and interests of the ASEAN economies, and adopt a pragmatic and realistic approach, in using the Draft Final Text as at 20 December 1991 as a reasonable basis for completing negotiations; and
- ASEAN strongly urges major trading countries to settle their differences on agriculture and other areas, and likewise use the Draft Final Text to work towards an early and successful conclusion of the Uruguay Round.

Review of ASEAN's External Relations

- 6 In reviewing ASEAN's external relations, we have agreed that:
- ASEAN, as part of an increasingly interdependent world, should intensify cooperative relationships with its Dialogue partners, namely Australia, Canada, the European Community, Japan, the Republic of Korea, New Zealand and the United States, and engage in consultative relationships with interested non-Dialogue countries and international organizations; and
 - While ASEAN's cooperative relationships with the Dialogue partners have made significant progress, ASEAN should strengthen existing dialogue mechanisms and develop new ones where necessary for the enhancement of economic relations with these countries, especially ASEAN's major economic partners.

ASEAN Functional Cooperation

- 7 In the field of functional cooperation, we have agreed that:
- The ASEAN member countries shall continue to enhance awareness of ASEAN among the people in the region through the expansion of ASEAN Studies as part of Southeast Asian Studies in the school and university curricula and the introduction of ASEAN student exchange programmes at the secondary and tertiary levels of education;

- ASEAN should help hasten the development of a regional identity and solidarity, and promote human resource development by considering ways to further strengthen the existing network of the leading universities and institutions of higher learning in the ASEAN region with a view to ultimately establishing an ASEAN University based on this expanded network;
- ASEAN functional cooperation shall be designed for a wider involvement and increased participation by women in the development of the ASEAN countries in order to meet their needs and aspiration. This cooperation shall also extend to the development of children to realise their full potential;
- The ASEAN member countries shall continue to play an active part in protecting the environment by continuing to cooperate in promoting the principle of sustainable development and integrating it into all aspects of development;
- ASEAN member countries should continue to enhance environmental cooperation, particularly in issues of transboundary pollution, natural disasters, forest fires and in addressing the anti-tropical timber campaign;
- The developed countries should commit themselves to assist developing countries by providing them new and additional financial resources as well as the transfer of, and access to environmentally sound technology on concessional and preferential terms;
- The developed countries should also help to maintain an international environment supportive of economic growth and development;
- ASEAN looks forward to seeing these commitments reflected in the outcome of the United Nations Conference on Environment and Development in 1992 at Rio de Janeiro;
- As Non-governmental Organization (NGOs) play an important role in social development, ASEAN shall encourage the exchange of information among NGOs in the region and help expand their participation in intra-ASEAN functional cooperation;
- ASEAN shall intensify its cooperation in overcoming the serious problem of drug abuse and illicit drug trafficking at the national, regional and international levels; and
- ASEAN shall make a coordinated effort in curbing the spread of AIDS by exchanging information on AIDS, particularly in the formulation and implementation of policies and programmes against the deadly disease.

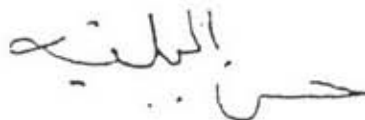
Restructuring of ASEAN Institution

- 8 To strengthen ASEAN, we have agreed that:
- ASEAN Heads of Government shall meet formally every three years with informal meetings in between;
 - The ASEAN organizational structure, especially the ASEAN Secretariat, shall be streamlined and strengthened with more resources;
 - The Secretary-General of the ASEAN Secretariat shall be redesignated as the Secretary-General of ASEAN with an enlarged mandate to initiate, advise, coordinate and implement ASEAN activities;
 - The Secretary-General of ASEAN shall be appointed on merit and accorded ministerial status;
 - The professional staff of the ASEAN Secretariat be appointed on the principle of open recruitment and based on a quota system to ensure representation of all ASEAN countries in the Secretariat;
 - The five present ASEAN Economic Committees be dissolved and the Senior Economic Officials' Meeting (SEOM) be tasked to handle all aspects of ASEAN Economic cooperation; and
 - A ministerial-level Council be established to supervise, coordinate and review the implementation of the Agreement on the Common Effective Preferential Tariff (CEPT) Scheme for the ASEAN Free Trade Area (AFTA).

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

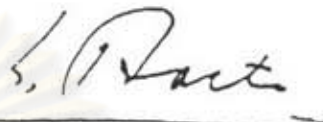
DONE in Singapore, on the 28th day of January, 1992.

For Brunei Darussalam:

HAJI HASSANAL BOLKIAH
Sultan of Brunei Darussalam

For the Republic of Indonesia:

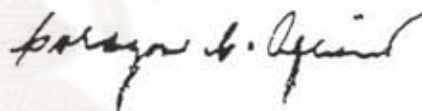

SOEHARTO
President

For Malaysia:

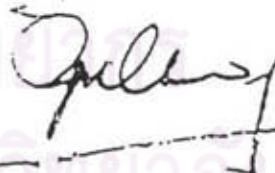
DR MAHATHIR BIN MOHAMAD
Prime Minister

For the Republic
of the Philippines:

CORAZON C AQUINO
President

For the Republic
of Singapore:

GOH CHOK TONG
Prime Minister

For the Kingdom of Thailand:

ANAND PANYARACHUN
Prime Minister

FRAMEWORK AGREEMENT ON ENHANCING ASEAN ECONOMIC COOPERATION

The Sultan of Brunei Darussalam, the President of the Republic of Indonesia, the Prime Minister of Malaysia, the President of the Republic of the Philippines, the Prime Minister of the Republic of Singapore and the Prime Minister of the Kingdom of Thailand:

REAFFIRMING their commitment to the ASEAN Declaration of 8 August 1967, the Declaration of ASEAN Concord of 24 February 1976, the Treaty of Amity and Cooperation in Southeast Asia of 24 February 1976, the 1977 Accord of Kuala Lumpur and the Manila Declaration of 15 December 1987;

DESIRING to enhance intra-ASEAN economic cooperation to sustain the economic growth and development of all Member States which are essential to the stability and prosperity of the region;

REITERATING their commitment to the principles of the General Agreement on Tariffs and Trade (hereinafter referred to as "GATT");

RECOGNISING that tariff and non-tariff barriers are impediments to intra-ASEAN trade and investment flows, and that existing commitments to remove these trade barriers could be extensively improved upon;

NOTING the significant unilateral efforts made by Member States in recent years to liberalise trade and promote investments, and the importance of extending such policies to further open up their economies, given the comparative advantages and complementarity of their economies,

RECOGNISING that Member States, having different economic interests, could benefit from sub-regional arrangements;

CONSCIOUS of the rapid and pervasive changes in the international political and economic landscape, as well as both challenges and opportunities yielded thereof, which need more cohesive and effective performance of intra-ASEAN economic cooperation;

MINDFUL of the need to extend the spirit of friendship and cooperation among Member States to other regional economies, as well as those outside the region which contribute to the overall economic development of Member States;

RECOGNISING further the importance of enhancing other fields of economic cooperation such as in science and technology, agriculture, financial services and tourism;

HAVE AGREED AS FOLLOWS:

Article 1: Principles

- 1 Member States shall endeavour to strengthen their economic cooperation through an outward-looking attitude so that their cooperation contributes to the promotion of global trade liberalisation.
- 2 Member States shall abide by the principle of mutual benefit in the implementation of measures of initiatives aimed at enhancing ASEAN economic cooperation.
- 3 All Member States shall participate in intra-ASEAN economic arrangements. However, in the implementation of these economic arrangements, two or more Member States may proceed first if other Member States are not ready to implement these arrangements.

Article 2: Areas of Cooperation

A. Cooperation in Trade

- 1 All Member States agree to establish and participate in the ASEAN Free Trade Area (AFTA) within 15 years. A ministerial-level Council will be set up to supervise, coordinate and review the implementation of the AFTA.
- 2 The Common Effective Preferential Tariff (CEPT) Scheme shall be the main mechanism for the AFTA. For products not covered by the CEPT Scheme, the ASEAN Preferential Trading Arrangements (PTA) or any other mechanism to be agreed upon, may be used.
- 3 Member States shall reduce or eliminate non-tariff barriers between and among each other on the import and export of products as specifically agreed upon under existing arrangements or any other arrangements arising out of this Agreement.
- 4 Member States shall explore further measures on border and non-border areas of cooperation to supplement and complement the liberalisation of trade.

B. Cooperation in Industry, Minerals and Energy

- 1 Member States agree to increase investments, industrial linkages and complementarity by adopting new and innovative measures, as well as strengthening existing arrangements in ASEAN.

2 Member States shall provide flexibility for new forms of industrial cooperation. ASEAN shall strengthen cooperation in the development of the minerals sector.

3 Member States shall enhance cooperation in the field of energy, including energy planning, exchange of information, transfer of technology, research and development, manpower training, conservation and efficiency, and the exploration, production and supply of energy resources.

C. Cooperation in Finance and Banking

1 Member States shall strengthen and develop further ASEAN economic cooperation in the field of capital markets, as well as find new measures to increase cooperation in this area.

2 Member States shall encourage and facilitate free movement of capital and other financial resources, including further liberalisation of the use of ASEAN currencies in trade and investments, taking into account their respective national laws, monetary controls and development objectives.

D. Cooperation in Food, Agriculture and Forestry

1 Member States agree to strengthen regional cooperation in the areas of development, production and promotion of agricultural products for ensuring food security and upgrading information exchanges in ASEAN.

2 Member States agree to enhance technical joint cooperation to better manage, conserve, develop and market forest resources.

E. Cooperation in Transportation and Communications

1 Member States agree to further enhance regional cooperation for providing safe, efficient and innovative transportation and communications infrastructure network.

2 Member States shall also continue to improve and develop the intra-country postal and telecommunications system to provide cost-effective, high quality and customer-oriented services.

Article 3: Other Areas of Cooperation

1 Member States agree to increase cooperation in research and development, technology transfer, tourism promotion, human resource development and other economic-related areas. Full account shall also be taken of existing ASEAN arrangements in these areas.

2 Member States, through the appropriate ASEAN bodies, shall regularly consult and exchange views on regional and international developments and trends, and identify ASEAN priorities and challenges.

Article 4: Sub-regional Economic Arrangements

Member States acknowledge that sub-regional arrangements among themselves, or between ASEAN Member States and non-ASEAN economies, could complement overall ASEAN economic cooperation.

Article 5: Extra-ASEAN Economic Cooperation

To complement and enhance economic cooperation among Member States, and to respond to the rapidly changing external conditions and trends in both the economic and political fields, Member States agree to establish and/or strengthen cooperation with other countries, as well as regional and international organisations and arrangements.

Article 6: Private Sector Participation

Member States recognise the complementarity of trade and investment opportunities, and therefore encourage, among others, cooperation and exchanges among the ASEAN private sectors, and between ASEAN and non-ASEAN private sectors, and the consideration of appropriate policies aimed at promoting greater intra-ASEAN and extra-ASEAN investments and other economic activities.

Article 7: Monitoring Body

The ASEAN Secretariat shall function as the body responsible for monitoring the progress of any arrangements arising from this Agreement. Member States shall cooperate with the ASEAN Secretariat in the performance of its duties.

Article 8: Review of Progress

The ASEAN Economic Ministers' Meeting and its subsidiary bodies shall review the progress of implementation and coordination of the elements contained in this Agreement.

Article 9: Settlement of Disputes

Any differences between the Member States concerning the interpretation or application of this Agreement or any arrangements arising therefrom shall, as far as possible, be settled amicably between the parties. Whenever necessary, an appropriate body shall be designated for the settlement of disputes.

Article 10: Supplementary Agreements or Arrangements

Appropriate ASEAN economic agreements or arrangements, arising from this Agreement, shall form an integral part of this Agreement.

Article 11: Other Agreements

1 This Agreement or any action taken under it shall not affect the rights and obligations of the Member States under any existing agreements to which they are parties.

2 Nothing in this Agreement shall affect the power of Member States to enter into other agreements not contrary to the terms and objectives of this Agreement.

Article 12: General Exceptions

Nothing in this agreement shall prevent any Member State from taking action and adopting measures which it considers necessary for the protection of its national security, the protection of public morals, the protection of human, animal or plant life and health, and the protection of articles of artistic, historic and archaeological value.

Article 13: Amendments

All Articles of this Agreement may be modified through amendments to this Agreement agreed upon by all the Member States. All amendments shall become effective upon acceptance by all Member States.

Article 14: Entry Into Force

This Agreement shall be effective upon signing.

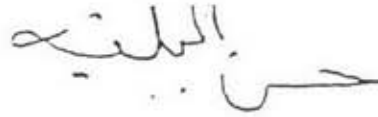
Article 15: Final Provision

This Agreement shall be deposited with the Secretary General of the ASEAN Secretariat who shall promptly furnish a certified copy thereof to each Member State.

IN WITNESS WHEREOF, the undersigned have signed this Framework Agreement on Enhancing ASEAN Economic Cooperation.

DONE at Singapore, this 28th day of January, 1992 in a single copy in the English Language.

For Brunei Darussalam:

HAJI HASSANAL BOLKIAH
Sultan of Brunei Darussalam

For the Republic of Indonesia:

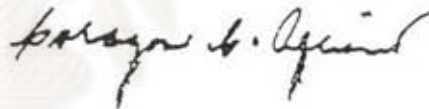
SOEHARTO
President

For Malaysia:

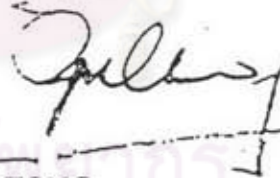
DR MAHATHIR BIN MOHAMAD
Prime Minister

For the Republic of the Philippines:

CORAZON C AQUINO
President

For the Republic of Singapore:

GOH CHOK TONG
Prime Minister

For the Kingdom of Thailand:

ANAND PANYARACHUN
Prime Minister

**AGREEMENT ON
THE COMMON EFFECTIVE PREFERENTIAL
TARIFF (CEPT) SCHEME
FOR THE ASEAN FREE TRADE AREA (AFTA)**

The Governments of Brunei Darussalam, the Republic of Indonesia, Malaysia, the Republic of the Philippines, the Republic of Singapore and the Kingdom of Thailand, Member States of the Association of South East Asian Nations (ASEAN):

MINDFUL of the Declaration of ASEAN Concord signed in Bali, Indonesia on 24 February 1976 which provides that Member States shall cooperate in the field of trade in order to promote development and growth of new production and trade;

RECALLING that the ASEAN Heads of Government, at their Third Summit Meeting held in Manila on 13 - 15 December 1987, declared that Member States shall strengthen intra-ASEAN economic cooperation to maximise the realisation of the region's potential in trade and development;

NOTING that the Agreement on ASEAN Preferential Trading Arrangements (PTA) signed in Manila on 24 February 1977 provides for the adoption of various instruments on trade liberalisation on a preferential basis;

ADHERING to the principles, concepts and ideals of the Framework Agreement on Enhancing ASEAN Economic Cooperation signed in Singapore on 28 January 1992;

CONVINCED that preferential trading arrangements among ASEAN Member States will act as a stimulus to the strengthening of national and ASEAN economic resilience, and the development of the national economies of Member States by expanding investment and production opportunities, trade, and foreign exchange earnings;

DETERMINED to further cooperate in the economic growth of the region by accelerating the liberalisation of intra-ASEAN trade and investment with the objective of creating the ASEAN Free Trade Area using the Common Effective Preferential Tariff (CEPT) Scheme;

DESIRING to effect improvements on the ASEAN PTA in consonance with ASEAN's international commitments;

HAVE AGREED AS FOLLOWS:

Article 1: Definitions

For the purposes of this Agreement:

- 1 "CEPT" means the Common Effective Preferential Tariff, and it is an agreed effective tariff, preferential to ASEAN, to be applied to goods originating from ASEAN Member States, and which have been identified for inclusion in the CEPT Scheme in accordance with Articles 2(5) and 3.
- 2 "Non-Tariff Barriers" mean measures other than tariffs which effectively prohibit or restrict import or export of products within Member States.
- 3 "Quantitative restrictions" mean prohibitions or restrictions on trade with other Member States, whether made effective through quotas, licences or other measures with equivalent effect, including administrative measures and requirements which restrict trade.
- 4 "Foreign exchange restrictions" mean measures taken by Member States in the form of restrictions and other administrative procedures in foreign exchange which have the effect of restricting trade.
- 5 "PTA" means ASEAN Preferential Trading Arrangements stipulated in the Agreement on ASEAN Preferential Trading Arrangements, signed in Manila on 24 February 1977, and in the Protocol on Improvements on Extension of Tariff Preferences under the ASEAN Preferential Trading Arrangements (PTA), signed in Manila on 15 December 1987.
- 6 "Exclusion List" means a list containing products that are excluded from the extension of tariff preferences under the CEPT Scheme.
- 7 "Agricultural products" means:
 - (a) Agricultural raw materials/unprocessed products covered under Chapters 1-24 of the Harmonised System (HS), and similar agricultural raw materials/unprocessed products in other related HS Headings; and
 - (b) products which have undergone simple processing with minimal change in form from the original products.

Article 2: General Provisions

- 1 All Member States shall participate in the CEPT Scheme.
- 2 Identification of products to be included in the CEPT Scheme shall be on a sectorial basis, i.e., at HS 6-digit level.
- 3 Exclusions at the HS 8/9 digit level for specific products are permitted for those Member States, which are temporarily not ready to include such products in the CEPT Scheme. For specific products, which are sensitive to a Member State, pursuant to Article 1 (3) of the Framework Agreement on Enhancing ASEAN Economic Cooperation, a Member State may exclude products from the CEPT Scheme, subject to a waiver of any concession herein provided for such products. A review of this Agreement shall be carried out in the eighth year to decide on the final Exclusion List or any amendment to this Agreement.
- 4 A product shall be deemed to be originating from ASEAN Member States, if at least 40% of its content originates from any Member State.
- 5 All manufactured products, including capital goods, processed agricultural products and those products falling outside the definition of agricultural products, as set out in this Agreement, shall be in the CEPT Scheme. These products shall automatically be subject to the schedule of tariff reduction, as set out in Article 4 of this Agreement. In respect of PTA items, the schedule of tariff reduction provided for in Article 4 of this Agreement shall be applied, taking into account the tariff rate after the application of the existing margin of preference (MOP) as at 31 December 1992.
- 6 All products under the PTA which are not transferred to the CEPT Scheme shall continue to enjoy the MOP existing as at 31 December 1992.
- 7 Member States, whose tariffs for the agreed products are reduced from 20% and below to 0%-5%, even though granted on an MFN basis, shall still enjoy concessions. Member States with tariff rates at MFN rates of 0%-5% shall be deemed to have satisfied the obligations under this Agreement and shall also enjoy the concessions.

Article 3: Product Coverage

This Agreement shall apply to all manufactured products, including capital goods, processed agricultural products, and those products falling outside the definition of agricultural products as set out in this Agreement. Agricultural products shall be excluded from the CEPT Scheme.

Article 4: Schedule of Tariff Reduction

1 Member States agree to the following schedule of effective preferential tariff reductions:

- (a) The reduction from existing tariff rates to 20% shall be done within a time frame of 5 years to 8 years, from 1 January 1993, subject to a programme of reduction to be decided by each Member State, which shall be announced at the start of the programme. Member States are encouraged to adopt an annual rate of reduction, which shall be $(X-20)\% / 5$ or 8, where X equals the existing tariff rates of individual Member States.
- (b) The subsequent reduction of tariff rates from 20% or below shall be done within a time frame of 7 years. The rate of reduction shall be at a minimum of 5% quantum per reduction. A programme of reduction to be decided by each Member State shall be announced at the start of the programme.
- (c) For products with existing tariff rates of 20% or below as at 1 January 1993, Member States shall decide upon a programme of tariff reductions, and announce at the start, the schedule of tariff reductions. Two or more Member States may enter into arrangements for tariff reductions to 0%-5% on specific products at an accelerated pace to be announced at the start of the programme.

2 Subject to Article 4(1)(b) and 4(1)(c) of this Agreement, products which reach, or are at tariff rates of 20% or below, shall automatically enjoy the concessions.

3 The above schedules of tariff reduction shall not prevent Member States from immediately reducing their tariff to 0%-5% or following an accelerated schedule of tariff reduction.

Article 5: Other Provisions

A Quantitative Restrictions and Non-Tariff Barriers

1 Member States shall eliminate all quantitative restrictions in respect of products under the CEPT Scheme upon enjoyment of the concessions applicable to those products.

2 Member States shall eliminate other non-tariff barriers on a gradual basis within a period of five years after the enjoyment of concessions applicable to those products.

B Foreign Exchange Restrictions

Member States shall make exceptions to their foreign exchange restrictions relating to payments for the products under the CEPT Scheme, as well as repatriation of such payments without prejudice to their rights under Article XVIII of the General Agreement on Tariffs and Trade (GATT) and relevant provisions of the Articles of Agreement of the International Monetary Fund (IMF).

C Other Areas of Cooperation

Member States shall explore further measures on border and non-border areas of cooperation to supplement and complement the liberalisation of trade. These may include, among others, the harmonisation of standards, reciprocal recognition of tests and certification of products, removal of barriers to foreign investments, macroeconomic consultations, rules for fair competition, and promotion of venture capital.

D Maintenance of Concessions

Member States shall not nullify or impair any of the concessions as agreed upon through the application of methods of customs valuation, any new charges or measures restricting trade, except in cases provided for this Agreement.

Article 6: Emergency Measures

1 If, as a result of the implementation of this Agreement, import of a particular product eligible under the CEPT Scheme is increasing in such a manner as to cause or threaten to cause serious injury to sectors producing like or directly competitive products in the importing Member States, the importing Member States may, to the extent and for such time as may be necessary to prevent or to remedy such injury, suspend preferences provisionally and without discrimination, subject to Article 6(3) of this Agreement. Such suspension of preferences shall be consistent with the GATT.

2 Without prejudice to existing international obligations, a Member State, which finds it necessary to create or intensify quantitative restrictions or other measures limiting imports with a view to forestalling the threat of or stopping a serious decline of its monetary reserves, shall endeavour to do so in a manner, which safeguards the value of the concessions agreed upon.

3 Where emergency measures are taken pursuant to this Article, immediate notice of such action shall be given to the Council referred to in Article 7 of this Agreement, and such action may be the subject of consultations as provided for in Article 8 of this Agreement.

Article 7: Institutional Arrangements

- 1 The ASEAN Economic Ministers (AEM) shall, for the purposes of this Agreement, establish a ministerial-level Council comprising one nominee from each Member State and the Secretary General of the ASEAN Secretariat. The ASEAN Secretariat shall provide the support to the ministerial-level Council for supervising, coordinating and reviewing the implementation of this Agreement, and assisting the AEM in all matters relating thereto. In the performance of its functions, the ministerial-level Council shall also be supported by the Senior Economic Officials' Meeting (SEOM).
- 2 Member States which enter into bilateral arrangements on tariff reductions pursuant to Article 4 of this Agreement shall notify all other Member States and the ASEAN Secretariat of such arrangements.
- 3 The ASEAN Secretariat shall monitor and report to the SEOM on the implementation of the Agreement pursuant to the Article III(2)(8) of the Agreement on the Establishment of the ASEAN Secretariat. Member States shall cooperate with the ASEAN Secretariat in the performance of its duties.

Article 8: Consultations

- 1 Member States shall accord adequate opportunity for consultations regarding any representations made by other Member States with respect to any matter affecting the implementation of this Agreement. The Council referred to in Article 7 of this Agreement, may seek guidance from the AEM in respect of any matter for which it has not been possible to find a satisfactory solution during previous consultations.
- 2 Member States, which consider that any other Member State has not carried out its obligations under this Agreement, resulting in the nullification or impairment of any benefit accruing to them, may, with a view to achieving satisfactory adjustment of the matter, make representations or proposals to the other Member States concerned, which shall give due consideration to the representations or proposals made to it.
- 3 Any differences between the Member States concerning the interpretation or application of this Agreement shall, as far as possible, be settled amicably between the parties. If such differences cannot be settled amicably, it shall be submitted to the Council referred to in Article 7 of this Agreement, and, if necessary, to the AEM.

Article 9: General Exceptions

Nothing in this Agreement shall prevent any Member State from taking action and adopting measures, which it considers necessary for the protection of its national security, the protection of public morals, the protection of human, animal or plant life and health, and the protection of articles of artistic, historic and archaeological value.

Article 10: Final Provisions

- 1 The respective Governments of Member States shall undertake the appropriate measures to fulfil the agreed obligations arising from this Agreement.
- 2 Any amendment to this Agreement shall be made by consensus and shall become effective upon acceptance by all Member States.
- 3 This Agreement shall be effective upon signing
- 4 This Agreement shall be deposited with the Secretary General of the ASEAN Secretariat, who shall likewise promptly furnish a certified copy thereof to each Member State.
- 5 No reservation shall be made with respect to any of the provisions of this Agreement.

IN WITNESS WHEREOF, the undersigned, being duly authorised thereto by their respective Governments, have signed this Agreement on the Common Effective Preferential Tariff (CEPT) Scheme for the ASEAN Free Trade Area (AFTA).

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

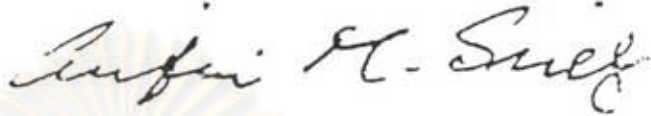
Done at Singapore, this 28th day of January, 1992 in a single copy in the English language.

For the Government of
Brunei Darussalam:

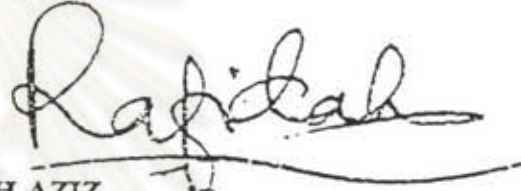
ABDUL RAHMAN TAIB
Minister of Industry and Primary Resources

For the Government of
the Republic of Indonesia:

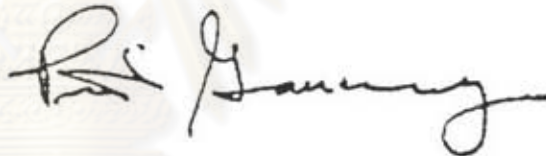
DR ARIFIN M SIREGAR
Minister of Trade

For the Government of Malaysia:

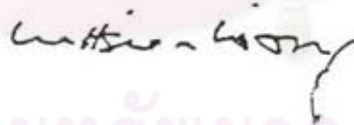
RAFIDAH AZIZ
Minister of International Trade and Industry

For the Government of
the Republic of the Philippines:

PETER D GARRUCHO JR
Secretary of Trade and Industry

For the Government of
the Republic of Singapore:

LEE HSIEN LOONG
Deputy Prime Minister and
Minister for Trade and Industry

For the Government of
the Kingdom of Thailand:

AMARET SILA-ON
Minister of Commerce

ภาคผนวก ข

ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม
เรื่อง นโยบายอุตสาหกรรมปีโตรเคมี

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม
เรื่อง นโยบายอุตสาหกรรมปิโตรเคมี

ตามที่กระทรวงอุตสาหกรรมได้กำหนดนโยบายเกี่ยวกับอุตสาหกรรมปิโตรเคมี โดยประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่องนโยบายอุตสาหกรรมปิโตรเคมี ฉบับลงวันที่ 25 กรกฎาคม 2529 แล้ว นั้น เพื่อความเหมาะสมกับสถานการณ์ในปัจจุบัน และเพื่อให้สอดคล้องกับทิศทางการส่งเสริมการลงทุน กระทรวงอุตสาหกรรมจึงให้ยกเลิกประกาศกระทรวงอุตสาหกรรมฉบับดังกล่าว และกำหนดนโยบายเกี่ยวกับอุตสาหกรรมปิโตรเคมีขึ้นใหม่ ดังต่อไปนี้

1. ระเบียบการพิจารณาคำขออนุญาตตั้งหรือขยายโรงงานผลิตผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมปิโตรเคมี ซึ่งได้แก่

- (1) โพลีเอทิลีน (Polyethylene - PE)
- (2) โพลีโพรพิลีน (Polypropylene - PP)
- (3) โพลีไวนิลคลอไรด์ (Poly Vinyl Chloride - PVC)
- (4) ไวนิลคลอไรด์โมโนเมอร์ (Vinyl Chloride Monomer - VCM)
- (5) โพลีสไตรีน (Polystyrene - PS)
- (6) อัลคิลเบนซีนซัลโฟเนต/พลาสติกสไตรีน - อะคริโลไนไตรล (Alkyl Benzenesulfonate - ABS/Styrene - Acrylonitrile Plastic - SAN)
- (7) ยางสไตรีน - บิวทาไดอีน (Styrene - Butadiene Rubber - SBR)
- (8) สไตรีนโมโนเมอร์ (Styrene Monomer - SM)
- (9) เอทิลีนไกลคอล (Ethylene Glycol - EG)
- (10) ลิเนียร์อัลคิลเบนซีน (Linear Alkyl Benzene - LAB)
- (11) กรดเทเรพทาสิก (Purified Terephthalic Acid - PTA)

ทั้งนี้ ให้ระเบียบการพิจารณาคำขออนุญาตสำหรับผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมประเภทที่เป็นผลิตภัณฑ์พลอยได้ (By Product) หรือผลิตภัณฑ์ที่ใช้เป็นวัตถุดิบ ที่กระทรวงอุตสาหกรรมได้กำหนดเป็นนโยบายไม่อนุญาตให้ตั้งหรือขยายโรงงานไว้แล้วด้วย

2. กรณีตามข้อ 1. ให้ยกเว้นเฉพาะรายที่คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนได้อนุมัติให้การส่งเสริมไปแล้ว ก่อนวันที่ประกาศฉบับนี้มีผลใช้บังคับ

3. กำหนดระยะเวลาที่จะระงับการพิจารณาคำขออนุญาตตั้งหรือขยายโรงงานผลิตผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมตามข้อ 1. ให้กำหนดไว้เป็นการชั่วคราวจนถึงสิ้นปี 2539
ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ 11 เมษายน พ.ศ.2532

ลงนาม บรรหาร ศิลปอาชา

(นายบรรหาร ศิลปอาชา)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม
เรื่อง นโยบายอุตสาหกรรมปิโตรเคมี (เพิ่มเติม)

ตามที่กระทรวงอุตสาหกรรมได้ออกประกาศ เรื่องนโยบายอุตสาหกรรมปิโตรเคมี ฉบับลงวันที่ 11 เมษายน 2532 ระบุการพิจารณาคำขออนุญาตตั้งหรือขยายโรงงานผลิตผลิตภัณฑ์ อุตสาหกรรมปิโตรเคมี ซึ่งรวมถึงการผลิตโพลีโพรพิลีน (Polypropylene - PP) ไว้เป็นการชั่วคราว จนถึงสิ้นปี 2539 นั้น

เพื่อให้สอดคล้องกับมติคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนในการส่งเสริมผลิตโพลีโพรพิลีน ชนิด High Impact Co-Polymer กระทรวงอุตสาหกรรมจึงประกาศนโยบายอุตสาหกรรมปิโตรเคมีเพิ่มเติมดังนี้

“กระทรวงอุตสาหกรรมจะรับพิจารณาคำขออนุญาตขยายโรงงานผลิตโพลีโพรพิลีนเฉพาะส่วนที่เป็นการขยายเพื่อผลิต High Impact Co-Polymer ซึ่งได้รับการส่งเสริมจากคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนเท่านั้น”

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ 28 มีนาคม พ.ศ.2533

(ลงนาม) พลตำรวจเอก ประमाण อติเรกสาร

(ประमाण อติเรกสาร)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม

ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม
เรื่อง นโยบายอุตสาหกรรมปิโตรเคมี (เพิ่มเติม)

ตามที่กระทรวงอุตสาหกรรมได้ออกประกาศ เรื่องนโยบายอุตสาหกรรมปิโตรเคมี ฉบับลงวันที่ 11 เมษายน 2532 ให้ระงับการพิจารณาคำขออนุญาตตั้งหรือขยายโรงงานผลิตผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมปิโตรเคมี รวม 11 ชนิด ไว้เป็นการชั่วคราวจนถึงสิ้นปี 2539 ยกเว้นเฉพาะรายที่คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนได้อนุมัติให้การส่งเสริมไปแล้วก่อนวันที่ประกาศฉบับดังกล่าวมีผลใช้บังคับ นั้น

เพื่อสนับสนุนการผลิตสินค้าบางชนิดเพื่อการส่งออก และให้โครงการที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนในภายหลังสามารถตั้งหรือขยายโรงงานได้ กระทรวงอุตสาหกรรมจึงประกาศนโยบายอุตสาหกรรมปิโตรเคมีเพิ่มเติมดังนี้ ให้ยกเลิกความในข้อ 2 ของประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง นโยบายอุตสาหกรรมปิโตรเคมี ฉบับลงวันที่ 11 เมษายน 2532 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“2.กรณีตามข้อ 1. ให้ยกเว้นเฉพาะรายที่คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนได้อนุมัติให้การส่งเสริมแล้ว และรายที่ผลิตโพลีโพรพิลีน (PP) โพลีสไตรีน (PS) หรืออัลคิลเบนซีนซัลโฟเนต/พลาสติกสไตรีน-อะครีโลไนไตรล (ABS/SAN) เพื่อส่งออกไปจำหน่ายต่างประเทศ อย่างน้อยร้อยละ 80 เท่านั้น”

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ 13 สิงหาคม พ.ศ.2534

(ลงนาม) สิปปนนท์ เกตุทัต

(นายสิปปนนท์ เกตุทัต)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม

ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม
เรื่อง นโยบายอุตสาหกรรมปีไตรศก

ตามประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง นโยบายอุตสาหกรรมปีไตรศก ฉบับลงวันที่ 11 เมษายน 2532 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม ฉบับลงวันที่ 28 มีนาคม 2533 และฉบับลงวันที่ 13 สิงหาคม 2534 ให้ระงับการพิจารณาคำขออนุญาตตั้งหรือขยายโรงงานผลิตผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมปีไตรศก 11 ชนิดไว้เป็นการชั่วคราวจนถึงปี 2539 ทั้งนี้ให้ระงับการพิจารณาคำขออนุญาต สำหรับผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมประเภทที่เป็นผลิตภัณฑ์พลอยได้ (By Product) หรือผลิตภัณฑ์ที่ใช้เป็นวัตถุดิบที่กระทรวงอุตสาหกรรมได้กำหนดเป็นนโยบาย ไม่อนุญาตให้ตั้งหรือขยายโรงงานไว้แล้วด้วย ยกเว้นเฉพาะรายที่คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนได้อนุมัติให้การส่งเสริม รายที่ผลิตโพลีโพรพิลีน (Polypropylene - PP) โพลีสไตรีน (Polystyrene - PS) หรืออัลคิลเบนซีนซัลโฟเนต/พลาสติกสไตรีน - อะครีโลไนทริล (Alkyl Benzenesulfonate - ABS/Styrene - Acrylonitrile Plastic - SAN) เพื่อส่งออกไปจำหน่ายต่างประเทศอย่างน้อยร้อยละ 80 และคำขอขยายโรงงานผลิตโพลีโพรพิลีน (Polypropylene - PP) เพื่อผลิต High Impact Co - Polymer ซึ่งได้รับการส่งเสริมจากคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน นั้น

เพื่อสนับสนุนให้มีการลงทุนในกิจการผลิตโพลีเอทิลีน (Polyethylene - PE) โพลีโพรพิลีน (Polypropylene - PP) โพลีไวนิลคลอไรด์ (Poly Vinyl Chloride - PVC) และไวนิลคลอไรด์โมโนเมอร์ (Vinyl Chloride Monomer - VCM) โดยเสรี กระทรวงอุตสาหกรรมจึงให้ยกเลิกประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม 3 ฉบับดังกล่าว และกำหนดนโยบายอุตสาหกรรมปีไตรศกขึ้นใหม่ ดังต่อไปนี้

1. ระงับการพิจารณาคำขออนุญาตตั้งหรือขยายโรงงานผลิตผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมปีไตรศกดังต่อไปนี้ ไว้เป็นการชั่วคราวจนถึงสิ้นปี 2539

- (1) โพลีสไตรีน (Polystyrene - PS)
- (2) อัลคิลเบนซีนซัลโฟเนต/พลาสติกสไตรีน - อะครีโลไนทริล
(Alkyl Benzenesulfonate - ABS/Styrene - Acrylonitrile Plastic - SAN)
- (3) ยางสไตรีน - บิวทาไดอีน (Styrene - Butadiene Rubber - SBR)

- (4) สไตรีนโมโนเมอร์ (Styrene Monomer - SM)
- (5) เอทิลีนไกลคอล (Ethylene Glycol - EG)
- (6) ลิเนียร์อัลคิลเบนซีน (Linear Alkyl Benzene - LAB)
- (7) กรดเทเรพทาสิก (Purified Terephthalic Acid - PTA)

2. กรณีตามข้อ 1. ให้ยกเว้นเฉพาะรายที่คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนได้อนุมัติให้การส่งเสริม และรายที่ผลิตโพลีสไตรีน (PS) หรืออัลคิลเบนซีนซัลโฟเนต/พลาสติกสไตรีน - อะครีโลไนไตรล (ABS/SAN) เพื่อส่งออกไปจำหน่ายต่างประเทศอย่างน้อยร้อยละ 80

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ 27 มีนาคม พ.ศ.2535

(ลงนาม) สิปปนนท์ เกตุทัต

(นายสิปปนนท์ เกตุทัต)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม
เรื่อง นโยบายอุตสาหกรรมปิโตรเคมีระยะยาว

ด้วยกระทรวงอุตสาหกรรมพิจารณาเห็นว่า อุตสาหกรรมปิโตรเคมีมีความสำคัญต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและอุตสาหกรรมของประเทศเป็นอย่างยิ่ง ดังนั้นเพื่อสนับสนุนให้อุตสาหกรรมปิโตรเคมีของประเทศมีประสิทธิภาพในการผลิตสูงสุดสามารถรองรับการเปลี่ยนแปลงระบบเศรษฐกิจโลกที่เปิดเสรี และผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงระบบภาษีของผลิตภัณฑ์ปิโตรเคมีที่จะถูกกำหนดโดยข้อตกลงการค้าระหว่างประเทศ พร้อมทั้งเป็นการส่งเสริมอุตสาหกรรมประเภทผลิตภัณฑ์สำเร็จรูปจากปิโตรเคมีเพื่อการบริโภคในประเทศและการส่งออกให้มีการขยายตัวอย่างต่อเนื่อง กระทรวงอุตสาหกรรมจึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

1. ให้ยกเลิกบรรดาประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง นโยบายอุตสาหกรรมปิโตรเคมีฉบับต่างๆ ที่ประกาศก่อนหน้า
2. กำหนดนโยบายอุตสาหกรรมปิโตรเคมีในระยะยาวไว้ ดังต่อไปนี้
 - (1) เปิดเสรีในการตั้งและขยายโรงงานอุตสาหกรรมผลิตปิโตรเคมีทุกชนิดยกเว้นปิโตรเคมีชนิด Upstream (Aromatics)
 - (2) เปิดให้ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมปิโตรเคมีชนิด Upstream ตั้งและขยายโรงงาน ผลิตวัตถุดิบ ทั้งนี้ หากโรงงานผลิตวัตถุดิบที่ได้รับอนุญาตตามประกาศนี้มีความประสงค์ที่จะขายผลิตภัณฑ์พลอยได้ (By - Products) เป็นเชื้อเพลิงปิโตรเลียมในประเทศจะต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการนโยบายพลังงานแห่งชาติก่อน
 - (3) โรงงานที่ตั้งใหม่เพื่อผลิตปิโตรเคมีและวัตถุดิบที่จะได้รับอนุญาตตามประกาศนี้ให้เริ่ม ผลิตได้ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2540 สำหรับผู้ผลิตปิโตรเคมี Intermediate และ Downstream
 - 1) วันที่ 1 มกราคม 2540 สำหรับผู้ผลิตปิโตรเคมี Intermediate และ Downstream
 - 2) วันที่ 1 มกราคม 2542 สำหรับผู้ผลิตปิโตรเคมีชนิด Upstream (Olefins) และวัตถุดิบ
 - (4) ราคาซื้อขายปิโตรเคมีทั้งผลิตภัณฑ์และวัตถุดิบให้อิงราคาตลาดสากล

ประกาศ ณ วันที่ 16 มิถุนายน พ.ศ. 2537
(ลงนาม) พลตรี สนั่น ขจรประศาสน์
(สนั่น ขจรประศาสน์)
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม
เรื่อง นโยบายอุตสาหกรรมปิโตรเคมีระยะยาว

ตามประกาศกระทรวงอุตสาหกรรมเรื่องนโยบายอุตสาหกรรมปิโตรเคมีระยะยาว ฉบับลงวันที่ 16 มิถุนายน 2537 ให้เปิดเสรีในการตั้งและขยายโรงงานปิโตรเคมีทุกชนิด ยกเว้น ปิโตรเคมีชนิด Upstream (Aromatics) และเปิดให้ผู้ประกอบอุตสาหกรรมปิโตรเคมีชนิด Upstream ตั้งและขยายโรงงานผลิตวัตถุดิบได้ โดยมีกำหนดระยะเวลาให้เริ่มผลิตได้ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2540 สำหรับโรงงานปิโตรเคมีชนิด Intermediate และ Downstream และตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2542 สำหรับโรงงานปิโตรเคมีชนิด Upstream (Olefins) นั้น

เพื่อเป็นการสนับสนุนการปรับโครงสร้างของอุตสาหกรรมปิโตรเคมีของประเทศ ให้มีประสิทธิภาพสูงสุดสอดคล้องกับการขยายตัวของระบบเศรษฐกิจและอุตสาหกรรมของประเทศเพื่อให้มีความมั่นคงในการแข่งขันในระบบเศรษฐกิจโลกที่เปิดเสรีมากขึ้นอย่างต่อเนื่อง กระทรวงอุตสาหกรรมจึงให้ยกเลิกประกาศกระทรวงอุตสาหกรรมเรื่องนโยบายอุตสาหกรรมปิโตรเคมีระยะยาว ฉบับลงวันที่ 16 มิถุนายน 2537 และกำหนดนโยบายอุตสาหกรรมปิโตรเคมีระยะยาว ดังนี้

1. เปิดเสรีในการตั้งและขยายโรงงานอุตสาหกรรมผลิตปิโตรเคมีทุกชนิด โดยให้เริ่มผลิตได้ตั้งแต่วันที่ประกาศนี้เป็นต้นไป ยกเว้นโรงงานที่จะตั้งใหม่เพื่อผลิตปิโตรเคมี ชนิด Upstream Aromatics) ที่ไม่ได้ใช้ Pyrolysis Gasoline จากโรงงาน Upstream (Olefins) เป็นวัตถุดิบ ให้เริ่มผลิตได้ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2547
2. เปิดให้ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมปิโตรเคมีชนิด Upstream ตั้งและขยายโรงงานผลิตวัตถุดิบ ทั้งนี้ หากโรงงานผลิตวัตถุดิบที่ได้รับอนุญาตตามประกาศนี้มีความประสงค์ที่จะขายผลิตภัณฑ์พลอยได้ (By-products) เป็นเชื้อเพลิงปิโตรเลียมในระเทศจะต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการนโยบายพลังงานแห่งชาติก่อน
3. ราคาซื้อขายปิโตรเคมีทั้งผลิตภัณฑ์และวัตถุดิบให้อิงราคาตลาดสากล

ประกาศ ณ วันที่ 29 พฤษภาคม พ.ศ. 2538

(ลงนาม) ไตรรงค์ สุวรรณคีรี

(นายไตรรงค์ สุวรรณคีรี)

ประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม
เรื่อง นโยบายอุตสาหกรรมปิโตรเคมีระยะยาว

ตามประกาศกระทรวงอุตสาหกรรมเรื่องนโยบายอุตสาหกรรมปิโตรเคมีระยะยาว ลงวันที่ 29 พฤษภาคม 2538 ให้เปิดเสรีในการตั้งและขยายโรงงานอุตสาหกรรมผลิตปิโตรเคมีทุกชนิด ยกเว้นโรงงานที่จะต้องใหม่เพื่อผลิตปิโตรเคมี ชนิด Upstream (Aromatics) ที่ไม่ได้ใช้ Pyrolysis Gasoline จากโรงงาน Upstream (Olefins) เป็นวัตถุดิบ ให้เริ่มผลิตได้ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2547 นั้น

เพื่อให้สอดคล้องกับสถานการณ์ในปัจจุบัน กระทรวงอุตสาหกรรมจึงให้ยกเลิกประกาศกระทรวงอุตสาหกรรมเรื่องนโยบายอุตสาหกรรมปิโตรเคมีระยะยาว ดังนี้

1. เปิดเสรีในการตั้งและขยายโรงงานอุตสาหกรรมผลิตปิโตรเคมีทุกชนิด ยกเว้นโรงงานที่จะตั้งใหม่เพื่อผลิตปิโตรเคมี ชนิด Upstream (Olefins) เป็นวัตถุดิบ ให้เริ่มผลิตได้ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2542

2. เปิดให้ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมปิโตรเคมีชนิด Upstream ตั้งและขยายโรงงานผลิตวัตถุดิบ ทั้งนี้ หากโรงงานผลิตวัตถุดิบที่ได้รับอนุญาตตามประกาศนี้มีความประสงค์ที่จะขายผลิตภัณฑ์พลอยได้ (By-Products) เป็นเชื้อเพลิงปิโตรเลียมในประเทศจำเป็นต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการนโยบายพลังงานแห่งชาติก่อน

3. ราคาซื้อขายปิโตรเคมีทั้งผลิตภัณฑ์และวัตถุดิบให้อิงราคาตลาดสากล

ประกาศ ณ วันที่ 29 ธันวาคม พ.ศ. 2538

(ลงนาม) ไชยวัฒน์ สินสูงค์

(นายไชยวัฒน์ สินสูงค์)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม

ภาคผนวก ค

- พระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน พ.ศ. 2520
แก้ไขเพิ่มเติมโดย พระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน (ฉบับที่ 2 พ.ศ. 2534)
- ประกาศคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนที่ 1/2536
เรื่อง นโยบายและหลักเกณฑ์การส่งเสริมการลงทุน
- ประกาศคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนที่ 2/2536
เรื่อง ประเภท ขนาด และเงื่อนไขของกิจการที่จะให้การส่งเสริมการลงทุน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

พระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน

พ.ศ. ๒๕๒๐(๑)

แก้ไขเพิ่มเติมโดย

พระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน

(ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๔(๒)

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๕ เมษายน พ.ศ. ๒๕๒๐

เป็นปีที่ ๓๒ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการลงทุน

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดินดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน พ.ศ. ๒๕๒๐"

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิก

(๑) ประกาศในราชกิจจานุเบกษาฉบับพิเศษเล่มที่ ๕๔ ตอนที่ ๓๔ วันที่ ๔ พฤษภาคม ๒๕๒๐

(๒) ประกาศในราชกิจจานุเบกษาฉบับพิเศษเล่มที่ ๑๐๘ ตอนที่ ๒๐๑ วันที่ ๒๑ พฤศจิกายน ๒๕๓๔.

(๑) ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๓๑ ลงวันที่ ๒๙ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๐๑ และ

(๒) ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๒๗ ลงวันที่ ๑๘ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๕

บรรดาบทกฎหมาย กฎ และข้อบังคับอื่นในส่วนที่มีบัญญัติไว้แล้ว ในพระราชบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้แทน

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“ผู้รับการส่งเสริม” หมายความว่า ผู้รับการส่งเสริมการลงทุนตามพระราชบัญญัตินี้

“ผู้ได้รับการส่งเสริม” หมายความว่า ผู้ได้รับบัตรส่งเสริมตามพระราชบัญญัตินี้

“เครื่องจักร” หมายความว่า เครื่องจักรที่จำเป็นต้องใช้ในกิจการที่ได้รับการส่งเสริมและเครื่องจักรที่จำเป็นต้องใช้ในการก่อสร้างโรงงาน ซึ่งรวมถึงส่วนประกอบ อุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องใช้ และโครงโรงงาน สำเร็จรูปที่นำมาติดตั้งเป็นโรงงานด้วย

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน

“กรรมการ” หมายความว่า กรรมการส่งเสริมการลงทุน และหมายความรวมถึงประธานกรรมการส่งเสริมการลงทุน และรองประธานกรรมการส่งเสริมการลงทุนด้วย

“ที่ปรึกษา” หมายความว่า ที่ปรึกษาของคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน

“เลขาธิการ” หมายความว่า เลขาธิการคณะกรรมการส่งเสริม
การลงทุน

“สำนักงาน” หมายความว่า สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริม
การลงทุน

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งนายกรัฐมนตรีแต่งตั้ง
ให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และ
ให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

หมวด ๑

คณะกรรมการ ที่ปรึกษา และพนักงานเจ้าหน้าที่

มาตรา ๖ ให้มีคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนคณะหนึ่ง
ประกอบด้วย นายกรัฐมนตรีเป็นประธานกรรมการ รัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงอุตสาหกรรมเป็นรองประธานกรรมการ ผู้ทรงคุณวุฒิอีกไม่
เกินสิบคนซึ่งนายกรัฐมนตรีแต่งตั้งเป็นกรรมการกับเลขาธิการเป็น
กรรมการและเลขานุการ มีอำนาจและหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้

นายกรัฐมนตรีอาจแต่งตั้งผู้ทรงคุณวุฒิอื่นอีกไม่เกินห้าคนเป็น
ที่ปรึกษาได้

มาตรา ๗ กรรมการหรือที่ปรึกษาอยู่ในตำแหน่งคราวละสองปี
ในกรณีที่มีการแต่งตั้งกรรมการหรือที่ปรึกษาในระหว่างที่
กรรมการหรือที่ปรึกษาซึ่งแต่งตั้งไว้แล้วยังมีวาระอยู่ในตำแหน่ง ไม่
ว่าจะเป็น การแต่งตั้งเพิ่มขึ้นหรือแต่งตั้งซ่อม ให้ผู้ได้รับแต่งตั้งนั้นอยู่ใน
ตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการหรือที่ปรึกษาซึ่งแต่งตั้ง
ไว้แล้วนั้น

กรรมการหรือที่ปรึกษาซึ่งพ้นจากตำแหน่งอาจได้รับแต่งตั้ง
อีกได้

มาตรา ๘ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามมาตรา ๗
วรรคหนึ่ง กรรมการหรือที่ปรึกษาพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) นายกรัฐมนตรีให้ออก
- (๔) เป็นบุคคลล้มละลาย
- (๕) เป็นคนไร้ความสามารถหรือเสมือนไร้ความสามารถ

(๖) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็น
โทษสำหรับความผิดที่เป็นลหุโทษ หรือความผิดอันได้กระทำโดยประมาท
เมื่อกรรมการหรือที่ปรึกษาพ้นจากตำแหน่งตามวรรคหนึ่ง

นายกรัฐมนตรีอาจแต่งตั้งผู้อื่นเป็นกรรมการหรือที่ปรึกษาแทนได้

มาตรา ๙ ประธานกรรมการเป็นผู้เรียกประชุมกรรมการ
การประชุมคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่า
กึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงเป็นองค์ประชุม

ให้ประธานกรรมการเป็นประธานในที่ประชุม ในกรณีที่ประธาน
กรรมการไม่อยู่ในที่ประชุมหรือไม่อาจมาประชุมได้ ให้รองประธาน
กรรมการเป็นประธานในที่ประชุม ถ้ารองประธานกรรมการไม่อยู่ในที่
ประชุมหรือไม่อาจมาประชุมได้ด้วย ให้กรรมการซึ่งมาประชุมเลือก
กรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก

กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียง
เท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๑๐ ในกรณีที่ประธานกรรมการ ไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้รองประธานกรรมการรักษาการแทน ถ้าประธานกรรมการและรองประธานกรรมการไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ให้เลขาธิการเป็นผู้เรียกประชุมกรรมการ เพื่อให้ที่ประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นผู้รักษาการแทนประธานกรรมการ

มาตรา ๑๑ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ คณะกรรมการจะมอบอำนาจให้สำนักงานกระทำการใด ๆ แทน หรือแต่งตั้งคณะอนุกรรมการ เพื่อให้กระทำการใด ๆ ตามที่มอบหมาย หรือเรียกบุคคลใดซึ่งเกี่ยวข้องมาให้ข้อเท็จจริง คำอธิบาย คำแนะนำ หรือความเห็นก็ได้

ให้นำมาตรา ๙ มาใช้บังคับแก่การประชุมของคณะอนุกรรมการ โดยอนุโลม

เมื่อสำนักงานหรือคณะอนุกรรมการได้กระทำการไปแล้วตามวรรคหนึ่ง ต้องรายงานให้คณะกรรมการทราบด้วย

มาตรา ๑๒ ให้กรรมการ ที่ปรึกษา และอนุกรรมการได้รับผลประโยชน์ตอบแทนตามที่คณะรัฐมนตรีกำหนด

มาตรา ๑๓ สำนักงานมีเลขาธิการเป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการ และรับผิดชอบในการปฏิบัติราชการ ขึ้นตรงต่อนายกรัฐมนตรี และให้มีรองเลขาธิการเป็นผู้ช่วยสั่งและปฏิบัติราชการและจะให้มีผู้ช่วยเลขาธิการเป็นผู้ช่วยสั่งและปฏิบัติราชการด้วยก็ได้

ให้เลขาธิการ รองเลขาธิการ และผู้ช่วยเลขาธิการ เป็นข้าราชการพลเรือนสามัญ

สำนักงาน มีอำนาจและหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) ปฏิบัติตามมติของคณะกรรมการหรือตามที่คณะกรรมการมอบหมาย

(๒) ดำเนินการโฆษณาเผยแพร่บรรยากาศการลงทุนและชักจูงให้มีการลงทุนในกิจการที่สำคัญและเป็นประโยชน์ในด้านเศรษฐกิจ สังคมและความมั่นคงของประเทศ

(๓) จัดให้มีศูนย์บริการลงทุนสำหรับผู้สนใจลงทุนและผู้ลงทุนในการจัดให้ได้มาซึ่งการอนุญาตและการให้ใช้บริการต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการลงทุน ซึ่งรวมถึงการอำนวยความสะดวกและให้ความช่วยเหลือแก่ผู้สนใจลงทุนในการเตรียมโครงการลงทุน การหาผู้ร่วมลงทุน และการดำเนินการตามโครงการลงทุน

(๔) วิเคราะห์โครงการขอรับการส่งเสริมการลงทุน ตรวจสอบและควบคุมตลอดจนประเมินผลการลงทุนตามโครงการที่ได้รับการส่งเสริม

(๕) ศึกษาค้นคว้าหาช่องทางในการลงทุน จัดทำรายงานความเหมาะสมของการลงทุน และวางแผนส่งเสริมการลงทุน

(๖) ศึกษาและรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับการลงทุนในราชอาณาจักร

(๗) ปฏิบัติหน้าที่อื่นเพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๑๔ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจเข้าไปในสถานที่ของผู้ขอรับการส่งเสริม และผู้ได้รับการส่งเสริมในระหว่างเวลาทำการเพื่อสอบถามข้อเท็จจริงหรือเพื่อตรวจสอบเอกสารหรือสิ่งของใด ๆ ที่เกี่ยวกับกิจการที่ขอรับการส่งเสริมหรือกิจการที่ได้รับการส่งเสริมจากบุคคลซึ่งอยู่ในสถานทีนั้นได้ตามความจำเป็น

ในกรณีที่พนักงานเจ้าหน้าที่จะเข้าไปในสถานที่ตามวรรคหนึ่ง ถ้าไม่เป็นการรบกวน ต้องแจ้งเป็นหนังสือให้ผู้รับการส่งเสริมหรือ ผู้ได้รับการส่งเสริมทราบล่วงหน้าตามสมควร

มาตรา ๑๕ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๑๔ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่แสดงบัตรประจำตัวต่อบุคคลซึ่งเกี่ยวข้อง

หมวด ๒

การขอและการให้การส่งเสริม

มาตรา ๑๖ กิจการที่คณะกรรมการจะพึงให้การส่งเสริมการลงทุนได้ ต้องเป็นกิจการที่สำคัญและเป็นประโยชน์ในด้านเศรษฐกิจ สังคม และความมั่นคงของประเทศ กิจการผลิตเพื่อส่งออกไปจำหน่าย ต่างประเทศ กิจการที่ใช้ทุน แรงงานหรือบริการในอัตราสูงหรือกิจการที่ใช้ผลิตผลการเกษตร หรือทรัพยากรธรรมชาติเป็นวัตถุดิบ ซึ่งคณะกรรมการเห็นว่ากิจการนั้นยังไม่มีในราชอาณาจักร หรือมีในราชอาณาจักร ไม่เพียงพอหรือกรรมวิธีการผลิตยังไม่ทันสมัย

ให้คณะกรรมการประกาศกำหนดประเภทและขนาดของกิจการที่จะให้การส่งเสริมการลงทุน โดยจะกำหนดเงื่อนไขในการให้การส่งเสริมไว้ด้วยก็ได้ และจะแก้ไขเพิ่มเติมหรือยกเลิกเงื่อนไขดังกล่าวในเวลาใดก็ได้

ในกรณีที่คณะกรรมการพิจารณาเห็นว่า กิจการใดที่ได้ประกาศให้การส่งเสริมการลงทุนตามวรรคสองหมดความจำเป็นที่จะต้องให้การส่งเสริมการลงทุนต่อไปแล้ว คณะกรรมการจะประกาศงดให้การส่งเสริมการลงทุนกิจการนั้นไว้ชั่วคราว หรือเป็นการถาวรก็ได้

มาตรา ๑๗ ผู้ใดประสงค์จะเป็นผู้รับการส่งเสริม ต้องยื่นคำขอรับการส่งเสริมต่อสำนักงาน ตามหลักเกณฑ์ วิธีการและแบบที่เลขาธิการกำหนด พร้อมด้วยโครงการลงทุนที่ขอรับการส่งเสริม

ผู้ได้รับการส่งเสริมต้องเป็นบริษัท มูลนิธิ หรือสหกรณ์ ที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น

การขอรับการส่งเสริมก่อนจัดตั้งเป็นบริษัท มูลนิธิ และสหกรณ์ ตามวรรคสอง ให้กระทำได้ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และแบบที่เลขาธิการกำหนด

มาตรา ๑๘ โครงการลงทุนที่คณะกรรมการจะให้การส่งเสริมได้ ต้องเป็นโครงการลงทุนที่มีความเหมาะสมทางเศรษฐกิจและเทคโนโลยี ทั้งนี้ให้พิจารณาถึง

(๑) จำนวนผู้ผลิต และ กำลังผลิตในกิจการที่มีอยู่แล้วในราชอาณาจักรเปรียบเทียบกับประมาณการความต้องการและขนาดกำลังผลิตที่จะส่งเสริมให้เกิดหรือเพิ่มขึ้น

(๒) โอกาสที่กิจการนั้นจะขยายตลาดให้แก่ผลิตภัณฑ์หรือผลผลิตที่ผลิตหรือประกอบได้ในราชอาณาจักร และที่จะสนับสนุนให้มีการผลิตหรือประกอบในราชอาณาจักร

(๓) ปริมาณและอัตราการใช้ทรัพยากร รวมทั้งทุน วัตถุดิบ หรือวัสดุจำเป็น และแรงงานหรือบริการอย่างอื่นที่มีอยู่ในราชอาณาจักร

(๔) จำนวนเงินตราต่างประเทศที่จะประหยัดหรือสงวนไว้ได้ และที่จะนำเข้ามาในราชอาณาจักร

(๕) ความเหมาะสมของกรรมวิธีการผลิตหรือประกอบ

(๖) หลักเกณฑ์อื่นที่คณะกรรมการเห็นว่าจำเป็นและเหมาะสม

มาตรา ๑๘ โครงการลงทุนที่คณะกรรมการจะให้การส่งเสริมได้ ต้องเป็นโครงการลงทุนที่มีมาตรการอันสมควรที่จะป้องกันและควบคุม มิให้เกิดผลเสียหายต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อม ทั้งนี้ เพื่อเป็นประโยชน์ต่อ การดำรงชีพของประชาชนและความสมบูรณ์สืบไปของมนุษย์และ ธรรมชาติ

มาตรา ๒๐ ในกรณีที่คณะกรรมการพิจารณาเห็นสมควรให้การ ส่งเสริมแก่ผู้ขอรับการส่งเสริมรายใดแล้ว คณะกรรมการจะกำหนด เงื่อนไขไว้ในบัตรส่งเสริมเพื่อให้ผู้ได้รับการส่งเสริมรายนั้นต้องปฏิบัติ ในเรื่องใดเรื่องหนึ่งหรือหลายเรื่องดังต่อไปนี้ด้วยก็ได้

- (๑) จำนวนทุนและแหล่งที่มาของทุน
- (๒) สัญชาติและจำนวนผู้ถือหุ้น
- (๓) ขนาดของกิจการซึ่งรวมถึงชนิดผลิตภัณฑ์ ผลผลิตหรือ การให้บริการ กรรมวิธี การผลิตหรือประกอบ และกำลังผลิตหรือ ประกอบ
- (๔) ปริมาณวัตถุดิบภายในประเทศที่จะต้องใช้
- (๕) สัญชาติและจำนวนคนงาน ช่างฝีมือ และผู้ชำนาญการ
- (๖) การฝึกและใช้กำลังคนในการปฏิบัติงาน
- (๗) การป้องกันและควบคุมมิให้เกิดผลเสียหายต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อม
- (๘) ระยะเวลาที่จะต้องเริ่มปฏิบัติตามโครงการที่ได้รับการ ส่งเสริม
 - (๙) ระยะเวลาที่จะต้องสั่งซื้อเครื่องจักร
 - (๑๐) ระยะเวลาที่จะต้องนำเครื่องจักรเข้ามาในราชอาณาจักร

(๑๑) ระยะเวลาที่จะต้องส่งเครื่องจักรที่นำเข้ามาในราชอาณาจักรกลับออกไปภายหลังเมื่อใช้งานเสร็จแล้ว

(๑๒) การขยายระยะเวลาตาม (๘) (๙) (๑๐) หรือ (๑๑)

(๑๓) วันเปิดดำเนินการ

(๑๔) การรายงานผลการปฏิบัติงานตามโครงการและการทำงาน

(๑๕) การรายงานผลการปฏิบัติงานของช่างฝีมือและผู้ชำนาญการซึ่งเป็นคนต่างด้าว ว่าได้ฝึกอบรมให้คนไทยได้รับความรู้ความชำนาญเพียงไร

(๑๖) การกำหนดให้ผลิตภัณฑ์หรือผลิตผลที่ผลิต ประกอบ หรือ ส่งออกเป็นไปตามมาตรฐานที่คณะกรรมการหรือทางราชการกำหนด

(๑๗) การจำหน่ายผลิตภัณฑ์หรือผลิตผลที่ผลิตหรือประกอบ หรือการให้บริการ

(๑๘) การส่งออกซึ่งผลิตภัณฑ์หรือผลิตผลที่ผลิตหรือประกอบ

(๑๙) การให้นำเงิน หนังสือสัญญาค่าประกันของธนาคารหลัก ทรัพย์สินรัฐบาลไทย หรือหลักประกันอื่นที่คณะกรรมการเห็นสมควรมอบแก่สำนักงานเพื่อเป็นประกันในการปฏิบัติตามเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนด

(๒๐) เรื่องอื่นที่เกี่ยวกับการอำนวยความสะดวกแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ การให้ การใช้ หรือการควบคุมการใช้สิทธิและประโยชน์ตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๒๑ เมื่อคณะกรรมการมีมติให้การส่งเสริมแก่ผู้ขอรับการส่งเสริมรายได้แล้ว สำนักงานต้องมีหนังสือแจ้งให้ผู้ขอรับการส่งเสริม

รายนันทราบมติของคณะกรรมการภายในสิบห้าวัน นับแต่วันที่คณะกรรมการมีมติพร้อมด้วยเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนด

ถ้าผู้ขอรับการส่งเสริมยอมรับการส่งเสริมตามวรรคหนึ่ง ต้องมีหนังสือตอบให้สำนักงานทราบภายในหนึ่งเดือนนับแต่วันที่รับหนังสือนั้น

ในกรณีที่มีเหตุอันสมควร ให้เลขาธิการมีอำนาจขยายเวลาตามวรรคสองออกไปได้ไม่เกินสามครั้ง ครั้งละไม่เกินหนึ่งเดือน

มาตรา ๒๒ ผู้ขอรับการส่งเสริมซึ่งตอบรับการส่งเสริมตามมาตรา ๒๑ แล้วต้องรายงานผลการเริ่มปฏิบัติงานตามโครงการที่ได้รับการส่งเสริมให้สำนักงานทราบตามแบบและวิธีการที่เลขาธิการกำหนดภายในหกเดือนนับแต่วันที่ตอบรับการส่งเสริม

ในกรณีที่มีเหตุอันสมควร ให้เลขาธิการมีอำนาจขยายเวลาตามวรรคหนึ่งออกไปได้ไม่เกินสามครั้ง ครั้งละไม่เกินสี่เดือน และรายงานให้คณะกรรมการทราบทุกครั้ง

เมื่อเลขาธิการพิจารณาเห็นว่าผู้ขอรับการส่งเสริมสามารถจะดำเนินการตามโครงการที่ได้รับการส่งเสริมแล้ว ให้ออกบัตรส่งเสริมให้แก่ผู้นั้นโดยมิชักช้า

มาตรา ๒๓ บัตรส่งเสริมให้เป็นไปตามแบบที่คณะกรรมการกำหนด

ให้เลขาธิการเป็นผู้ลงลายมือชื่อในบัตรส่งเสริม

การแก้ไขบัตรส่งเสริมให้กระทำโดยมติคณะกรรมการ และให้เลขาธิการลงลายมือชื่อในบัตรส่งเสริมที่แก้ไข มอบให้ผู้ได้รับการส่งเสริมโดยมิชักช้า

หมวด ๓

สิทธิและประโยชน์

มาตรา ๒๔ ภายใต้บังคับกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมืองเพียงเท่าที่พระราชบัญญัตินี้มีได้บัญญัติไว้เป็นอย่างอื่น ให้คณะกรรมการมีอำนาจอนุญาตให้คนต่างด้าวเข้ามาในราชอาณาจักรเพื่อศึกษาลู่ทางการลงทุนหรือกระทำการอื่นใดที่จะเป็นประโยชน์ต่อการลงทุนได้ตามกำหนดระยะเวลาให้อยู่ในราชอาณาจักรเท่าที่คณะกรรมการพิจารณาเห็นสมควร

การขออนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและแบบที่คณะกรรมการกำหนดและในการอนุญาต คณะกรรมการจะกำหนดเงื่อนไขตามที่พิจารณาเห็นสมควรไว้ด้วยก็ได้

มาตรา ๒๕ ภายใต้บังคับกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมืองเพียงเท่าที่พระราชบัญญัตินี้มีได้บัญญัติไว้เป็นอย่างอื่น ให้ผู้ได้รับการส่งเสริมได้รับอนุญาตนำคนต่างด้าวซึ่งเป็น

- (๑) ช่างฝีมือ
- (๒) ผู้ชำนาญการ
- (๓) คู่สมรสและบุคคลซึ่งอยู่ในอุปการะของบุคคลใน (๑) และ (๒) เข้ามาในราชอาณาจักรได้ตามจำนวนและกำหนดระยะเวลาให้อยู่ในราชอาณาจักรเท่าที่คณะกรรมการพิจารณาเห็นสมควร แม้ว่าจะเกินอัตราจำนวนหรือระยะเวลาให้อยู่ในราชอาณาจักรตามที่บัญญัติไว้ในกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมือง

มาตรา ๒๖ ภายใต้บังคับกฎหมายว่าด้วยการทำงานของคนต่างด้าวเพียงเท่าที่พระราชบัญญัตินี้มีได้บัญญัติไว้เป็นอย่างอื่น ให้คนต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตตามมาตรา ๒๔ และคนต่างด้าวซึ่งเป็นช่างฝีมือหรือ

ผู้ชำนาญการที่ได้รับอนุญาตให้อยู่ในราชอาณาจักรตามมาตรา ๒๕ ได้รับอนุญาตทำงานเฉพาะตำแหน่งหน้าที่การทำงานที่คณะกรรมการให้ความเห็นชอบตลอดระยะเวลาเท่าที่ได้รับอนุญาตให้อยู่ในราชอาณาจักร

มาตรา ๒๖ ผู้ได้รับการส่งเสริมจะได้รับอนุญาตให้ถือกรรมสิทธิ์ในที่ดินเพื่อประกอบกิจการที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนตามจำนวนที่คณะกรรมการพิจารณาเห็นสมควร แม้ว่าจะเกินกำหนดที่จะพึงมีได้ตามกฎหมายอื่น

ในกรณีที่ผู้ได้รับการส่งเสริมซึ่งเป็นคนต่างด้าวตามประมวลกฎหมายที่ดินเลิกกิจการที่ได้รับการส่งเสริมหรือโอนกิจการนั้นให้แก่ผู้อื่น ผู้ได้รับการส่งเสริมต้องจำหน่ายที่ดินที่ได้รับอนุญาตให้ถือกรรมสิทธิ์ภายในหนึ่งปี นับแต่วันที่เลิกหรือโอนกิจการ มิฉะนั้นให้อธิบดีกรมที่ดินมีอำนาจจำหน่ายที่ดินนั้นตามประมวลกฎหมายที่ดิน

* มาตรา ๒๘ ผู้ได้รับการส่งเสริมจะได้รับยกเว้นอากรขาเข้าสำหรับเครื่องจักรตามที่คณะกรรมการพิจารณาอนุมัติแต่เครื่องจักรนั้นต้องไม่เป็นเครื่องจักรที่ผลิตหรือประกอบได้ในราชอาณาจักร ซึ่งมีคุณภาพใกล้เคียงกันกับชนิดที่ผลิตในต่างประเทศ และมีปริมาณเพียงพอที่จะจัดหามาใช้ได้

* แก้ไขเพิ่มเติมโดย มาตรา ๓ และมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๔

* มาตรา ๒๘ เมื่อคณะกรรมการพิจารณาเห็นว่า การให้การส่งเสริมแก่กิจการใดหรือแก่ผู้ขอรับการส่งเสริมรายได้ไม่สมควรให้ได้รับสิทธิและประโยชน์ตามมาตรา ๒๘ คณะกรรมการจะให้การส่งเสริมแก่

กิจการนั้นหรือผู้ขอรับการส่งเสริมรายนั้น และรายต่อ ๆ ไป โดยให้ได้รับลดหย่อนอากรขาเข้าสำหรับเครื่องจักรเพียงกึ่งหนึ่ง หรือจะไม่ให้ได้รับยกเว้นอากรขาเข้าสำหรับเครื่องจักรเลยก็ได้

• แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๔

• มาตรา ๓๐ ในกรณีที่มีเหตุอันสมควร คณะกรรมการจะให้ผู้ได้รับการส่งเสริมได้รับลดหย่อนอากรขาเข้าไม่เกินร้อยละเก้าสิบของอัตราปกติ สำหรับวัตถุดิบหรือวัสดุจำเป็นที่นำเข้ามาในราชอาณาจักรเพื่อใช้ผลิต ผสมหรือประกอบในกิจการที่ได้รับการส่งเสริม มีกำหนดเวลาราวละไม่เกินหนึ่งปีนับแต่วันที่คณะกรรมการกำหนด แต่วัตถุดิบหรือวัสดุจำเป็นนั้นต้องไม่เป็นของที่ผลิตหรือมีกำเนิดในราชอาณาจักรซึ่งมีคุณภาพใกล้เคียงกันกับชนิดที่จะนำเข้ามาในราชอาณาจักรและมีปริมาณเพียงพอที่จะจัดหามาใช้ได้

ทั้งนี้ ตามชนิด ปริมาณ ระยะเวลา เงื่อนไข และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด

• แก้ไขเพิ่มเติมโดย มาตรา ๓ และมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๔

มาตรา ๓๑ ผู้ได้รับการส่งเสริมจะได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลสำหรับกำไรสุทธิที่ได้จากการประกอบกิจการที่ได้รับการส่งเสริม มีกำหนดเวลาตามที่คณะกรรมการกำหนด ซึ่งต้องไม่น้อยกว่าสามปีแต่ไม่เกินแปดปีนับแต่วันที่เริ่มมีรายได้จากการประกอบกิจการนั้น

รายได้ที่ต้องนำมาคำนวณกำไรสุทธิที่ได้จากการประกอบกิจการตามวรรคหนึ่ง ให้รวมถึงรายได้จากการจำหน่ายผลพลอยได้และรายได้จากการจำหน่ายสินค้าสำเร็จรูป ตามที่คณะกรรมการพิจารณาเห็นสมควร

ในกรณีที่ประกอบกิจการขาดทุนในระหว่างเวลาได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลตามวรรคหนึ่ง ผู้ได้รับการส่งเสริมจะได้รับอนุญาตให้นำผลขาดทุนประจำปีที่เกิดขึ้น ในระหว่างเวลานั้นไปหักออกจากกำไรสุทธิที่เกิดขึ้นภายหลังระยะเวลาได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล มีกำหนดเวลาไม่เกินห้าปีนับแต่วันพ้นกำหนดเวลานั้น โดยจะเลือกหักจากกำไรสุทธิของปีใดปีหนึ่งหรือหลายปีก็ได้

มาตรา ๓๒ ในกรณีที่คณะกรรมการพิจารณาเห็นว่า การให้การส่งเสริมแก่กิจการใด หรือแก่ผู้ขอรับการส่งเสริมรายได้ไม่สมควรให้ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล ตามมาตรา ๓๑ คณะกรรมการจะให้การส่งเสริมแก่กิจการนั้นหรือผู้ขอรับการส่งเสริมรายนั้นและรายต่อ ๆ ไป โดยไม่ให้ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลก็ได้

มาตรา ๓๓ ค่าแห่งกิวิลล์ ค่าแห่งลิขสิทธิ์ หรือสิทธิอย่างอื่นจากผู้ได้รับการส่งเสริมตามสัญญาที่ได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการ ให้ได้รับยกเว้นไม่ต้องรวมคำนวณเพื่อเสียภาษีเงินได้มีกำหนดระยะเวลาห้าปีนับแต่วันที่ผู้ได้รับการส่งเสริมเริ่มมีรายได้จากการประกอบกิจการที่ได้รับการส่งเสริม ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๓๔ เงินปันผลจากกิจการที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนซึ่งได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล ตามมาตรา ๓๑ ให้ได้รับยกเว้นไม่

ต้องรวมคำนวณเพื่อเสียภาษีเงินได้ ตลอดระยะเวลาที่ผู้ได้รับการส่งเสริม ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลนั้น

* มาตรา ๓๕ เพื่อส่งเสริมการลงทุนในท้องถิ่นใด คณะกรรมการจะ กำหนดท้องถิ่นนั้นเป็นเขตส่งเสริมการลงทุนก็ได้โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

นอกจากสิทธิและประโยชน์ตามมาตราอื่น คณะกรรมการมี อำนาจให้ผู้ได้รับการส่งเสริมที่ประกอบกิจการที่ได้รับการส่งเสริมใน เขตที่กำหนดตามวรรคหนึ่ง ได้รับสิทธิและประโยชน์พิเศษอย่างใด อย่างหนึ่งหรือหลายอย่างดังต่อไปนี้

(๑)

(๒) การลดหย่อนภาษีเงินได้นิติบุคคลสำหรับกำไรสุทธิที่ได้จาก การลงทุนในอัตราร้อยละห้าสิบของอัตราปกติที่กำหนดห้าปี โดยนับ จากวันที่พ้นกำหนดระยะเวลาตาม มาตรา ๓๑ วรรคหนึ่ง หรือนับจาก วันที่เริ่มมีรายได้จากการประกอบกิจการที่ได้รับการส่งเสริมในกรณี ที่ผู้ได้รับการส่งเสริมไม่ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล

* มาตรา ๓๕ (๑) ยกเลิกโดยมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๔

(๓) การอนุญาตให้หักค่าขนส่ง ค่าไฟฟ้า และค่าประปาสอง เท่าของจำนวนเงินที่ผู้ได้รับการส่งเสริมได้เสียไปเป็นค่าใช้จ่ายในการ ประกอบกิจการที่ได้รับการส่งเสริม เพื่อประโยชน์ในการคำนวณภาษี เงินได้นิติบุคคล ทั้งนี้ ตามเงื่อนไข วิธีการ และระยะเวลาที่คณะกรรมการ กำหนด

(๔) การอนุญาตให้หักเงินที่ผู้ได้รับการส่งเสริมลงทุนในการติดตั้งหรือก่อสร้างสิ่งอำนวยความสะดวกในการประกอบกิจการที่ได้รับการส่งเสริมตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการพิจารณา กำหนดจากกำไรสุทธิรวมทั้งสิ้นไม่เกินร้อยละสิบห้าของเงินที่ลงทุนแล้วในการนั้น โดยผู้ได้รับการส่งเสริมจะเลือกหักจากกำไรสุทธิของปีใดปีหนึ่งหรือหลายปีก็ได้ภายในสิบปีนับแต่วันที่มียรายได้จากการลงทุน ทั้งนี้ นอกเหนือไปจากการหักค่าเสื่อมราคาตามปกติ

* มาตรา ๓๖ เพื่อส่งเสริมการส่งออก คณะกรรมการอาจให้ผู้ได้รับการส่งเสริมได้รับสิทธิและประโยชน์พิเศษอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่างดังต่อไปนี้ด้วย

(๑) การยกเว้นอากรขาเข้าสำหรับวัตถุดิบและวัสดุจำเป็นที่ต้องนำเข้ามาจากต่างประเทศเพื่อใช้ ผลิต ผสม หรือประกอบผลิตภัณฑ์หรือผลิตผลเฉพาะที่ใช้ในการส่งออก

(๒) การยกเว้นอากรขาเข้าสำหรับของที่ผู้ได้รับการส่งเสริมนำเข้ามาเพื่อส่งกลับออกไป

* แก้ไขเพิ่มเติมโดย มาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๔

(๓) การยกเว้นอากรขาออกสำหรับผลิตภัณฑ์หรือผลิตผลที่ผู้ได้รับการส่งเสริมผลิตหรือประกอบ

(๔) การอนุญาตให้หักเงินได้พึงประเมินในการเสียภาษีเงินได้นิติบุคคลเป็นจำนวนเท่ากับร้อยละห้าของรายได้ที่เพิ่มขึ้นจากปีก่อนจากการส่งออก ซึ่งผลิตภัณฑ์หรือผลิตผลที่ผู้ได้รับการส่งเสริมผลิตหรือประกอบโดยไม่รวมค่าประกันภัยและค่าขนส่งนอกประเทศ

ทั้งนี้ ตามเงื่อนไข วิธีการและระยะเวลาที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๓๗ ผู้ได้รับการส่งเสริมหรือผู้ลงทุนในกิจการที่ได้รับ การส่งเสริมซึ่งมีภูมิลำเนาในราชอาณาจักร จะได้รับอนุญาตให้นำ หรือส่งเงินออกนอกราชอาณาจักรเป็นเงินตราต่างประเทศได้ เมื่อเงิน นั้นเป็น

(๑) เงินทุนที่ผู้ได้รับการส่งเสริมนำเข้ามาในราชอาณาจักรและ เงินปันผลหรือผลประโยชน์อื่นที่เกิดจากเงินทุนนั้น

(๒) เงินกู้ต่างประเทศที่ผู้ได้รับการส่งเสริมนำมาลงทุนในกิจการ ที่ได้รับการส่งเสริมตามสัญญาที่คณะกรรมการให้ความเห็นชอบ รวมทั้งดอกเบี้ยของเงินกู้ต่างประเทศนั้น

(๓) เงินที่ผู้ได้รับการส่งเสริมมีข้อผูกพันกับต่างประเทศตาม สัญญาเกี่ยวกับการใช้สิทธิและบริการต่าง ๆ ในการประกอบกิจการที่ ได้รับการส่งเสริมการลงทุน และสัญญานั้นได้รับความเห็นชอบจาก คณะกรรมการ

ในกรณีที่ระยะเวลาใดตุลการชำระเงินต้องประสบความยุ่งยาก จำเป็นต้องสงวนเงินตราต่างประเทศให้มีสำรองไว้ตามสมควร ธนาคาร แห่งประเทศไทยจะจำกัดการนำหรือส่งเงินนั้นออกนอกราชอาณาจักร เป็นการชั่วคราวเพื่อผลดังกล่าวนั้นก็ไม่ได้แต่จะไม่จำกัดการส่งเงินทุนที่ นำเข้ามาในราชอาณาจักรต่ำกว่าร้อยละสิบต่อปี ถ้าการส่งเงินนั้น กระทำภายหลังจากที่นำเข้ามาแล้วเป็นเวลาสองปี และจะไม่จำกัดการส่งเงิน ปันผลต่ำกว่าร้อยละสิบห้าต่อปีของเงินทุนที่นำเข้ามาในราชอาณาจักร

หมวด ๔ เครื่องจักร วัสดุคืบและวัสดุจำเป็น

* มาตรา ๓๘ บรรดาเครื่องจักร วัสดุคืบหรือวัสดุจำเป็นซึ่งเป็นของที่สั่งหรือนำเข้ามาในราชอาณาจักร และเป็นของที่พึงได้รับยกเว้นหรือลดหย่อนอากรขาเข้าตามพระราชบัญญัตินี้ คณะกรรมการมีอำนาจสั่งกรมศุลกากรส่งมอบของนั้นให้แก่ผู้ขอรับการส่งเสริมซึ่งตอบรับการส่งเสริมตามมาตรา ๒๑ แล้ว หรือผู้ได้รับการส่งเสริมแล้วแต่กรณีโดยถือเอาการค้ำประกันของธนาคารพาณิชย์ในราชอาณาจักรแทนการวางเงินเป็นประกันการชำระอากรขาเข้าได้

* แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๔

* มาตรา ๓๘ ในกรณีที่ผู้ได้รับการส่งเสริมไม่สามารถปฏิบัติตามเงื่อนไขเกี่ยวกับการนำเครื่องจักรเข้ามาในราชอาณาจักร หรือการยกเว้นหรือลดหย่อนอากรขาเข้าสำหรับเครื่องจักรตามที่กำหนดไว้ในบัตรส่งเสริม เมื่อคณะกรรมการเห็นว่ามีความสมควรแก้ไขเงื่อนไขนั้น ให้คณะกรรมการมีอำนาจแก้ไขนั้นได้ และถ้าได้มีการนำเครื่องจักรนั้นเข้ามาโดยชอบด้วยกฎหมายด้วยศุลกากรแล้ว คณะกรรมการจะกำหนดให้การแก้ไขนั้นมีผลย้อนหลังไปจนถึงวันนำเข้าก็ได้ ทั้งนี้ ไม่ว่าการนำเข้านั้นเกิดขึ้นก่อนหรือในหรือหลังวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

* แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๔

* มาตรา ๔๐ ภายในเวลาที่คณะกรรมการกำหนดซึ่งต้องไม่น้อยกว่าห้าปีแต่ไม่เกินสิบห้าปี ห้ามมิให้ผู้ได้รับการส่งเสริม

(๑) ใช้เครื่องจักรที่ผู้ได้รับการส่งเสริมได้รับยกเว้นหรือลดหย่อนอากรขาเข้า เพื่อการอื่นนอกจากกิจการที่ผู้ได้รับการส่งเสริมได้รับการส่งเสริม หรือยินยอมให้ผู้อื่นใช้เครื่องจักรนั้น

(๒) ย้ายโรงงานหรือสถานที่ประกอบกิจการไปตั้งหรือดำเนินการในท้องที่อื่น นอกจากที่กำหนดในบัตรส่งเสริม

ทั้งนี้ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากคณะกรรมการตามมาตรา ๔๑

* แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๔

มาตรา ๔๑ คณะกรรมการมีอำนาจอนุญาตให้ผู้ได้รับการส่งเสริมจำหน่าย โอน ให้เช่า นำไปใช้ในการอื่นหรือให้บุคคลอื่นใช้เครื่องจักรที่ได้รับยกเว้นหรือลดหย่อนภาษีอากรตามมาตรา ๒๘ หรือมาตรา ๒๙ หรือย้ายโรงงานหรือสถานที่ประกอบกิจการไปตั้งหรือดำเนินการในท้องที่อื่น

การอนุญาตจะทำเป็นหนังสือหรือแก้ไขบัตรส่งเสริม โดยระบุเงื่อนไขและรายละเอียดในการอนุญาตไว้ด้วยก็ได้

ห้ามมิให้นำกฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราศุลกากรมาใช้บังคับแก่ผู้ได้รับการส่งเสริม ซึ่งได้รับอนุญาตจากคณะกรรมการตามมาตรา นี้ เว้นแต่คณะกรรมการจะกำหนดเป็นอย่างอื่น ในกรณีเช่นนี้ให้นำกฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราศุลกากรมาใช้บังคับเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้ง

มาตรา ๔๒ ในกรณีที่ผู้ได้รับการส่งเสริมจำนองเครื่องจักรที่ได้
รับยกเว้น หรือลดหย่อนภาษีอากร และผู้รับจำนองซึ่งมิได้เป็นผู้ได้รับ
การส่งเสริมบังคับจำนองเครื่องจักรนั้นก่อนพ้นกำหนดเวลาที่คณะกรรมการ
กำหนดตามมาตรา ๔๐ ให้นำกฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราศุลกากรมา
ใช้บังคับแก่ผู้รับจำนอง โดยให้ถือว่าผู้รับจำนองนั้นเป็นผู้นำของเข้าซึ่ง
สิทธิในการได้รับยกเว้นหรือลดหย่อนภาษีอากรสำหรับเครื่องจักร
นั้นในวันรับโอน

หมวด ๕

หลักประกันและการคุ้มครอง

มาตรา ๔๓ รัฐจะไม่โอนกิจการของผู้ได้รับการส่งเสริมมาเป็น
ของรัฐ

มาตรา ๔๔ รัฐจะไม่ประกอบกิจการขึ้นใหม่แข่งขันกับผู้ได้รับ
การส่งเสริม

มาตรา ๔๕ รัฐจะไม่ทำการผูกขาด การจำหน่ายผลิตภัณฑ์หรือ
ผลิตผลชนิดเดียวกัน หรือคล้ายคลึงกันกับที่ผู้ได้รับการส่งเสริมผลิตหรือ
ประกอบได้

มาตรา ๔๖ รัฐจะไม่ควบคุมราคาจำหน่ายของผลิตภัณฑ์หรือ
ผลิตผลที่ได้จากกิจการที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน เว้นแต่ในกรณี
จำเป็นในด้านเศรษฐกิจ สังคม และความมั่นคงของประเทศ แต่จะ
ไม่กำหนดราคาจำหน่ายให้ต่ำกว่าราคาที่คณะกรรมการเห็นสมควร

มาตรา ๔๗ ผู้ได้รับการส่งเสริมจะได้รับอนุญาตให้ส่งออกนอก
ราชอาณาจักรได้เสมอไปซึ่งผลิตภัณฑ์หรือผลิตผลที่ได้จากกิจการที่ได้
รับการส่งเสริมการลงทุน เว้นแต่ในกรณีจำเป็นในด้านเศรษฐกิจ สังคม
และความมั่นคงของประเทศ

* มาตรา ๔๔ รัฐจะไม่อนุญาตให้ส่วนราชการ องค์การของรัฐบาล หรือรัฐวิสาหกิจ นำเข้ามาในราชอาณาจักรโดยให้ได้รับยกเว้นอากรขาเข้า ซึ่งผลิตภัณฑ์หรือผลิตผลชนิดใดที่คณะกรรมการพิจารณาเห็นว่าเป็นชนิดเดียวกันกับที่ผู้ได้รับการส่งเสริมผลิตหรือประกอบได้โดยมีคุณภาพใกล้เคียงกันและมีปริมาณเพียงพอที่จะจัดหามาใช้ได้

ความในวรรคหนึ่งไม่ใช้บังคับแก่ยุทธภัณฑ์ ตามความในกฎหมายว่าด้วยการควบคุมยุทธภัณฑ์ ที่นำเข้ามาเพื่อใช้ในราชการของกระทรวงกลาโหม

* แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๔

มาตรา ๔๕ ในกรณีที่เป็นเพื่อให้ความคุ้มครองกิจการของผู้ได้รับการส่งเสริม คณะกรรมการมีอำนาจกำหนดค่าธรรมเนียมพิเศษสำหรับการนำเข้ามาในราชอาณาจักรซึ่งผลิตภัณฑ์หรือผลิตผลชนิดเดียวกัน คล้ายคลึงกัน หรือทดแทนกันได้กับผู้ได้รับการส่งเสริมผลิตหรือประกอบในอัตราที่เห็นสมควร แต่ไม่เกินร้อยละห้าสิบของราคารวมค่าประกันภัยและค่าขนส่งนอกประเทศของผลิตภัณฑ์หรือผลิตผลนั้น

การกำหนดค่าธรรมเนียมพิเศษตามวรรคหนึ่งให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา และให้ใช้บังคับตามระยะเวลาที่คณะกรรมการกำหนด แต่คราวละไม่เกินหนึ่งปีนับแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

คณะกรรมการมีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษา แก้ไขเพิ่มเติมหรือยกเลิกประกาศตามมาตรา ๔๕ นี้ในเวลาใด ๆ ได้ตามที่เห็นสมควร

ในกรณีที่มีปัญหาว่า ผลิตภัณฑ์หรือผลิตผลใดที่นำเข้ามาในราชอาณาจักรจะต้องเสียค่าธรรมเนียมพิเศษตามประกาศของคณะกรรมการ

หรือไม่ ให้คณะกรรมการเป็นผู้มีอำนาจพิจารณาและคำวินิจฉัยของ
คณะกรรมการให้เป็นที่สุด

การเรียกเก็บค่าธรรมเนียมพิเศษสำหรับการนำเข้าตามมาตรา
นี้ให้เป็นอำนาจหน้าที่ของกรมศุลกากร และให้นำกฎหมายว่าด้วยศุลกากร
มาใช้บังคับโดยอนุโลม โดยให้ถือว่าค่าธรรมเนียมพิเศษสำหรับการนำ
เข้าเป็นเสมือนอากรขาเข้าตามกฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราศุลกากร

ในกรณีที่คณะกรรมการวินิจฉัยว่า ผลิตภัณฑ์หรือผลิตภัณฑ์นั้นไม่
ต้องเสียค่าธรรมเนียมพิเศษและผู้ใดได้ชำระค่าธรรมเนียมพิเศษสำหรับ
ของนั้นแล้ว ก็ให้กรมศุลกากรคืนค่าธรรมเนียมดังกล่าวให้แก่ผู้นั้น

มาตรา ๕๐ ในกรณีที่คณะกรรมการพิจารณาเห็นว่าการกำหนด
ค่าธรรมเนียมพิเศษตามมาตรา ๔๔ ไม่เพียงพอสำหรับการให้ความคุ้ม
ครองกิจการของผู้ได้รับการส่งเสริม ให้กระทรวงพาณิชย์ห้ามนำ
ผลิตภัณฑ์หรือผลิตภัณฑ์เดียวกัน คล้ายคลึงกัน หรือทดแทนกันได้
กับที่ผู้ได้รับการส่งเสริมผลิตหรือประกอบเข้ามาในราชอาณาจักร
ตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการส่งออกภายนอกและการนำเข้ามา
ในราชอาณาจักร ตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการส่งออกภายนอก
และการนำเข้ามาในราชอาณาจักรซึ่งสินค้าบางอย่าง

มาตรา ๕๑ ในกรณีที่ผู้ได้รับการส่งเสริมประสบปัญหาหรือ
อุปสรรคในการดำเนินกิจการที่ได้รับการส่งเสริมและร้องเรียนให้คณะ
กรรมการช่วยเหลือ ให้ประธานกรรมการมีอำนาจสั่งให้ความช่วยเหลือ
ไปตามความเหมาะสม หรือสั่งให้ส่วนราชการ องค์การของรัฐบาล
หรือรัฐวิสาหกิจที่เกี่ยวข้อง ดำเนินการช่วยเหลือต่อไปโดยมิชักช้า

มาตรา ๕๒ ในกรณีที่โครงสร้าง อัตรา หรือวิธีการจัดเก็บภาษี
อากร ค่าบริการ หรือค่าธรรมเนียม เป็นอุปสรรคต่อการลงทุนที่พึงให้

การส่งเสริมหรือที่ให้การส่งเสริมไปแล้ว ไม่ว่าจะมิผู้ร้องเรียนขอให้ คณะกรรมการช่วยเหลือหรือไม่ก็ตาม ให้ประธานกรรมการมีอำนาจสั่ง ส่วนราชการองค์การของรัฐบาล หรือรัฐวิสาหกิจที่เกี่ยวข้องพิจารณา ดำเนินการแก้ไขต่อไป

มาตรา ๕๓ ส่วนราชการ องค์การของรัฐบาล หรือรัฐวิสาหกิจ ใดได้รับคำสั่งจากประธานกรรมการตามมาตรา ๕๑ หรือมาตรา ๕๒ ต้องพิจารณาดำเนินการช่วยเหลือหรือแก้ไขให้เป็นไปตามคำสั่งดังกล่าว ถ้าเห็นว่าไม่อาจปฏิบัติตามได้ ให้รายงานประธานกรรมการทราบ พร้อมด้วยเหตุผลภายในสิบห้าวันนับแต่วันได้รับคำสั่ง

ในกรณีที่ได้รับรายงานเหตุผลตามวรรคหนึ่ง ถ้าประธานกรรมการพิจารณาเห็นควรดำเนินการประการใด ให้ถือเป็นที่สุดและให้ส่วนราชการองค์การของรัฐบาลหรือรัฐวิสาหกิจที่เกี่ยวข้องปฏิบัติตามให้เป็นไปตามนั้นโดยมิชักช้า

หมวด ๖

การเพิกถอนสิทธิและประโยชน์

มาตรา ๕๔ ในกรณีที่ผู้ได้รับการส่งเสริมฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตาม เงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนด ให้คณะกรรมการมีอำนาจสั่งเพิกถอน สิทธิและประโยชน์ที่ได้ให้แก่ผู้ได้รับการส่งเสริมทั้งหมดหรือบางส่วน โดยจะกำหนดระยะเวลาไว้ด้วยหรือไม่ก็ได้

ถ้าคณะกรรมการพิจารณาเห็นว่า การที่ผู้ได้รับการส่งเสริม ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขนั้นมีได้เป็นการกระทำโดยจงใจ จะสั่งให้ สำนักงานเดือนเป็นหนังสือให้ผู้ได้รับการส่งเสริมแก้ไขหรือปฏิบัติให้

ถูกต้องตามเงื่อนไขภายในเวลาที่กำหนดก่อนก็ได้ แต่เมื่อพ้นกำหนดเวลานั้นแล้วผู้ได้รับการส่งเสริมยังมีได้แก้ไขหรือปฏิบัติให้ถูกต้องโดยไม่มีเหตุอันสมควร ให้คณะกรรมการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง

มาตรา ๕๕ ในกรณีที่คณะกรรมการสั่งเพิกถอนสิทธิและประโยชน์เกี่ยวกับภาษีอากรสำหรับของที่นำเข้าหรือส่งออกทั้งหมด ให้ถือว่าผู้ได้รับการส่งเสริมไม่เคยได้รับยกเว้นหรือลดหย่อนภาษีอากรมาแต่ต้นและให้ผู้ได้รับการส่งเสริมเสียภาษีอากรโดยถือสภาพของของราคาและอัตราภาษีอากรที่เป็นอยู่ในวันนำเข้าหรือส่งออกเป็นเกณฑ์ในการคำนวณภาษีอากร สำหรับกรณีที่ได้รับลดหย่อนภาษีอากรให้เสียภาษีอากรเพิ่มจากที่ได้เสียไว้แล้ว ให้ครบถ้วนตามจำนวนเงินภาษีอากรที่จะพึงต้องเสียทั้งหมดเมื่อได้คำนวณตามเกณฑ์เช่นนั้น

ในกรณีที่คณะกรรมการสั่งเพิกถอนสิทธิและประโยชน์เกี่ยวกับภาษีอากร สำหรับของที่นำเข้าหรือส่งออกบางส่วน ให้ถือว่าผู้ได้รับการส่งเสริมได้รับยกเว้นหรือลดหย่อนภาษีอากรมาแต่ต้นเพียงเท่าที่ตนยังคงได้รับสิทธิและประโยชน์อยู่ และให้เสียภาษีอากรตามส่วนที่ได้ถูกเพิกถอนจนครบถ้วน โดยถือสภาพของของ ราคา และอัตราภาษีอากรที่เป็นอยู่ในวันนำเข้าหรือส่งออกเป็นเกณฑ์ในการคำนวณภาษีอากร

ผู้ได้รับการส่งเสริมต้องแจ้งขอชำระภาษีอากร หรือภาษีอากรเพิ่มต่อกรมศุลกากรหรือด่านศุลกากรที่ได้นำของนั้นเข้ามาหรือส่งของนั้นออกไปภายในหนึ่งเดือน นับแต่วันทราบคำสั่งเพิกถอนสิทธิและประโยชน์เกี่ยวกับภาษีอากร และต้องชำระ ณ ที่ทำการศุลกากรซึ่งกรมศุลกากรกำหนดให้เสร็จสิ้นภายในหนึ่งเดือนนับแต่วันที่ได้รับแจ้งจำนวนเงินภาษีอากรหรือภาษีอากรเพิ่มอันจะพึงต้องชำระถ้ามิได้มีการ

ปฏิบัติเช่นนั้น ให้ถือว่าของนั้นได้นำเข้ามาหรือส่งออกโดยหลีกเลี่ยง การเสียภาษีอากรและให้นำกฎหมายว่าด้วยศุลกากรมาใช้บังคับ

ในกรณีที่ผู้ได้รับการส่งเสริมไม่ปฏิบัติตามคำเตือนของสำนักงาน ตามมาตรา ๕๔ วรรคสอง คณะกรรมการจะให้ผู้ได้รับการส่งเสริมเสีย เงินเพิ่มภาษีอากรให้แก่รัฐ โดยชำระแก่กรมศุลกากรพร้อมกับเงิน ภาษีอากรหรือภาษีอากรเพิ่มที่ต้องนำไปชำระตามวรรคสามในอัตรา ร้อยละหนึ่งต่อเดือนของเงินภาษีอากรหรือเงินภาษีอากรเพิ่มอันจะพึง ต้องชำระ นับแต่วันที่พ้นกำหนดเวลาตามมาตรา ๕๔ วรรคสองอีกด้วยก็ได้ แต่เงินเพิ่มภาษีอากรตามมาตรานี้มีให้เกินจำนวนเงินภาษีอากรหรือ ภาษีอากรเพิ่มอันจะพึงต้องชำระ และเพื่อให้ได้รับชำระเงินเพิ่มนี้ ให้ถือ ว่าเงินเพิ่มเป็นเสมือนเงินอากรตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร

เพื่อประโยชน์ในการดำเนินคดี การนับอายุความตามมาตรา นี้ ให้เริ่มนับเมื่อพ้นหนึ่งเดือนนับแต่วันทราบคำสั่ง

มาตรา ๕๖ ในกรณีที่ผู้ได้รับการส่งเสริมเลิกกิจการ รวมกิจการ กับผู้อื่นหรือโอนกิจการให้แก่ผู้อื่น ให้บัตรส่งเสริมนั้นใช้ได้ต่อไปอีกไม่ เกินสามเดือนนับแต่วันเลิก รวม หรือโอนกิจการ

ในกรณีที่ผู้ซึ่งดำเนินกิจการที่รวมกันขึ้นใหม่หรือรับโอนกิจการ ประสงค์จะขอรับช่วงดำเนินการที่ได้รับการส่งเสริมตามเงื่อนไขที่กำหนด ไว้ในบัตรส่งเสริมต่อไป ให้ยื่นคำขอรับการส่งเสริมภายในเวลาที่กำหนดไว้ ในวรรคหนึ่ง ถ้าคณะกรรมการพิจารณาเห็นสมควรให้การส่งเสริม ให้ออกบัตรส่งเสริมโดยให้ได้รับสิทธิและประโยชน์ตามพระราชบัญญัติ นี้เพียงเท่าที่ผู้ได้รับการส่งเสริมเดิมยังเหลืออยู่ ถ้าคณะกรรมการเห็นว่า ไม่สมควรให้การส่งเสริม ให้สั่งเพิกถอนสิทธิและประโยชน์ทั้งหมด

หมวด ๗ บทสุดท้าย

มาตรา ๕๗ บรรดาอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๒๗ ลงวันที่ ๑๘ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๕ ซึ่งจะต้องปฏิบัติตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๓๒๘ ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๑๕ ให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕๘ ให้ถือว่าผู้ได้รับบัตรส่งเสริมในการประกอบกิจการอุตสาหกรรมตามประเภท ขนาดและเงื่อนไขที่กำหนดโดยกฎกระทรวงหรือประกาศของคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนเพื่อกิจการอุตสาหกรรม ตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการลงทุนเพื่อกิจการอุตสาหกรรม และผู้ได้รับบัตรส่งเสริมตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๒๗ ลงวันที่ ๑๘ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๕ อยู่แล้วในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เป็นผู้ได้รับการส่งเสริมตามพระราชบัญญัตินี้ โดยให้ได้รับสิทธิและประโยชน์ตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในบัตรส่งเสริม และให้มีสิทธิที่จะขอรับสิทธิและประโยชน์ตามพระราชบัญญัตินี้ด้วย

มาตรา ๕๙ ให้ถือว่าคำขอรับการส่งเสริมที่ได้รับอนุมัติการส่งเสริมการลงทุนจากคณะกรรมการตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่

๒๒๗ ลงวันที่ ๑๘ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๕ แล้ว เป็นคำขอรับการส่งเสริม
ที่ได้รับอนุมัติการส่งเสริมการลงทุนจากคณะกรรมการตามพระราช
บัญญัตินี้

มาตรา ๖๐ ให้ถือว่าคำขอรับการส่งเสริมที่ค้างพิจารณาอยู่ในวัน
ที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับเป็นคำขอรับการส่งเสริมที่ได้ยื่นตามพระ-
ราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

ธานินทร์ กรัยวิเชียร

นายกรัฐมนตรี

**ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย**

ประกาศคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน
ที่ 1/2536
เรื่อง นโยบายและหลักเกณฑ์การส่งเสริมการลงทุน

เพื่อให้การส่งเสริมการลงทุนสามารถสนองต่อวัตถุประสงค์ของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และนโยบายของรัฐบาลได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนเห็นสมควรกำหนดนโยบายและหลักเกณฑ์การอนุมัติการส่งเสริมการลงทุนและการให้สิทธิและประโยชน์ด้านภาษีอากร ดังนี้

ข้อ 1 ยกเลิกประกาศคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน ที่ 1/2535 เรื่อง หลักเกณฑ์การให้สิทธิและประโยชน์แก่โครงการที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน ลงวันที่ 20 มีนาคม 2535

ข้อ 2 ในการพิจารณาให้การส่งเสริมการลงทุน คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนจะใช้หลักปฏิบัติสำหรับกรณีทั่วไป ดังต่อไปนี้

1. ข้อยกขหมาย

ภายใต้ขอบเขตของพระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน พ.ศ.2520 คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนอาจอนุมัติให้การส่งเสริมการลงทุนไม่ว่าจะเป็นการลงทุนในสาขาเกษตรกรรม การเลี้ยงสัตว์ การประมง การสำรวจและทำเหมืองแร่ การอุตสาหกรรม หรือ การให้บริการหากพิจารณาเห็นว่า

- 1.1 ผลิตภัณฑ์ ผลิตภัณฑ์ หรือบริการนั้น ยังไม่มีในราชอาณาจักร หรือมีแต่ไม่เพียงพอ หรือกรรมวิธีการผลิตยังไม่ทันสมัย
- 1.2 การผลิตผลิตภัณฑ์ ผลิตภัณฑ์ หรือการจัดให้มีการบริการนั้นมีความสำคัญ และเป็นประโยชน์ในด้านเศรษฐกิจ สังคม และความมั่นคงของประเทศ
- 1.3 โครงการลงทุนนั้นมีความเหมาะสมทางเศรษฐกิจและเทคโนโลยี และมีมาตรการป้องกันผลเสียต่อสภาพแวดล้อมเพียงพอ

2. นโยบาย

ในการดำเนินการส่งเสริมการลงทุนภายใต้ขอบเขตของกฎหมายดังกล่าว คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนมีนโยบายที่จะให้ความสำคัญเป็นพิเศษแก่โครงการการลงทุนซึ่ง

- 2.1 ตั้งแหล่งประกอบการในส่วนภูมิภาค
- 2.2 จัดตั้งหรือพัฒนาอุตสาหกรรมหลักซึ่งจะเป็นพื้นฐานรองรับการพัฒนาอุตสาหกรรมของประเทศขั้นต่อไป
- 2.3 จัดสร้างหรือดำเนินการด้านบริการพื้นฐาน
- 2.4 ช่วยรักษาหรือฟื้นฟูสภาพแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ

2.5 ประหยัดพลังงานหรือทดแทนพลังงานนำเข้า

2.6 ช่วยพัฒนาและยกระดับขีดความสามารถทางเทคโนโลยีในการผลิตเพื่อให้สามารถแข่งขันกับต่างประเทศและสามารถพึ่งตนเองทางเทคโนโลยีได้มากขึ้น

2.7 ช่วยเสริมสร้างฐานะการชำระเงินระหว่างประเทศ ให้มีความมั่นคงมากขึ้น

3. หลักเกณฑ์การอนุมัติโครงการ

ในการพิจารณาความเหมาะสมทางเศรษฐกิจและเทคนิคของโครงการที่ขอรับการส่งเสริมการลงทุน คณะกรรมการมีแนวทางการพิจารณา ดังนี้

3.1 โครงการที่มีเงินลงทุนไม่เกิน 200 ล้านบาท (ไม่รวมค่าที่ดินและเงินลงทุนหมุนเวียน) จะใช้หลักเกณฑ์พิจารณาอนุมัติโครงการ ดังนี้

(1) มูลค่าเพิ่มไม่น้อยกว่าร้อยละ 20 ของรายได้ ยกเว้นการผลิตเพื่อการส่งออก ไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 ของมูลค่ายอดขายหรือใช้ผลิตผลการเกษตรในประเทศ เป็นวัตถุดิบหรือมีผลเป็นการอนุรักษ์ฟื้นฟูหรือพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสภาพแวดล้อม

(2) มีเงินทุนจดทะเบียนไม่น้อยกว่าร้อยละ 20 ของเงินทุนทั้งสิ้น สำหรับโครงการริเริ่ม ส่วนโครงการขยายจะพิจารณาตามความเหมาะสมเป็นราย ๆ ไป

(3) ใช้กรรมวิธีการผลิตที่ทันสมัยและใช้เครื่องจักรใหม่ เว้นแต่ในกรณีที่ดินฉบับที่เชื่อถือได้รับรองประสิทธิภาพและคณะกรรมการให้ความเห็นชอบเป็นกรณีพิเศษ

(4) มีระบบการป้องกันสภาพแวดล้อมเป็นพืชที่เพียงพอ

3.2 โครงการที่มีเงินลงทุนมากกว่า 200 ล้านบาท (ไม่รวมค่าที่ดินและทุนหมุนเวียน) จะใช้หลักเกณฑ์ตามข้อ 3.1 และมีข้อพิจารณาเพิ่มเติม ดังนี้

(1) ผลกระทบของโครงการที่มีต่ออุตสาหกรรมนั้นหรืออุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้อง

(2) ผลกระทบต่อรายได้ของรัฐหรือภาระที่รัฐอาจจะพึงมีเกี่ยวกับโครงการดังกล่าว

(3) ผลกระทบต่อผู้บริโภค

(4) การพัฒนาด้านเทคโนโลยี

3.3 โครงการที่มีเงินลงทุนมากกว่า 500 ล้านบาท (ไม่รวมค่าที่ดินและทุนหมุนเวียน) จะต้องมีรายงานการศึกษาความเป็นไปได้ของโครงการ (Feasibility Study) ตามที่คณะกรรมการกำหนด

4. หลักเกณฑ์การร่วมทุน

ในการพิจารณาอนุมัติให้นักลงทุนต่างประเทศมาลงทุน หรือ ร่วมทุนในโครงการที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน คณะกรรมการมีแนวทางการพิจารณา ดังนี้

4.1 โครงการลงทุนในกิจการเกษตรกรรม การเลี้ยงสัตว์ การประมง การสำรวจ และการทำเหมืองแร่ และการให้บริการ จะต้องมีส่วนมีสัญชาติไทยถือหุ้นรวมกันไม่น้อย

กว่าร้อยละ 51 ของทุนจดทะเบียน ยกเว้นโครงการที่มีเงินมาลงทุนมากกว่า 1,000 ล้านบาท (ไม่รวมค่าที่ดินและเงินทุนหมุนเวียน) อาจให้นักลงทุนจากต่างประเทศถือหุ้นข้างมากหรือทั้งสิ้นในระยะแรกได้ แต่ทั้งนี้จะต้องมีผู้มีสัญชาติไทยถือหุ้นรวมกันไม่น้อยกว่าร้อยละ 51 ของทุนจดทะเบียนภายใน 5 ปี นับจากวันเปิดดำเนินการ

- 4.2 โครงการลงทุนในกิจการอุตสาหกรรม ซึ่งจะจำหน่ายผลิตภัณฑ์ในตลาดภายในประเทศเป็นสำคัญ จะต้องผู้มีสัญชาติไทยถือหุ้นรวมกันไม่น้อยกว่าร้อยละ 51 ของทุนจดทะเบียน ยกเว้นโครงการที่ตั้งอยู่ในเขต 3 คณะกรรมการจะพิจารณาเป็นกรณีไป
- 4.3 โครงการลงทุนกิจการอุตสาหกรรมที่ผลิตเพื่อการค้าส่งออกไปจำหน่ายต่างประเทศไม่น้อยกว่าร้อยละ 50 ของมูลค่ายอดขายจะมีทุนจดทะเบียนข้างมากเป็นของนักลงทุนจากต่างประเทศได้ และในกรณีที่เป็นการผลิตเพื่อการส่งออกไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 ของ มูลค่ายอดขาย ทุนจดทะเบียนจะเป็นของนักลงทุนจากต่างประเทศทั้งสิ้นก็ได้
- 4.4 เฉพาะในช่วงระยะแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 7 (พ.ศ. 2535-2539) โครงการต่อไปนี้จะได้รับการพิจารณาอนุมัติให้การส่งเสริม โดยไม่คำนึงถึงสัดส่วนการถือหุ้นของต่างประเทศ (ซึ่งจะเป็นเงื่อนไขที่หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบเป็นผู้กำหนดแล้วแต่กรณี)
- (1) กิจการระบบขนส่งพื้นฐาน
 - (2) กิจการสาธารณูปการ
 - (3) กิจการที่เกี่ยวข้องกับการรักษาและฟื้นฟูสภาพแวดล้อม
 - (4) กิจการที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการพัฒนาเทคโนโลยี

5. เขตส่งเสริมการลงทุน

ให้พื้นที่ในเขตนิคมอุตสาหกรรมแหลมฉบังและท้องที่จังหวัดทุกจังหวัดเป็นเขตส่งเสริมการลงทุน ยกเว้น กรุงเทพมหานคร สมุทรปราการ สมุทรสาคร ปทุมธานี นนทบุรี นครปฐม สมุทรสงคราม ราชบุรี กาญจนบุรี สุพรรณบุรี อ่างทอง พระนครศรีอยุธยา สระบุรี นครนายก ฉะเชิงเทรา และชลบุรี

6. หลักเกณฑ์การให้สิทธิและประโยชน์ด้านภาษีอากร

- 6.1 เขต 1 โครงการที่ประกอบการหรือตั้งโรงงานในกรุงเทพมหานคร สมุทรปราการ สมุทรสาคร ปทุมธานี นนทบุรี และนครปฐม
- 6.1.1 ให้ได้รับลดหย่อนอากรขาเข้าสำหรับเครื่องจักรกึ่งหนึ่งเฉพาะรายการที่ไม่อยู่ในประกาศกระทรวงการคลังที่ ศก.13/2533 ลงวันที่ 18 กันยายน 2533 เว้นแต่รายการเครื่องจักรที่มีอากรขาเข้าต่ำกว่าร้อยละ 10 จะไม่ได้รับการลดหย่อน สำหรับโครงการต่อไปนี้
- (1) ส่งออกไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 ของมูลค่ายอดขาย หรือ

- (2) ตั้งแหล่งประกอบการในนิคมอุตสาหกรรม หรือ ในเขตอุตสาหกรรมที่ได้รับการส่งเสริมจากคณะกรรมการ
- 6.1.2 ให้ได้รับการยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลเป็นระยะเวลา 3 ปี สำหรับโครงการส่งออกไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 ของมูลค่ายอดขาย และตั้งแหล่งประกอบการ ในนิคมอุตสาหกรรม หรือในเขตอุตสาหกรรมที่ได้รับการส่งเสริมจากคณะกรรมการ
- 6.1.3 ให้ได้รับยกเว้นอากรขาเข้าสำหรับวัตถุดิบหรือวัสดุจำเป็นสำหรับส่วนที่ผลิตเพื่อการส่งออกเป็นระยะเวลา 1 ปี สำหรับโครงการที่ส่งออกไม่น้อยกว่าร้อยละ 30 ของมูลค่ายอดขาย
- 6.2 เขต 2 โครงการที่ประกอบการหรือตั้งโรงงานในจังหวัดสมุทรสงคราม ราชบุรี กาญจนบุรี สุพรรณบุรี อ่างทอง พระนครศรีอยุธยา สระบุรี นครนายก ฉะเชิงเทรา และชลบุรี
- 6.2.1 ให้ได้รับลดหย่อนอากรขาเข้าสำหรับเครื่องจักรกึ่งหนึ่งเฉพาะรายการที่ไม่อยู่ในประกาศกระทรวงการคลังที่ ศก.13/2533 ลงวันที่ 18 กันยายน 2533 เว้นแต่รายการเครื่องจักรที่มีอากรขาเข้าต่ำกว่าร้อยละ 10 จะไม่ได้รับการลดหย่อน
- 6.2.2 ให้ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลเป็นระยะเวลา 3 ปี และเพิ่มขึ้นเป็น 7 ปี หากตั้งแหล่งประกอบการในนิคมอุตสาหกรรม หรือในเขตอุตสาหกรรมที่ได้รับการส่งเสริมจากคณะกรรมการ
- 6.2.3 ให้ได้รับการยกเว้นอากรขาเข้าสำหรับวัตถุดิบหรือวัสดุจำเป็นสำหรับส่วนที่ผลิตเพื่อการส่งออกเป็นระยะเวลา 1 ปี สำหรับโครงการที่ส่งออกไม่น้อยกว่าร้อยละ 30 ของมูลค่ายอดขาย
- 6.3 เขต 3 โครงการที่ประกอบการหรือตั้งโรงงานในเขตส่งเสริมการลงทุน (รวมทั้งนิคมอุตสาหกรรมแหลมฉบัง)
- 6.3.1 ให้ได้รับยกเว้นอากรขาเข้าสำหรับเครื่องจักร
- 6.3.2 ให้ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลเป็นระยะเวลา 8 ปี
- 6.3.3 ให้ได้รับยกเว้นอากรขาเข้าสำหรับวัตถุดิบ หรือวัสดุจำเป็นสำหรับส่วนที่ผลิตเพื่อการส่งออกเป็นระยะเวลา 5 ปี สำหรับโครงการที่ส่งออกไม่น้อยกว่าร้อยละ 30 ของมูลค่ายอดขาย
- 6.3.4 ให้ได้รับลดหย่อนอากรขาเข้าร้อยละ 75 ของอัตราปกติสำหรับวัตถุดิบหรือวัสดุจำเป็นที่นำเข้ามาผลิตเพื่อจำหน่ายในราชอาณาจักรเป็นระยะเวลา 5 ปี โดยคณะกรรมการจะอนุมัติให้คราวละ 1 ปี แต่วัตถุดิบ หรือวัสดุจำเป็นนั้นต้องไม่เป็นของที่ผลิต หรือมีกำเนิดในราชอาณาจักร ซึ่งมีคุณภาพใกล้เคียงกันกับชนิดที่จะนำเข้ามาในราชอาณาจักร และมีปริมาณเพียงพอที่จะจัดหามาให้ได้

⁽¹⁾ ทั้งนี้ไม่รวมเงินโครงการที่ประกอบการหรือตั้งโรงงานในเขตนิคมอุตสาหกรรมแหลมฉบัง

6.3.5 ให้ได้รับสิทธิและประโยชน์พิเศษ ดังนี้

- (1) ลดหย่อนภาษีเงินได้นิติบุคคลร้อยละ 50 ของอัตราปกติ เป็นระยะเวลา 5 ปี นับจากวันที่พ้นกำหนดระยะเวลาการยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล
- (2) อนุญาตให้หักค่าขนส่ง ค่าไฟฟ้า และค่าประปา เป็น 2 เท่า เป็นระยะเวลา 10 ปี นับแต่วันที่เริ่มมีรายได้
- (3) อนุญาตให้หักค่าติดตั้งหรือก่อสร้างสิ่งอำนวยความสะดวกจากกำไรสุทธิ ร้อยละ 25 ของเงินที่ลงทุนในการนั้น

7. กิจการที่ให้ความสำคัญเป็นพิเศษ

7.1 โครงการที่ได้รับการส่งเสริมในกิจการประเภทต่อไปนี้จะให้ความสำคัญเป็นพิเศษ

- (1) กิจการระบบขนส่งพื้นฐาน
- (2) กิจการสาธารณูปการ
- (3) กิจการที่เกี่ยวข้องกับการรักษาและหรือฟื้นฟูสภาพแวดล้อม
- * (4) กิจการที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการพัฒนาเทคโนโลยี
- (5) กิจการอุตสาหกรรมพื้นฐาน

7.2 ให้ได้รับสิทธิและประโยชน์ ดังนี้

- (1) ให้ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลเป็นระยะเวลา 8 ปี ไม่ว่าจะตั้งอยู่ในเขตใด
- (2) โครงการที่ตั้งอยู่ในเขต 1 หรือ เขต 2 ให้ลดหย่อนอากรขาเข้า สำหรับเครื่องจักรกึ่งหนึ่งเฉพาะรายการที่ไม่อยู่ในประกาศกระทรวงการคลังที่ ศก.13/2533 ลงวันที่ 18 กันยายน 2533 เว้นแต่เครื่องจักรที่มีอากรขาเข้าต่ำกว่าร้อยละ 10 จะไม่ได้รับลดหย่อน
- (3) โครงการที่ตั้งอยู่ในเขต 3 ให้ยกเว้นอากรขาเข้าสำหรับเครื่องจักร

8. หลักเกณฑ์การส่งเสริมการโยกย้ายสถานประกอบการ

เพื่อสนับสนุนการกระจายอุตสาหกรรมไปสู่ภูมิภาคยิ่งขึ้น คณะกรรมการจะให้ส่งเสริมแก่กิจการที่ดำเนินการอยู่แล้วในส่วนกลาง ไม่ว่าจะเป็นผู้ได้รับการส่งเสริมอยู่เดิม หรือไม่เคยได้รับการส่งเสริมก็ตาม โยกย้ายแหล่งประกอบการไปสู่ภูมิภาค โดยมีแนวทางการพิจารณา ดังนี้

8.1 จะต้องย้ายแหล่งประกอบการจากเขต 1 ไปเขต 2 หรือ จากเขต 1 หรือ เขต 2 ไปเขต 3

8.2 จะต้องเป็นประเภทกิจการและมีขนาดการลงทุน ที่คณะกรรมการกำหนด เป็นกิจการที่จะให้การส่งเสริม

⁽¹⁾ แก้ไขเพิ่มเติมตามประกาศคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนที่ 1/2537 ลงวันที่ 21 มีนาคม 2537

* โปรดดูประกาศสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนที่ บ.1/2536 ลงวันที่ 27 ตุลาคม 2536 หน้า 44 และประกาศคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนที่ 3/2537 ลงวันที่ 2 กันยายน 2537 หน้า 46

8.3 เงื่อนไขสำหรับการย้ายสถานประกอบการ มีดังนี้

8.3.1 โครงการที่มีปัญหาสิ่งแวดล้อม และกระทรวงอุตสาหกรรมกำหนดให้ย้ายออกจากที่ตั้งเดิม

- (1) จะต้องย้ายโรงงานเข้าไปตั้งในนิคมอุตสาหกรรมหรือเขตอุตสาหกรรมที่ได้รับการส่งเสริม
- (2) จะต้องปิดโรงงานเดิมและย้ายเครื่องจักรออกไปทั้งหมด โดยพร้อมที่จะเปิดดำเนินการได้ในที่ตั้งใหม่ภายใน 2 ปี นับแต่วันที่ได้รับบัตรส่งเสริม

8.3.2 โครงการอื่น ๆ

- (1) กิจการเดิมจะต้องมีแรงงานไม่น้อยกว่า 100 คน
- (2) จะต้องย้ายเครื่องจักรหลักออกจากแหล่งประกอบการเดิมและพร้อมที่จะเปิดดำเนินการในที่ตั้งใหม่ภายใน 2 ปี นับแต่วันที่ได้รับบัตรส่งเสริม

8.4 ให้ได้รับสิทธิประโยชน์ที่ไม่เกี่ยวข้องกับภาษีอากร และสิทธิและประโยชน์ด้านภาษีอากรเฉพาะที่กำหนดไว้ ดังนี้

8.4.1 กรณีย้ายไปอยู่เขต 2

- (1) ให้ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลเป็นระยะเวลา 3 ปี สำหรับพื้นที่ทั่วไป
- (2) ให้ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลเป็นระยะเวลา 7 ปี สำหรับนิคมอุตสาหกรรม หรือเขตอุตสาหกรรมที่ได้รับการส่งเสริม

ยกเว้น กิจการที่กำหนดในประเภทกิจการที่จะให้การส่งเสริมว่าจะไม่ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล

8.4.2 กรณีย้ายไปอยู่เขต 3

- (1) ให้ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลเป็นระยะเวลา 8 ปี
- (2) ลดหย่อนภาษีเงินได้นิติบุคคลร้อยละ 50 ของอัตราปกติ เป็นระยะเวลา 5 ปี นับจากวันที่พ้นกำหนดระยะเวลาการยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล
- (3) หักค่าขนส่ง ค่าไฟฟ้า และค่าประปา 2 เท่า เป็นระยะเวลา 10 ปี นับแต่วันที่เริ่มมีรายได้
- (4) หักค่าก่อสร้างสิ่งอำนวยความสะดวกจากกำไรสุทธิร้อยละ 25 ของเงินที่ลงทุนในกิจการนั้น

ยกเว้น กิจการที่กำหนดในประเภทกิจการที่จะให้การส่งเสริมว่าจะไม่ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล

8.4.3 การยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลให้นับจากวันที่เริ่มมีรายได้จากการประกอบกิจการในที่ตั้งใหม่

* 8.5 ผู้ขอย้ายสถานประกอบการจะต้องยื่นคำขอรับการส่งเสริมต่อสำนักงาน

9. หลักเกณฑ์การส่งเสริมการวิจัยและพัฒนา

เพื่อสนับสนุนให้มีการพัฒนาเทคโนโลยีการผลิตปรับปรุงคุณภาพผลิตภัณฑ์และพัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่ คณะกรรมการจะให้สิทธิและประโยชน์เพิ่มเติมแก่ผู้ได้รับการส่งเสริมเพื่อทำการวิจัยและพัฒนา โดยมีแนวทางการพิจารณา ดังนี้

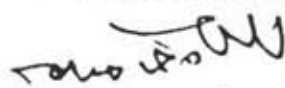
- 9.1 ให้ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลเพิ่มเติม เป็นระยะเวลา 3 ปี แต่เมื่อรวมกับที่ได้รับอยู่เดิมแล้ว ต้องไม่เกิน 8 ปี
- 9.2 ผู้รับการส่งเสริมจะต้องลงทุนเพิ่มเติมอย่างน้อย 1 เท่า ของมูลค่าภาษีเงินได้ที่ได้รับการยกเว้นเพิ่มเติม
- 9.3 จะต้องมีเครื่องจักร อุปกรณ์ เครื่องมือเครื่องใช้ ในการทำวิจัยและพัฒนาที่คณะกรรมการให้ความเห็นชอบ
- 9.4 จะต้องมีบุคลากรไทยที่มีคุณสมบัติเหมาะสมร่วมวิจัยและพัฒนาตามจำนวนที่คณะกรรมการให้ความเห็นชอบ
- 9.5 ให้ผู้ได้รับการส่งเสริมนำเข้าเครื่องจักรและอุปกรณ์ที่ใช้ในการวิจัยและพัฒนาเป็นระยะเวลา 8 ปี นับแต่วันนำเข้าเครื่องจักรและอุปกรณ์เพื่อการนี้

10. ข้อยกเว้น

หลักเกณฑ์ข้างต้นเป็นหลักเกณฑ์ทั่วไปที่คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนจะถือเป็นแนวทางในการพิจารณาอนุมัติให้การส่งเสริมการลงทุน และการให้สิทธิและประโยชน์ด้านภาษีอากร แต่ทั้งนี้อาจมีข้อยกเว้น ดังนี้

- 10.1 กรณีที่ประเภทกิจการที่จะให้การส่งเสริมได้กำหนดเงื่อนไขเฉพาะเกี่ยวกับการให้สิทธิและประโยชน์ด้านภาษีอากรไว้เป็นอย่างอื่น
- 10.2 กรณียื่นขอรับการส่งเสริมระหว่างวันที่ 1 เมษายน 2536 ถึงวันที่ 30 มิถุนายน 2536 โดยเลือกที่จะยื่นขอรับการส่งเสริมตามประเภทกิจการเดิม ซึ่งจะได้รับสิทธิและประโยชน์ตามหลักเกณฑ์เดิม
- 10.3 กรณีที่พิจารณาเห็นว่า มีเหตุผลพิเศษเป็นการเฉพาะราย หรือเฉพาะประเภท ทั้งนี้ให้มีผลบังคับใช้สำหรับคำขอรับการส่งเสริมที่ยื่นตั้งแต่วันที่ 1 เมษายน พ.ศ.2536 สำหรับโครงการที่ได้รับอนุมัติส่งเสริมแล้ว หากยังไม่เคยใช้สิทธิและประโยชน์ด้านภาษีอากร ณ วันที่ 1 เมษายน 2536 ให้ขอรับสิทธิและประโยชน์เพิ่มเติมตามข้อ 6 และ ข้อ 7 ตามประกาศนี้ได้

ประกาศ ณ วันที่ 9 เมษายน 2536

(นายชวน หลีกภัย)

นายกรัฐมนตรี

ประธานกรรมการ

ประกาศคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน

ที่ 2/2536

เรื่อง ประเภท ขนาด และเงื่อนไขของกิจการที่จะให้ส่งเสริมการลงทุน

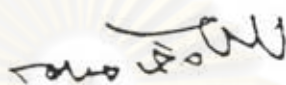
เพื่อให้ประเภทกิจการที่จะให้การส่งเสริมการลงทุนเป็นไปตามการจัดประเภทมาตรฐานอุตสาหกรรมของไทย (Thailand Standard Industrial Classification) และสอดคล้องกับนโยบายการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ ตลอดจนข้อตกลงด้านการค้าและการลงทุนระหว่างประเทศ คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน เห็นควรปรับปรุง ประเภท ขนาด และเงื่อนไขกิจการที่จะให้การส่งเสริมการลงทุนใหม่ ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 16 วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน พ.ศ. 2520 จึงได้ออกประกาศไว้ดังต่อไปนี้

1. ภายใต้งบข้อ 7 แห่งประกาศฉบับนี้ ให้ยกเลิกประกาศคณะกรรมการที่เกี่ยวกับเรื่อง การกำหนดประเภท ขนาดและเงื่อนไขกิจการที่จะให้การส่งเสริมการลงทุนเดิม และประกาศประเภท กิจการทั้งดให้การส่งเสริมการลงทุนเดิมทั้งหมด
2. ให้กิจการตามที่กำหนดประเภทไว้ในบัญชีท้ายประกาศนี้ เป็นกิจการที่จะให้การส่งเสริม การลงทุน
3. ให้กำหนดเงื่อนไข สำหรับโครงการที่ได้รับการส่งเสริมตามที่กำหนดในกิจการประเภทนั้น ๆ
4. ให้กำหนดขนาดการลงทุนขั้นต่ำไม่น้อยกว่า 1 ล้านบาท (ไม่รวมค่าที่ดินและทุนหมุนเวียน) สำหรับทุกประเภทกิจการที่จะให้การส่งเสริมการลงทุน
- * 5. เพื่อสนับสนุนการลงทุนในกิจการผลิตผลิตภัณฑ์เพื่อการส่งออก ผ่อนผันให้กิจการที่มี เงื่อนไขว่าจะต้องตั้งอยู่ในเขต 3 ตามบัญชีท้ายประกาศนี้ ไปตั้งในนิคมหรือเขตอุตสาหกรรมที่ได้รับการ ส่งเสริมการลงทุนในเขต 2 ได้ โดยมีเงื่อนไข ดังนี้
 - 5.1 จะต้องส่งผลิตภัณฑ์ไปจำหน่ายต่างประเทศในแต่ละปีไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 ของ มูลค่ายอดขาย
 - 5.2 จะต้องยื่นคำขอรับการส่งเสริมภายในปี พ.ศ. 2544
6. กิจการที่จะให้การส่งเสริมการลงทุนตามที่ปรากฏในบัญชีท้ายประกาศนี้ คณะกรรมการ อาจประกาศงดให้การส่งเสริมการลงทุนไว้ชั่วคราวหรือเป็นการถาวร ณ เวลาหนึ่งเวลาใดก็ได้ เมื่อเห็น ว่ากิจการนั้นหมดความจำเป็นที่จะให้การส่งเสริมต่อไป หรืออาจประกาศเพิ่มเติมประเภทกิจการ ใดๆที่คณะกรรมการเห็นสมควรให้การส่งเสริมขึ้นอีกก็ได้แม้กิจการนั้นจะไม่ปรากฏในบัญชีท้ายประกาศนี้ ก็ตาม

7. ให้ให้บัญชีประเภทกิจการใหม่ตามประกาศนี้ สำหรับคำขอรับการส่งเสริมการลงทุนที่ยื่นขอตั้งแต่วันที่ 1 เมษายน 2536 เป็นต้นไป ทั้งนี้ในช่วงตั้งแต่วันที่ 1 เมษายน 2536 ถึงวันที่ 30 มิถุนายน 2536 ให้ผู้ขอรับการส่งเสริมมีสิทธิเลือกที่จะยื่นขอรับการส่งเสริมการลงทุนตามประเภทกิจการเดิมได้ ซึ่งในกรณีนี้จะได้รับสิทธิและประโยชน์ตามหลักเกณฑ์เดิม

8. โครงการที่ได้รับอนุมัติส่งเสริมไปแล้วหากยังไม่เคยใช้สิทธิประโยชน์ด้านภาษีอากร ณ วันที่ 1 เมษายน 2536 จะขอเปลี่ยนแปลงประเภทกิจการตามที่กำหนดใหม่ และปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กำหนดใหม่ ในประเภทกิจการนั้น ๆ ก็ได้ โดยให้ยื่นเป็นคำขอแก้ไขเปลี่ยนแปลงดังกล่าว

ประกาศ ณ วันที่ 9 เมษายน 2536

(นายชวน หลีกภัย)

นายกรัฐมนตรี

ประธานกรรมการ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บัญชีประเภทกิจการที่จะให้การส่งเสริมการลงทุน

- หมวด 1 เกษตรกรรมและผลิตผลจากการเกษตร
- หมวด 2 เหมืองแร่ เซรามิกส์ และโลหะขั้นมูลฐาน
- หมวด 3 อุตสาหกรรมเบา(ผลิตเครื่องประดับ,เครื่องกีฬา)
- หมวด 4 ผลิตภัณฑ์โลหะ เครื่องจักร และอุปกรณ์ขนส่ง
- หมวด 5 อิเล็กทรอนิกส์ และเครื่องไฟฟ้า
- หมวด 6 เคมีภัณฑ์ กระดาษและพลาสติก
- หมวด 7 บริการและสาธารณูปโภค

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

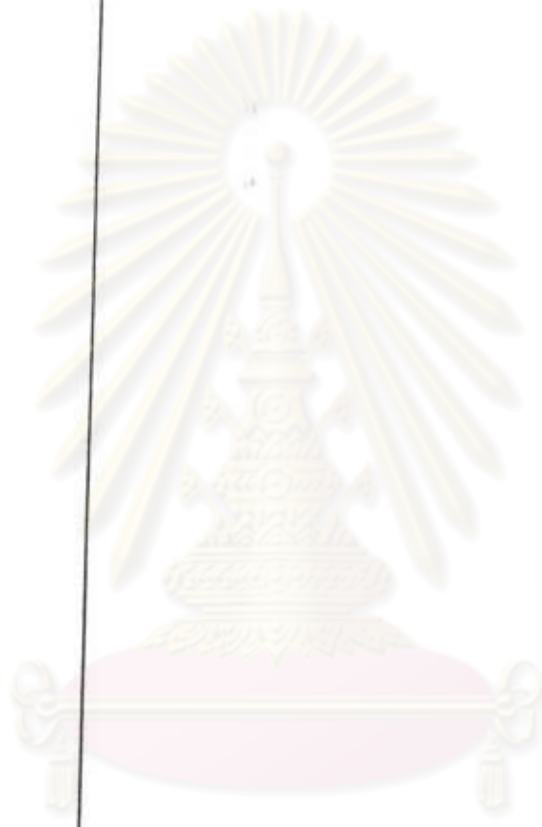

หมวด 6

เคมีภัณฑ์ กระดาษ และพลาสติก

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

หมวด 6 อุตสาหกรรมเคมีภัณฑ์ กระดาษ และพลาสติก

ประเภท	เงื่อนไข
6.1 การผลิตเคมีภัณฑ์ขั้นอุตสาหกรรมมูลฐาน (35111) <ul style="list-style-type: none"> (1) Industrial Gases <ul style="list-style-type: none"> - argon - chlorine - hydrogen - oxygen - nitrogen - carbon dioxide - nitrous oxide (2) Oxide Compounds <ul style="list-style-type: none"> - aluminum oxide - calcium oxide - hydrogen peroxide - silicon dioxide - zinc oxide (3) Inorganic acids <ul style="list-style-type: none"> - sulfuric acid - hydrochloric acid (4) Inorganic bases <ul style="list-style-type: none"> - aluminum hydroxide - magnesium hydroxide - sodium hydroxide (โซดาไฟ) - potassium hydroxide (5) Salts <ul style="list-style-type: none"> - aluminum sulphate - alum - ammonium sulphate - ammonium bicarbonate - calcium carbonate - calcium carbide - calcium chloride - calcium sulphate - magnesium chloride - potassium bicarbonate - sodium chloride - sodium hypochlorite - sodium phosphates - sodium silicate 	จะต้องตั้งอยู่ในเขต 3 <p style="text-align: center; color: purple; opacity: 0.5;"> ศูนย์วิทยทรัพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย </p>

ประเภท	เงื่อนไข
(6) Organic chemicals - ethyl alcohol - hexahydric alcohols (sorbitol) - polyether polyols - acetic acid citric acid - formaldehyde - chlorinated paraffins - glutamic acid	
6.2 การผลิตเคมีภัณฑ์ชั้นอุตสาหกรรมมูลฐานอื่นๆ (35111)	
⁽¹⁾ 6.3 การผลิต Soft Gelatin Capsule (35111)	จะต้องตั้งอยู่ในเขต 2 หรือเขต 3
6.4 การผลิตปุ๋ย (35120)	
⁽²⁾ 6.5 การผลิตผลิตภัณฑ์เคมีจากปิโตรเลียม (35130)	<ol style="list-style-type: none"> 1. จะต้องตั้งอยู่ในเขต 2 หรือเขต 3 2. จะได้รับสิทธิประโยชน์ตามเกณฑ์ประกาศคณะกรรมการที่ 1/2536 แต่ไม่ได้รับการลดหย่อนอากรขาเข้าวัตถุดิบ ตามมาตรา 30 แม้จะตั้งอยู่ในเขต 3 ยกเว้น การผลิต PTA จะได้รับยกเว้นภาษีเงินได้ไม่เกิน 4 ปี และไม่ได้รับสิทธิและประโยชน์ตามมาตรา 35 3. จะต้องดำเนินการตามประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง นโยบายอุตสาหกรรมปิโตรเคมีระยะยาว
⁽³⁾ 6.6 การผลิตผลิตภัณฑ์จากปิโตรเลียม (35300)	<ol style="list-style-type: none"> 1. ให้การส่งเสริมเฉพาะกิจการโรงกลั่นน้ำมันปิโตรเลียม 2. จะต้องตั้งโรงงานในเขต 2 หรือเขต 3 3. จะต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขการขออนุญาตตั้งโรงงานของคณะกรรมการนโยบายพลังงานแห่งชาติก่อนยื่นขอรับการส่งเสริม 4. จะได้รับสิทธิและประโยชน์ด้านภาษีอากรเฉพาะการยกเว้นอากรขาเข้าเครื่องจักรตามมาตรา 28 ไม่ว่าจะตั้งอยู่ในเขต 2 หรือเขต 3

⁽¹⁾, ⁽²⁾แก้ไขเพิ่มเติมเงื่อนไขตามประกาศคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน ที่ 8.5/2537 ลงวันที่ 2 กันยายน 2537

⁽³⁾กำหนดเงื่อนไขตามประกาศคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน ที่ 4/2537 ลงวันที่ 15 ธันวาคม 2537

ประเภท	เงื่อนไข
6.7 การผลิตเส้นใยสังเคราะห์ (35130)	จะต้องตั้งอยู่ในเขต 2 หรือเขต 3
**6.8 การผลิตสี หรือผลิตภัณฑ์ที่คล้ายกัน (35210)	จะต้องตั้งอยู่ในเขต 2 หรือเขต 3
6.9 การผลิตส่วนผสมยาสำเร็จรูป (35220)	จะต้องตั้งอยู่ในเขต 2 หรือเขต 3
6.10 การผลิตยาปราบศัตรูพืช ยากำจัดวัชพืช ขำฆ่าเชื้อรา หรือขำฆ่าแมลง (35299)	จะต้องตั้งอยู่ในเขต 3
6.11 การผลิตผลิตภัณฑ์เคมีอื่นๆ (35299)	จะต้องตั้งอยู่ในเขต 2 หรือเขต 3
**6.12 การผลิตผลิตภัณฑ์พลาสติกหรือเคลือบด้วยพลาสติก(35601,35609)	
(1) การผลิตสินค้าอุปโภคบริโภค (CONSUMER PRODUCT)	จะต้องตั้งอยู่ในเขต 3
(2) การผลิตชิ้นส่วนหรือส่วนประกอบ (COMPONENT)	จะต้องตั้งอยู่ในเขต 2 หรือเขต 3
** (3) การผลิตผลิตภัณฑ์หรือชิ้นส่วนผลิตจากพลาสติกวิศวกรรม (ENGINEERING PLASTICS)	จะต้องเป็นการผลิตชิ้นส่วนที่มีการเคลื่อนไหวหรือทนแรงอัดได้สูง ที่ใช้เป็นชิ้นส่วนยานยนต์ เครื่องจักรกล เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ โดยวัตถุดิบที่ใช้จะต้องเป็นพลาสติกวิศวกรรมที่มีคุณสมบัติพิเศษ เช่น ACETAL, NYLON 6/6, POLYCARBONATE (PC) และ POLYPHENYLENE SULFIDE (PPS) เป็นต้น
6.13 การผลิตกระดาษ (34111)	จะต้องตั้งอยู่ในเขต 3
6.14 การผลิตเยื่อกระดาษ (34111)	จะต้องตั้งอยู่ในเขต 2 หรือเขต 3
6.15 การผลิตภาชนะหรือกล่องกระดาษ (34120)	จะต้องตั้งอยู่ในเขต 2 หรือเขต 3
6.16 การผลิตสิ่งของจากเยื่อ เยื่อกระดาษ กระดาษหรือกระดาษแข็ง (34190)	จะต้องตั้งอยู่ในเขต 3
**6.17 การผลิต PET RESIN	ไม่ให้ได้รับสิทธิและประโยชน์การลดหย่อนอากรขาเข้า วัตถุดิบตามมาตรา 30 แม้ตั้งโรงงานในเขต 3
**6.18 กิจการการพิมพ์สิ่งพิมพ์ด้วยระบบออฟเซต	จะต้องตั้งอยู่ในเขต 2 หรือเขต 3
**6.19 กิจการการพิมพ์ลวดลายด้วยฟิล์มจากพลาสติก	จะต้องตั้งอยู่ในเขต 2 หรือเขต 3

**ผ่อนผันเงื่อนไขที่ตั้งสถานประกอบการ ตามประกาศคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน ที่ 1/2538 ลงวันที่ 23 มีนาคม 2538
 ***เพิ่มเติมประเภทและเงื่อนไขตามประกาศคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน ที่ ส.5/2537 ลงวันที่ 2 กันยายน 2537
 ****เพิ่มเติมประเภทกิจการ ตามประกาศคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน ที่ ส. 3/2537 ลงวันที่ 13 พฤษภาคม 2537
 **โปรดดูประกาศคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน ที่ 3/2537 ลงวันที่ 2 กันยายน 2537 หน้า 46

ภาคผนวก ง

พระราชบัญญัติการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย
พ.ศ.2522

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

พระราชบัญญัติ
การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย
พ.ศ. 2522
ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.
ให้ไว้ ณ วันที่ 19 มีนาคม พ.ศ. 2522
เป็นปีที่ 34 ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2522”

มาตรา 2 พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา 3 ให้ยกเลิกประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 339 ลงวันที่ 13 ธันวาคม พ.ศ. 2515

บรรดาบทกฎหมาย กฎ และข้อบังคับอื่นในส่วนที่มีบัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัตินี้หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้แทน

มาตรา 4 ในพระราชบัญญัตินี้

“นิคมอุตสาหกรรม” หมายความว่า พื้นที่อุตสาหกรรมทั่วไป หรือ พื้นที่อุตสาหกรรมส่งออก

“พื้นที่อุตสาหกรรมทั่วไป” หมายความว่า พื้นที่ที่กำหนดไว้สำหรับการประกอบอุตสาหกรรมและกิจการอื่นที่เป็นประโยชน์หรือเกี่ยวเนื่องกับการประกอบอุตสาหกรรม

“พื้นที่อุตสาหกรรมส่งออก” หมายความว่า พื้นที่ที่กำหนดไว้สำหรับการประกอบอุตสาหกรรมและกิจการอื่นที่เป็นประโยชน์หรือเกี่ยวเนื่องกับการประกอบอุตสาหกรรมเพื่อส่งผลิตภัณฑ์ออกไปจำหน่ายยังต่างประเทศ

“ผู้ประกอบการอุตสาหกรรม” หมายความว่า ผู้ซึ่งได้รับอนุญาตให้ประกอบอุตสาหกรรมในนิคมอุตสาหกรรม

“ผลิต” หมายความว่า รวมถึง ทำ สร้าง ผสม ประกอบ หรือบรรจุด้วย

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย

“ผู้ว่าการ” หมายความว่า ผู้ว่าการการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย

“พนักงาน” หมายความว่า พนักงานการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย รวมทั้งผู้ว่าการ

“ลูกจ้าง” หมายความว่า ลูกจ้างของการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 5 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่และออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

หมายเหตุ: “นิคมอุตสาหกรรม” คือพื้นที่ที่กำหนดไว้สำหรับการประกอบอุตสาหกรรม พร้อมด้วยระบบสาธารณูปโภคขั้นพื้นฐาน สิ่งอำนวยความสะดวกและสิทธิประโยชน์

หมวด 1
 การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย
 ส่วนที่ 1
 การจัดตั้ง

มาตรา 6 ให้จัดตั้งการนิคมอุตสาหกรรมขึ้น เรียกว่า "การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย" เรียกโดยย่อว่า "กนอ." และให้เป็นนิติบุคคล มีวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้

- (1) การจัดให้ได้มาซึ่งที่ดินที่เหมาะสมเพื่อจัดตั้งหรือขยายนิคมอุตสาหกรรมหรือเพื่อดำเนินธุรกิจอื่นที่เป็นประโยชน์หรือเกี่ยวเนื่องกับ กนอ.
- (2) การปรับปรุงที่ดินตาม (1) เพื่อให้บริการ ตลอดจนจัดสิ่งอำนวยความสะดวกในการดำเนินงานของผู้ประกอบอุตสาหกรรม เช่น การจัดให้มีถนน ท่อระบายน้ำ โรงขจัดน้ำเสีย ไฟฟ้า และประปา เป็นต้น
- (3) การให้เช่า ให้เช่าซื้อ และขายอสังหาริมทรัพย์หรือสิ่งหาริมทรัพย์ในนิคมอุตสาหกรรมหรือเพื่อประโยชน์แก่กิจการของนิคมอุตสาหกรรมโดยตรง
- (4) การดำเนินธุรกิจอื่นที่เป็นประโยชน์หรือเกี่ยวเนื่องกับกิจการอันอยู่ในวัตถุประสงค์ของ กนอ.
- (5) การร่วมดำเนินงานกับบุคคลอื่นตามวัตถุประสงค์ใน (1) (2) หรือ (3) รวมทั้งการเข้าเป็นหุ้นส่วนจำกัดความรับผิดชอบในห้างหุ้นส่วนจำกัด หรือถือหุ้นในนิติบุคคลใด ๆ ซึ่งมีวัตถุประสงค์ที่เป็นประโยชน์หรือเกี่ยวเนื่องกับกิจการอันอยู่ในวัตถุประสงค์ของ กนอ.
- (6) การส่งเสริมและควบคุมนิคมอุตสาหกรรมนอกเขตหรือนอกอาณาเขตของรัฐ

มาตรา 7 ให้โอนกิจการ ทรัพย์สิน สิทธิ หนี้ และความรับผิดชอบของการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 339 ลงวันที่ 13 ธันวาคม พ.ศ. 2515 ให้แก่ กนอ.

ทรัพย์สินตามวรรคหนึ่งเมื่อได้หักหนี้ออกแล้วให้ถือเป็นทุนของ กนอ.

มาตรา 8 ทุนของ กนอ ประกอบด้วย

- (1) ทรัพย์สินที่ได้รับโอนตามมาตรา 7
- (2) เงินที่ได้รับจากงบประมาณแผ่นดิน
- (3) เงินหรือทรัพย์สินอื่นที่ได้รับจากรัฐบาลหรือบุคคลอื่น
- (4) เงินหรือทรัพย์สินที่ได้รับความช่วยเหลือจากแหล่งในประเทศ หรือต่างประเทศ หรือ จากองค์การระหว่างประเทศ

มาตรา 9 ให้ กนอ ตั้งสำนักงานใหญ่ในกรุงเทพมหานครหรือจังหวัดใกล้เคียง และจะตั้งสำนักงานสาขาหรือตัวแทนในจังหวัดที่มีนิคมอุตสาหกรรมด้วยก็ได้

มาตรา 10 ให้ กนอ มีอำนาจกระทำกิจการภายในขอบแห่งวัตถุประสงค์ตามมาตรา 6 อำนาจเช่นว่านี้ให้รวมถึง

- (1) การสำรวจ วางแผน ออกแบบ ก่อสร้าง และบำรุงรักษาสิ่งอำนวยความสะดวกและให้บริการแก่ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมและผู้ประกอบกิจการที่เป็นประโยชน์หรือต่อเนื่องกับผู้ประกอบการอุตสาหกรรม
- (2) การกำหนดประเภทและขนาดของกิจการอุตสาหกรรมที่พึงอนุญาต ให้ประกอบในนิคมอุตสาหกรรม
- (3) การตรวจตราความเป็นอยู่ของคนงานในนิคมอุตสาหกรรม
- (4) การควบคุมการดำเนินงานของผู้ประกอบการอุตสาหกรรม ผู้ประกอบกิจการที่เป็นประโยชน์ หรือเกี่ยวเนื่องกับผู้ประกอบการอุตสาหกรรม และผู้ใช้ที่ดินในนิคมอุตสาหกรรมให้เป็นไปตามระเบียบ ข้อบังคับและกฎหมาย รวมทั้งการดำเนินงานที่เกี่ยวกับการสาธารณสุขและที่กระทบกระเทือนต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อม
- (5) การลงทุน
- (6) การกู้ยืมเงินเพื่อใช้ในกิจการของ กนอ.
- (7) การออกพันธบัตร หรือตราสารอื่นใดเพื่อการลงทุน

มาตรา 11 ให้ กนอ มีอำนาจตรวจสอบและรับรองชนิดและปริมาณของวัตถุดิบหรือผลิตภัณฑ์หรือชนิดและจำนวนของเครื่องจักร สำหรับกรณีที่น่าจะเป็นจะต้องออกไปรับรองหรือในกรณีที่น่าเข้ามาในหรือนำออกไปจากนิคมอุตสาหกรรม

ซึ่งของดังกล่าว ทั้งนี้ โดยเรียกเก็บค่าบริการตามที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา 12 ให้ กนอ. กำหนดค่าเช่าอสังหาริมทรัพย์หรืออสังหาริมทรัพย์ และค่าบริการรักษาสิ่งอำนวยความสะดวกตลอดจนค่าบริการในนิคมอุตสาหกรรม ในอัตราอันสมควร เพื่อให้มีรายได้เพียงพอสำหรับการดังต่อไปนี้

(1) การใช้จ่ายในสิ่งที่จำเป็นในการดำเนินกิจการของ กนอ. รวมทั้งดอกเบี้ย ค่าเสื่อมราคา โบนัส และกองทุนสงเคราะห์หรือการสงเคราะห์อื่นเพื่อสวัสดิการของผู้ปฏิบัติงานและครอบครัว

(2) การชำระหนี้สินเท่าที่จำนวนเงินเพื่อการชำระนั้นเกินจำนวนที่จัดสรรไว้ เป็นค่าเสื่อมราคา และสำหรับค่าใช้จ่ายที่เพิ่มขึ้นเกี่ยวกับการจัดหาทรัพย์สินใหม่ แทนทรัพย์สินเดิม

(3) การจัดให้มีเงินสำรองและค่าใช้จ่ายอันจำเป็นในการขยายกิจการและลงทุน

มาตรา 13 ให้ กนอ. กำหนดค่าเช่าซื้อ และราคาขายอสังหาริมทรัพย์หรือ อสังหาริมทรัพย์ตามที่เห็นสมควร

มาตรา 14 เมื่อได้ประกาศพื้นที่ใดเป็นนิคมอุตสาหกรรมตามมาตรา 39 แล้ว ให้ กนอ. มีอำนาจกำหนดราคาขาย ค่าเช่า และค่าเช่าซื้ออสังหาริมทรัพย์ หรืออสังหาริมทรัพย์ และค่าบริการรักษาสิ่งอำนวยความสะดวก ตลอดจนค่าบริการ ในนิคมอุตสาหกรรมนั้น ทั้งนี้ ตามความเหมาะสมในด้านธุรกิจ

มาตรา 15 รายได้ที่ กนอ. ได้รับจากการดำเนินกิจการในปีหนึ่ง ๆ ให้ตก เป็นของ กนอ. และเมื่อได้หักค่าใช้จ่ายต่าง ๆ สำหรับการดำเนินการกิจการ และ ค่าภาระต่าง ๆ ที่เหมาะสม เช่น ค่าบำรุงรักษาและค่าเสื่อมราคา ตลอดจนถึงเงินสำรองตามมาตรา 16 ประโยชน์ตอบแทนและโบนัสตามมาตรา 32 และมาตรา 35 หรือเงินสมทบกองทุนสงเคราะห์หรือการสงเคราะห์อื่นตามมาตรา 34 และเงินลงทุนตามมาตรา 66 แล้วเหลือเท่าใดให้นำส่งเป็นรายได้ของรัฐ

ถ้ารายได้มีจำนวนไม่เพียงพอสำหรับรายจ่ายตามวรรคหนึ่งซึ่งมิใช่เป็นรายจ่ายที่หักเป็นเงินสำรองตามมาตรา 16 และโบนัสตามมาตรา 32 และ มาตรา 35 และ

กนอ. ไม่สามารถหาเงินจากทางอื่นได้ รัฐจึงจ่ายเงินให้แก่ กนอ. เท่าจำนวนที่ขาด

มาตรา 16 เงินสำรองของ กนอ. ให้ประกอบด้วยเงินสำรองธรรมดาซึ่งตั้งไว้เมื่อขาด เงินสำรองเพื่อขยายกิจการ เงินสำรองเพื่อไถ่ถอนหนี้ และเงินสำรองอื่นเพื่อความประสงค์แต่ละอย่าง โดยเฉพาะตามที่คณะกรรมการจะเห็นสมควร เงินสำรองจะนำออกใช้ได้ก็แต่โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ

มาตรา 17 ทรัพย์สินของ กนอ. ไม่อยู่ในความรับผิดชอบแห่งการบังคับคดี

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ส่วนที่ 2

คณะกรรมการและผู้ว่าราชการ

มาตรา 18 ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า "คณะกรรมการการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย" ประกอบด้วย ประธานกรรมการ และกรรมการอื่นอีกไม่เกินสิบคน รวมทั้งผู้ว่าราชการซึ่งเป็นกรรมการโดยตำแหน่ง

ให้คณะรัฐมนตรีเป็นผู้แต่งตั้งประธานกรรมการและกรรมการอื่น ซึ่งมีใช้กรรมการโดยตำแหน่ง

มาตรา 19 ผู้ซึ่งจะดำรงตำแหน่งประธานกรรมการ กรรมการ หรือผู้ว่าการต้องมีความรู้ ความชำนาญเกี่ยวกับบริหารธุรกิจ อุตสาหกรรม วิทยาศาสตร์ วิศวกรรมศาสตร์ สถาปัตยกรรมศาสตร์ ผังเมือง เศรษฐศาสตร์ การพาณิชย์ การคลัง หรือกฎหมาย

มาตรา 20 ประธานกรรมการหรือกรรมการซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้ง ต้องมีคุณสมบัติตาม (1) และ (2) และไม่มีลักษณะต้องห้ามตาม (3) (4) (5) (6) และ (7) ดังต่อไปนี้

- (1) มีสัญชาติไทย
- (2) มีอายุไม่เกินหกสิบห้าปีบริบูรณ์
- (3) เป็นหรือเคยเป็นบุคคลล้มละลาย
- (4) เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดหรือคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมายให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ
- (5) เป็นข้าราชการการเมืองหรือดำรงตำแหน่งในทางการเมือง
- (6) เป็นกรรมการพรรคการเมืองหรือเจ้าหน้าที่ในพรรคการเมือง
- (7) เป็นผู้มีส่วนได้เสียในสัญญาซื้อขาย ก่อ หรือกิจการที่กระทำให้แก่ กนอ. หรือในกิจการที่มีสภาพอย่างเดียวกันและแข่งขันกับ กนอ. ทั้งนี้ ไม่ว่าโดยตรงหรือโดยอ้อมเว้นแต่เป็นเพียงผู้ถือหุ้นเพื่อการลงทุนโดยสุจริตในนิติบุคคลที่กระทำการอันมีส่วนได้เสียเท่านั้น

มาตรา 21 ให้ประธานกรรมการหรือกรรมการ ซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งอยู่ในตำแหน่งคราวละสามปี

เมื่อครบกำหนดตามวาระดังกล่าวในวาระหนึ่ง หากยังมีได้มีการแต่งตั้งกรรมการขึ้นใหม่ให้ประธานกรรมการ และกรรมการที่พ้นจากตำแหน่งตามวาระนั้นรักษาการในตำแหน่งต่อไปจนกว่าคณะกรรมการที่แต่งตั้งขึ้นใหม่จะเข้ารับหน้าที่ ประธานกรรมการหรือกรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้

มาตรา 22 นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามมาตรา 21 ประธานกรรมการหรือกรรมการซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

- (1) ตาย
- (2) ลาออก
- (3) คณะรัฐมนตรีให้ออก
- (4) เป็นคนไร้ความสามารถ หรือคนเสมือนไร้ความสามารถ
- (5) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา 20

ในกรณีที่มีการแต่งตั้งกรรมการในระหว่างที่กรรมการซึ่งแต่งตั้งไว้แล้ว ยังมีวาระอยู่ในตำแหน่งไม่ว่าจะเป็นการแต่งตั้งเพิ่มขึ้นหรือแต่งตั้งซ่อมให้ผู้ที่ได้รับแต่งตั้งนั้นอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการซึ่งแต่งตั้งไว้แล้วนั้น

มาตรา 23 ให้คณะกรรมการมีอำนาจวางนโยบายและควบคุมดูแลโดยทั่วไป ซึ่งกิจการของ กนอ. อำนาจเช่นว่านี้ให้รวมถึง

- (1) การออกระเบียบหรือข้อบังคับเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามมาตรา 6 และมาตรา 10
- (2) การออกระเบียบหรือข้อบังคับการประชุมและการดำเนินกิจการของคณะกรรมการและคณะอนุกรรมการ
- (3) การออกระเบียบข้อบังคับการจัดแบ่งส่วนงาน วิธีปฏิบัติงาน และการเงินของ กนอ.
- (4) การออกระเบียบหรือข้อบังคับกำหนดตำแหน่ง อัตราเงินเดือนหรือค่าจ้างของพนักงานและลูกจ้าง
- (5) การออกระเบียบหรือข้อบังคับการบรรจุ การแต่งตั้ง การเลื่อนเงินเดือน

หรือค่าจ้าง การออกจากตำแหน่ง วินัย การลงโทษ และการอุทธรณ์การลงโทษของพนักงานและลูกจ้าง

(6) การอกระเบียบหรือข้อบังคับการจ่ายค่าพาหนะและเบี้ยเลี้ยงการเดินทาง ค่าเช่าที่พัก ค่าล่วงเวลา และการจ่ายเงินอื่น ๆ

(7) การอกระเบียบหรือข้อบังคับเกี่ยวกับเครื่องแบบพนักงานและลูกจ้าง

(8) การอกระเบียบหรือข้อบังคับว่าด้วยการร้องทุกข์ของพนักงานและลูกจ้าง

(9) การอกระเบียบหรือข้อบังคับเกี่ยวกับบัตรประจำตัวหรือเครื่องแต่งกายของบุคคลซึ่งปฏิบัติงานภายในพื้นที่อุตสาหกรรมส่งออก

(10) การอกระเบียบหรือข้อบังคับเกี่ยวกับบุคคลซึ่งเข้าไปหรืออยู่ในพื้นที่อุตสาหกรรมส่งออก

(11) การอกระเบียบหรือข้อบังคับเกี่ยวกับกองทุนสงเคราะห์หรือการสงเคราะห์อื่นเพื่อสวัสดิการของผู้ปฏิบัติงานใน กนอ. และครอบครัวด้วยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี

(12) การอกระเบียบหรือข้อบังคับเกี่ยวกับความปลอดภัยในการใช้และรักษาทรัพย์สินของ กนอ.

(13) การกำหนดราคาขาย อัตราค่าเช่า ค่าเช่าซื้อและระยะเวลาการเช่า และเช่าซื้อสิ่งหาริมทรัพย์หรือสิ่งหาริมทรัพย์ค่าบำรุงรักษาสิ่งอำนวยความสะดวกและอัตราค่าบริการในนิคมอุตสาหกรรม

ระเบียบหรือข้อบังคับตาม (3) ถ้ามีข้อความจำกัดอำนาจของผู้ว่าการในการทำนิติกรรมไว้ประการใด ให้รัฐมนตรีประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา 24 เพื่อประโยชน์แห่งกิจการของ กนอ. ให้คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อดำเนินกิจการอย่างหนึ่งอย่างใดของ กนอ. และกำหนดค่าตอบแทนอนุกรรมการได้

มาตรา 25 ให้คณะกรรมการแต่งตั้งผู้ว่าการและกำหนดอัตราเงินเดือนของผู้ว่าการโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี

มาตรา 26 ผู้ว่าการต้องมีคุณสมบัติตาม (1) (2) และ (3) และไม่มีลักษณะต้องห้ามตาม (4) (5) (6) (7) (8) และ (9) ดังต่อไปนี้

- (1) มีสัญชาติไทย
- (2) มีอายุไม่เกินหกสิบปีบริบูรณ์
- (3) สามารถทำงานให้แก่ กนอ. ได้เต็มเวลา
- (4) เป็นหรือเคยเป็นบุคคลล้มละลาย
- (5) เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดหรือคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมายให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ
- (6) เป็นข้าราชการซึ่งมีตำแหน่งหรือเงินเดือนประจำ รวมทั้งข้าราชการการเมือง ลูกจ้างของกระทรวงทบวงกรมหรือทบวงการเมืองที่ฐานะเทียบเท่าหรือพนักงานส่วนท้องถิ่น
- (7) ดำรงตำแหน่งในทางการเมือง รวมทั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นและผู้บริหารท้องถิ่น
- (8) เป็นกรรมการพรรคการเมืองหรือเจ้าหน้าที่ในพรรคการเมือง
- (9) เป็นผู้มีส่วนได้เสียในสัญญา กับ กนอ. หรือในกิจการที่กระทำให้แก่ กนอ. หรือในกิจการที่มีสภาพเดียวกันและแข่งขันกับ กนอ. ทั้งนี้ ไม่ว่าโดยตรงหรือโดยอ้อม เว้นแต่เป็นเพียงผู้ถือหุ้นเพื่อการลงทุนโดยสุจริต ในนิติบุคคลที่กระทำการอันมีส่วนได้เสียเท่านั้น

มาตรา 27 ผู้ว่าการพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

- (1) ตาย
- (2) ลาออก
- (3) เป็นคนไร้ความสามารถ หรือคนเสมือนไร้ความสามารถ
- (4) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา 26
- (5) คณะกรรมการให้ลออกด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสามในสี่ของจำนวนกรรมการทั้งหมด โดยไม่นับรวมผู้ว่าการ และคณะรัฐมนตรีเห็นชอบด้วย

มาตรา 28 ผู้ว่าการมีหน้าที่บริหารกิจการของ กนอ. ให้เป็นไปตามกฎหมาย

ระเบียบ ข้อบังคับ และนโยบายที่คณะกรรมการกำหนดและมีอำนาจบังคับบัญชา
พนักงานและลูกจ้าง

ในการบริหารกิจการ ผู้ว่าการต้องรับผิดชอบต่อคณะกรรมการ

มาตรา 29 ผู้ว่าการมีอำนาจ

- (1) กำหนดระเบียบและวิธีปฏิบัติงานในการทำงานของพนักงานหรือลูกจ้าง
- (2) ออกระเบียบในการบริหารกิจการของ กนอ.

ทั้งนี้ โดยไม่ขัดหรือแย้งกับระเบียบหรือข้อบังคับของคณะกรรมการ

- (3) บรรจุ แต่งตั้งและถอดถอน เลื่อน ลด หรือตัดเงินเดือนหรือค่าจ้าง
ตลอดจนลงโทษทางวินัยแก่พนักงานและลูกจ้าง ทั้งนี้ ต้องเป็นไปตามระเบียบหรือ
ข้อบังคับของคณะกรรมการ

มาตรา 30 ในกิจการที่เกี่ยวกับบุคคลภายนอกให้ผู้ว่าการเป็นตัวแทน
เพื่อการนี้ ผู้ว่าการจะมอบอำนาจให้บุคคลใดกระทำการเฉพาะอย่างแทนก็ได้
ทั้งนี้ต้องเป็นไปตามระเบียบหรือข้อบังคับของคณะกรรมการ

นิติกรรมที่ผู้ว่าการกระทำโดยฝ่าฝืนระเบียบหรือข้อบังคับตามมาตรา 23
วรรคสอง ย่อมไม่ผูกพัน กนอ. เว้นแต่คณะกรรมการจะได้ให้สัตยาบัน

มาตรา 31 เมื่อผู้ว่าการไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้หรือเมื่อตำแหน่งผู้ว่าการ
ว่างลง ให้คณะกรรมการแต่งตั้งพนักงานเป็นผู้ทำการแทนผู้ว่าการ หรือผู้รักษาการ
ในตำแหน่งผู้ว่าการแล้วแต่กรณี และให้นำมาตรา 26 มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ให้ผู้ทำการแทนผู้ว่าการหรือผู้รักษาการในตำแหน่งผู้ว่าการมีอำนาจหน้าที่
อย่างเดียวกับผู้ว่าการเว้นแต่อำนาจหน้าที่ของผู้ว่าการในฐานะกรรมการ

มาตรา 32 ประธานกรรมการและกรรมการ ย่อมได้รับประโยชน์ตอบแทน
และค่าจ้างได้รับโบนัส ทั้งนี้ ตามระเบียบที่คณะรัฐมนตรีกำหนด

ส่วนที่ 3 พนักงานและลูกจ้าง

มาตรา 33 ให้พนักงานและลูกจ้างมีสิทธิอุทธรณ์เกี่ยวกับการลงโทษ หรือ ร้องทุกข์ได้ตามระเบียบหรือข้อบังคับของคณะกรรมการ

มาตรา 34 ให้ ก.นอ. จัดให้มีกองทุนสงเคราะห์หรือการสงเคราะห์อื่นเพื่อสวัสดิการของผู้ปฏิบัติงานใน ก.นอ. และครอบครัว ในกรณีพ้นจากตำแหน่งประสบอุบัติเหตุเจ็บป่วย ตาย หรือกรณีอื่นที่สมควรแก่การสงเคราะห์

มาตรา 35 พนักงานและลูกจ้างอาจได้รางวัลตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

หมวด 2 นิคมอุตสาหกรรม

ส่วนที่ 1 การจัดตั้ง

มาตรา 36 นิคมอุตสาหกรรมมีสองประเภท คือ

- (1) พื้นที่อุตสาหกรรมทั่วไป
- (2) พื้นที่อุตสาหกรรมส่งออก

การจัดตั้ง การเปลี่ยนแปลงพื้นที่ และการยุบพื้นที่อุตสาหกรรมทั่วไป ให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาและให้มีแผนที่กำหนดเขตไว้ท้ายประกาศด้วย
การจัดตั้ง การเปลี่ยนแปลงพื้นที่ และการยุบพื้นที่อุตสาหกรรมส่งออก ให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกาและให้มีแผนที่กำหนดเขตไว้ท้ายพระราชกฤษฎีกาด้วย

มาตรา 37 นิคมอุตสาหกรรมที่จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัตินี้ต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา 38 เมื่อมีความจำเป็นที่จะต้องได้มาซึ่งอสังหาริมทรัพย์เพื่อใช้ประโยชน์ในการจัดตั้งหรือขยายนิคมอุตสาหกรรม ให้ กนอ. มีอำนาจดำเนินการเวนคืนตามกฎหมายว่าด้วยการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์

ในการนี้ จะตราพระราชกฤษฎีกากำหนดพื้นที่ที่ดินในบริเวณที่คิดว่าจะเวนคืนไว้ก่อนก็ได้ และให้นำบทบัญญัติแห่งกฎหมายว่าด้วยการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์มาใช้บังคับโดยอนุโลม

อสังหาริมทรัพย์ที่ได้มาโดยการเวนคืนตามวรรคหนึ่งให้ตกเป็นของ กนอ. และให้ กนอ. มีอำนาจดำเนินการโอนไปยังผู้ประกอบการอุตสาหกรรมหรือผู้ประกอบการที่เป็นประโยชน์ หรือเกี่ยวเนื่องกับการประกอบอุตสาหกรรมได้

มาตรา 39 พื้นที่ใดที่บุคคลใดได้จัดสรรที่ดินเพื่อให้เป็นนิคมอุตสาหกรรม ถ้าได้ดำเนินการถูกต้องตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎ

กระทรวงที่ออกตาม มาตรา 37 แล้วคณะกรรมการด้วยความยินยอมของเจ้าของ
ที่ดินอาจดำเนินการให้พื้นที่นั้นเป็นนิคมอุตสาหกรรมตามพระราชบัญญัตินี้ได้

มาตรา 40 ห้ามมิให้บุคคลใดใช้ชื่อที่มีอักษรไทยประกอบหรืออักษรต่าง
ประเทศซึ่งแปลหรืออ่านว่า “นิคมอุตสาหกรรม” “พื้นที่อุตสาหกรรมทั่วไป” หรือ
“พื้นที่อุตสาหกรรมส่งออก” ในดวงตรา บ้ายชื่อ จดหมาย โบแจ้งความ หรือ
เอกสารอย่างอื่นเกี่ยวกับธุรกิจโดยมิได้เป็นนิคมอุตสาหกรรมตามพระราชบัญญัตินี้

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ส่วนที่ 2

การประกอบกิจการ ประโยชน์ และข้อห้าม

มาตรา 41 ผู้ใดจะประกอบกิจการในนิคมอุตสาหกรรม ต้องได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากผู้ว่าการหรือผู้ซึ่งผู้ว่าการมอบหมาย

การขออนุญาตและการอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา 42 บรรดาการปลูกสร้างอาคาร การตั้งโรงงาน และการประกอบกิจการโรงงานในนิคมอุตสาหกรรมให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน กฎหมายว่าด้วยการควบคุมการก่อสร้างอาคาร และกฎหมายว่าด้วยการผังเมือง แต่การอนุญาตซึ่งเป็นอำนาจหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยกรณีนั้น ให้เป็นอำนาจหน้าที่ของผู้ว่าการหรือผู้ซึ่งผู้ว่าการมอบหมาย

มาตรา 43 ในกรณีที่มีการปลูกสร้างอาคารโดยมิได้รับอนุญาตตามมาตรา 42 หรือในกรณีที่มีการปลูกสร้างอาคารผิดแผนจากแผนผังแบบก่อสร้างหรือรายการที่ได้รับอนุญาต หรือไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กำหนดในใบอนุญาต ให้ กนอ. มีอำนาจสั่งระงับการก่อสร้าง แก้ไขเปลี่ยนแปลงหรือรื้อถอนอาคารหรือส่วนแห่งอาคารดังกล่าวภายในระยะเวลาอันสมควร โดยแจ้งระยะเวลาให้ผู้ปลูกสร้างเจ้าของ หรือผู้ครอบครองอาคารทราบ

เมื่อพ้นกำหนดระยะเวลาตามวรรคหนึ่งแล้ว และผู้ปลูกสร้าง เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของ กนอ. ให้ กนอ. มีอำนาจจัดการอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่เห็นสมควรเพื่อแก้ไข เปลี่ยนแปลง หรือรื้อถอนอาคารหรือส่วนแห่งอาคารนั้นได้โดยคิดค่าใช้จ่ายจากผู้ปลูกสร้าง เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารนั้น

มาตรา 44 ผู้ประกอบอุตสาหกรรม อาจได้รับอนุญาตให้ถือกรรมสิทธิ์ในที่ดินในนิคมอุตสาหกรรมเพื่อประกอบกิจการได้ตามจำนวนเนื้อที่ที่คณะกรรมการเห็นสมควรแม้ว่าจะเกินกำหนดที่จะพึงมีได้ตามกฎหมายอื่น

ในกรณีที่ผู้ประกอบอุตสาหกรรมซึ่งเป็นคนต่างด้าวเล็กกิจการหรือโอน

กิจการให้แก่ผู้อื่น ผู้ประกอบอุตสาหกรรมต้องจำหน่ายที่ดินที่ได้รับอนุญาตให้ถือกรรมสิทธิ์ให้แก่ กนอ. หรือผู้รับโอนกิจการแล้วแต่กรณี ภายในเวลาสามปีนับแต่วันที่เลิกหรือโอนกิจการ มิฉะนั้นให้อธิบดีกรมที่ดินจำหน่ายที่ดินนั้นตามประมวลกฎหมายที่ดินให้แก่ กนอ.

มาตรา 45 ภายใต้บังคับกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมืองเพียงเท่าที่พระราชบัญญัตินี้มีบัญญัติไว้เป็นอย่างอื่น ให้ผู้ประกอบอุตสาหกรรมได้รับอนุญาตให้นำคนต่างด้าวซึ่งเป็น

- (1) ช่างฝีมือ
- (2) ผู้ชำนาญการ
- (3) คู่สมรสและบุคคลซึ่งอยู่ในอุปการะของบุคคลใน (1) หรือ (2) เข้ามาในราชอาณาจักรได้ตามจำนวนและภายในกำหนดระยะเวลาให้อยู่ได้ในราชอาณาจักรตามที่คณะกรรมการเห็นสมควร แม้ว่าจะเกินกำหนดจำนวนหรือระยะเวลาให้อยู่ได้ในราชอาณาจักรตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมือง

มาตรา 46 ภายใต้บังคับกฎหมายว่าด้วยการทำงานของคนต่างด้าวเพียงเท่าที่พระราชบัญญัตินี้มีบัญญัติไว้เป็นอย่างอื่น ให้คนต่างด้าวซึ่งเป็นช่างฝีมือหรือผู้ชำนาญการซึ่งได้รับอนุญาตให้อยู่ในราชอาณาจักรตามมาตรา 45 ได้รับอนุญาตทำงานเฉพาะตำแหน่งหน้าที่การทำงานที่คณะกรรมการให้ความเห็นชอบตลอดระยะเวลาเท่าที่ได้รับอนุญาตให้อยู่ในราชอาณาจักร

มาตรา 47 ผู้ประกอบอุตสาหกรรม ซึ่งมีภูมิสำเนาออกราชอาณาจักรจะได้รับอนุญาตให้นำหรือส่งเงินออกไปนอกราชอาณาจักรเป็นเงินตราต่างประเทศได้เมื่อเงินนั้นเป็น

- (1) เงินทุนที่ผู้ประกอบอุตสาหกรรมนำเข้ามาในราชอาณาจักรและเงินปันผลหรือผลประโยชน์ที่เกิดจากเงินทุนนั้น
- (2) เงินกู้ต่างประเทศที่ผู้ประกอบอุตสาหกรรมนำมาลงทุนในการประกอบอุตสาหกรรมตามสัญญาที่ กนอ. ให้ความเห็นชอบ รวมทั้งดอกเบี้ยของเงินกู้ต่างประเทศนั้น

(3) เงินที่ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมมีข้อผูกพันกับต่างประเทศตามสัญญาเกี่ยวกับการใช้สิทธิและบริการต่าง ๆ ในการประกอบอุตสาหกรรมและสัญญาอื่น ๆ นั้น ได้รับความเห็นชอบจาก กนอ.

ในกรณีที่ระยะเวลาใดคูลการชำระเงินต้องประสบความยุ่งยากจำเป็น ต้อง สงวนเงินตราต่างประเทศให้มีสำรองไว้ตามสมควร ธนาคารแห่งประเทศไทยจะ จำกัดการนำหรือส่งเงินนั้นออกไปนอกราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราวเพื่อผลดังกล่าวนั้นก็ ได้ แต่จะไม่จำกัดการส่งเงินทุนที่ได้นำเข้ามาในราชอาณาจักรออกนอก ราชอาณาจักรต่ำกว่าร้อยละยี่สิบต่อปีของยอดเงินทุนดังกล่าวที่เหลืออยู่ในวันที่ 31 ธันวาคมของปี ถ้าการส่งเงินนั้นกระทำภายหลังจากที่นำเข้ามาแล้วเป็นเวลาสองปี และจะไม่จำกัดการส่งเงินปันผลต่ำกว่าร้อยละสิบห้าต่อปีของเงินทุนที่นำเข้าใน ราชอาณาจักร และเหลืออยู่ในขณะที่ขอส่งเงินปันผลออก

มาตรา 48 ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมในพื้นที่อุตสาหกรรมส่งออกจะได้รับ ยกเว้นค่าธรรมเนียมพิเศษตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการลงทุนอากรขาเข้า และภาษีมูลค่าเพิ่ม และภาษีสรรพสามิต สำหรับเครื่องจักร อุปกรณ์ เครื่องมือ และ เครื่องใช้รวมทั้งส่วนประกอบของสิ่งดังกล่าวที่จำเป็นต้องใช้ในการผลิตสินค้าและ ของที่ใช้ในการสร้าง ประกอบ หรือติดตั้ง เป็นโรงงานหรืออาคารในพื้นที่ อุตสาหกรรมส่งออก ทั้งนี้ เท่าที่นำเข้ามาในราชอาณาจักรและนำเข้าไปในพื้นที่ อุตสาหกรรมส่งออกตามที่คณะกรรมการอนุมัติ และต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา 49 ของที่นำเข้ามาในราชอาณาจักรและนำเข้าไปในพื้นที่ อุตสาหกรรมส่งออกเพื่อใช้ในการผลิตสินค้า ให้ได้รับยกเว้นค่าธรรมเนียมพิเศษ ตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการลงทุนอากรขาเข้าและภาษีมูลค่าเพิ่ม และ ภาษีสรรพสามิต

มาตรา 50 ของที่นำเข้ามาในราชอาณาจักรและนำเข้าไปในพื้นที่ อุตสาหกรรมส่งออกตาม มาตรา 49 รวมทั้งผลิตภัณฑ์ สิ่งพลอยได้ และสิ่งอื่นที่ได้ จากการผลิตในพื้นที่อุตสาหกรรมส่งออก หากส่งออกนอกราชอาณาจักรให้ได้

รับยกเว้นอากรขาออกและภาษีมูลค่าเพิ่ม และภาษีสรรพสามิต

มาตรา 51 ของที่นำเข้ามาในราชอาณาจักรและนำเข้าไปในพื้นที่
อุตสาหกรรมส่งออกรวมทั้งผลิตภัณฑ์ สิ่งพลอยได้ และสิ่งอื่นที่ได้จากการผลิต
หากนำออกจากพื้นที่อุตสาหกรรมส่งออกเพื่อใช้หรือจำหน่ายในราชอาณาจักร จะ
ต้องเสียค่าธรรมเนียมพิเศษตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการลงทุนอากรขาเข้า
และภาษีมูลค่าเพิ่มและภาษีสรรพสามิต ทั้งนี้ ตามสภาพ ตามราคา และตาม
อัตราภาษีอากรที่เป็นอยู่ในวันที่นำออกจากพื้นที่อุตสาหกรรมส่งออก โดยถือ
เสมือนว่าได้นำเข้ามาในราชอาณาจักรในวันที่นำออกจากพื้นที่อุตสาหกรรมส่งออก

มาตรา 52 ของที่มีท่าปฏิบัติแห่งกฎหมายให้ได้รับยกเว้นหรือคืนค่าเบงก์
อากรเมื่อได้ส่งออกไปนอกราชอาณาจักร แม้มิได้ส่งออกแต่ได้นำเข้าไปในพื้นที่
อุตสาหกรรมส่งออก เพื่อใช้ตามมาตรา 48 หรือ มาตรา 49 ให้ได้รับยกเว้นหรือคืน
ค่าภาษีอากรโดยถือเสมือนว่าได้ส่งออกไปนอกราชอาณาจักรในวันที่นำเข้าไปใน
พื้นที่อุตสาหกรรมส่งออก

มาตรา 53 การนำของเข้ามาในหรือนำออกไปจากพื้นที่อุตสาหกรรมส่งออก
การเก็บรักษาและการควบคุมการขนถ่าย ให้นำบทบัญญัติเกี่ยวกับการนำของเข้า
การส่งออก และการเก็บของในคลังสินค้าตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากรมาใช้
บังคับโดยอนุโลม กับทั้งต้องปฏิบัติตามระเบียบและพิธีการที่อธิบดีกรมศุลกากร
กำหนด และให้นำบทลงโทษตามกฎหมายดังกล่าวมาใช้บังคับด้วย

มาตรา 54 ในกรณีนี้ กนอ. เห็นสมควรสั่งให้ทำลายวัสดุที่ไม่ใช้หรือใช้ไม่
ได้ซึ่งอยู่ในพื้นที่อุตสาหกรรมส่งออก ให้ กนอ. แจ่งเป็นหนังสือให้ผู้ประกอบ
อุตสาหกรรมหรือตัวแทนและอธิบดีกรมศุลกากรหรือผู้ซึ่งอธิบดีกรมศุลกากรมอบ
หมายทราบ และให้อธิบดีกรมศุลกากรหรือผู้ซึ่งอธิบดีกรมศุลกากรมอบหมายสั่ง
ดำเนินการทำลายตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่อธิบดีกรมศุลกากรเห็นสมควร

ของที่ได้ถูกทำลายตามหลักเกณฑ์และวิธีการดังกล่าวในวรรคหนึ่งให้ได้รับ
ยกเว้นค่าธรรมเนียมพิเศษตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการลงทุน อากรขาเข้า

และ ภาษีมูลค่าเพิ่มและภาษีสรรพสามิต

มาตรา 55 ห้ามมิให้ผู้ใดนำของในพื้นที่อุตสาหกรรมส่งออก ออกไปจากพื้นที่อุตสาหกรรมส่งออก เว้นแต่จะได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากผู้ว่าการหรือผู้ซึ่งผู้ว่าการมอบหมาย

การอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและแบบที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา 56 ห้ามมิให้ผู้ใดเข้าไปหรืออยู่ในพื้นที่อุตสาหกรรมส่งออก เว้นแต่จะได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากผู้ว่าการหรือผู้ซึ่งผู้ว่าการมอบหมาย และต้องปฏิบัติตามระเบียบหรือข้อบังคับของ กนค

การอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และแบบที่คณะกรรมการกำหนด

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

หมวด 3 พนักงานเจ้าหน้าที่

มาตรา 57 พนักงานเจ้าหน้าที่ที่มีอำนาจเข้าไปในสถานที่ของผู้ประกอบอุตสาหกรรมหรือของผู้ประกอบกิจการอื่นในนิคมอุตสาหกรรมในระหว่างเวลาทำการเพื่อสอบถามข้อเท็จจริงหรือเพื่อตรวจสอบเอกสารหรือสิ่งของใด ๆ ที่เกี่ยวกับกิจการอุตสาหกรรมหรือกิจการอื่นจากบุคคลซึ่งอยู่ในสถานที่นั้นได้ตามความจำเป็นในกรณีเช่นนี้ผู้ประกอบอุตสาหกรรมหรือผู้ประกอบกิจการอื่นต้องให้ความสะดวกตามสมควร

ในกรณีที่พนักงานเจ้าหน้าที่จะเข้าไปในสถานที่ตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้ว่าการหรือผู้ซึ่งผู้ว่าการมอบหมายแจ้งเป็นหนังสือให้ผู้ประกอบอุตสาหกรรมหรือผู้ประกอบกิจการอื่นทราบล่วงหน้าเป็นเวลาไม่น้อยกว่ายี่สิบสี่ชั่วโมง เว้นแต่กรณีที่ผู้ว่าการหรือผู้ซึ่งผู้ว่าการมอบหมายจะเห็นว่าเป็นการเร่งด่วน

มาตรา 58 พนักงานเจ้าหน้าที่ หรือเจ้าหน้าที่บุคลากรที่มีอำนาจตรวจค้นโรงงาน อาคาร ยานพาหนะ และบุคคล รวมตลอดถึงของใด ๆ ในพื้นที่อุตสาหกรรมส่งออก

มาตรา 59 ถ้าพบผู้ใดกำลังกระทำความผิดหรือพยายามกระทำความผิดหรือใช้ หรือช่วย หรือยุยง ให้ผู้อื่นกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายว่าด้วยศุลกากรในนิคมอุตสาหกรรม พนักงานเจ้าหน้าที่ที่มีอำนาจจับผู้นั้นได้โดยไม่ต้องมีหมายจับแล้วนำส่งพนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา พร้อมด้วยของกลางเพื่อดำเนินการต่อไป

มาตรา 60 ในการปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา 57 และมาตรา 58 หรือมาตรา 59 ให้พนักงานเจ้าหน้าที่แสดงบัตรประจำตัวตามแบบที่กำหนดในกฎกระทรวงต่อบุคคลซึ่งเกี่ยวข้อง

มาตรา 61 ให้พนักงานเจ้าหน้าที่เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

หมวด 4 การควบคุม

มาตรา 62 ให้รัฐมนตรีมีอำนาจหน้าที่กำกับโดยทั่วไปซึ่งกิจการของ กนอ. เพื่อการนี้จะสั่งให้ กนอ. ชี้แจงข้อเท็จจริง แสดงความคิดเห็นทำรายงาน หรือยับยั้ง การกระทำที่ขัดต่อนโยบายของรัฐบาลหรือมติของคณะรัฐมนตรี ตลอดจนมีอำนาจ ที่จะสั่งให้ปฏิบัติการตามนโยบายของรัฐบาลหรือมติของคณะรัฐมนตรี และสั่ง สอบสวนข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการดำเนินกิจการของ กนอ. ได้

มาตรา 63 ในกรณี กนอ. จะต้องเสนอเรื่องไปยังคณะรัฐมนตรีให้นำเรื่อง เสนอรัฐมนตรีเพื่อเสนอต่อไปยังคณะรัฐมนตรี

มาตรา 64 ในการดำเนินกิจการของ กนอ. ให้คำนึงถึงประโยชน์ของรัฐ และประชาชน

มาตรา 65 ให้ กนอ. เปิดบัญชีเงินฝากไว้กับธนาคารตามระเบียบของ กระทรวงการคลัง

มาตรา 66 กนอ. ต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีก่อนจึงจะ ดำเนินกิจการดังต่อไปนี้ได้

1. การลงทุนเพื่อจัดตั้งหรือขยายนิคมอุตสาหกรรม
2. การเพิ่มทุนโดยตีราคาทรัพย์สินใหม่
3. การลดทุน
4. การกู้ยืมเงินเกินสิบล้านบาท
5. การออกพันธบัตรหรือตราสารอื่นใดเพื่อการลงทุน
6. การจำหน่ายอสังหาริมทรัพย์ที่มีราคาเกินหนึ่งล้านบาท เว้นแต่เป็นการ จำหน่ายอสังหาริมทรัพย์ในนิคมอุตสาหกรรม
7. การจำหน่ายทรัพย์สินเกินหนึ่งล้านบาทจากบัญชีเป็นสัญญา

มาตรา 67 ให้ กนอ. จัดทำงบประมาณประจำปีโดยแยกเป็นงบลงทุนและงบทำการ สำหรับงบลงทุนให้นำเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาและให้ความเห็นชอบ ส่วนงบทำการให้นำเสนอคณะรัฐมนตรี เพื่อทราบ

มาตรา 68 ให้ กนอ. วางและถือไว้ซึ่งระบบการบัญชีอันถูกต้องแยกตามประเภทงานส่วนที่สำคัญ มีการสอบบัญชีภายในเป็นประจำ และมีสมุดบัญชีลงรายการ

- (1) การรับและจ่ายเงิน
- (2) สินทรัพย์และหนี้สิน

ซึ่งแสดงการงานที่เป็นอยู่ตามจริงและตามที่สมควรโดยพิจารณาตามประเภทงานพร้อมด้วยข้อความอันเป็นเหตุที่มาของรายการนั้น ๆ

มาตรา 69 ทุกปี ให้สำนักงานตรวจเงินแผ่นดินเป็นผู้สอบบัญชีและตรวจบัญชีรวมทั้งการเงินของ กนอ.

มาตรา 70 ผู้สอบบัญชีและตรวจบัญชีมีอำนาจสอบสวนสรรพสมุดบัญชีและเอกสารหลักฐานต่าง ๆ ของ กนอ. เพื่อการนี้ให้มีอำนาจสอบถามประธานกรรมการ กรรมการ อนุกรรมการ พนักงานเจ้าหน้าที่ พนักงานและลูกจ้าง

มาตรา 71 ผู้สอบบัญชีและตรวจบัญชีต้องทำรายงานผลของการสอบบัญชีเสนอคณะรัฐมนตรีภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันสิ้นปีบัญชี และให้ กนอ. โฆษณารายงานประจำปีของปีที่สิ้นไปนั้น แสดงบัญชีงบดุล บัญชีทำการ และบัญชีกำไรขาดทุน ซึ่งผู้สอบบัญชีและตรวจบัญชีรับรองว่าถูกต้องแล้ว ภายในหนึ่งร้อยห้าสิบวันนับแต่วันสิ้นปีบัญชี

หมวด 5 บทกำหนดโทษ

มาตรา 72 ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 40 ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองพันบาท และปรับอีกวันละสองร้อยบาทตั้งแต่วันฟ้องจนกว่าจะเลิกใช้

มาตรา 73 ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา 41 วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท และให้ศาลสั่งให้ผู้นั้นหยุดประกอบกิจการจนกว่าจะได้รับอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 74 ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 55 วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือนหรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ
ของที่นำออกไปโดยฝ่าฝืนมาตรา 55 วรรคหนึ่ง ให้ริบเสียทั้งสิ้น

มาตรา 75 ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 56 วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 76 ผู้ใดไม่ให้ความสะดวกแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา 57 วรรคหนึ่ง หรือขัดขวาง หรือไม่ให้ความสะดวกแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ หรือเจ้าหน้าที่ศุลกากรตามมาตรา 58 ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทเฉพาะกาล

มาตรา 77 ให้ผู้อำนวยการ พนักงาน และลูกจ้างของการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 339 ลงวันที่ 13 ธันวาคม พ.ศ. 2515 ซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เป็นผู้ว่าการ พนักงานและลูกจ้างของการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 78 ให้คณะกรรมการการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 339 ลงวันที่ 13 ธันวาคม พ.ศ. 2515 เป็นคณะกรรมการการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยตามพระราชบัญญัตินี้ และให้ประธานกรรมการและกรรมการดำรงตำแหน่งต่อไปจนกว่าจะได้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยขึ้นใหม่

เมื่อได้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยตามพระราชบัญญัตินี้แล้ว ให้คณะกรรมการการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยตามวรรคหนึ่งพ้นจากตำแหน่ง

มาตรา 79 บรรดานิคมอุตสาหกรรมทั่วไปที่ได้จัดตั้งขึ้นตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 339 ลงวันที่ 13 ธันวาคม พ.ศ. 2515 ให้ถือว่าเป็นพื้นที่อุตสาหกรรมทั่วไปตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 80 บรรดากฎกระทรวง ประกาศ ระเบียบ ข้อบังคับ และคำสั่ง ซึ่งออกหรือสั่งโดยอาศัยอำนาจตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 339 ลงวันที่ 13 ธันวาคม พ.ศ. 2515 และใช้บังคับอยู่ในวันประกาศพระราชบัญญัตินี้ในราชกิจจานุเบกษา ให้ใช้บังคับได้ต่อไปเพียงเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับบทแห่งพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

ส. โทตระกิตย์

รองนายกรัฐมนตรี

สำเนาถูกต้อง

(นายกำจัด สว่างดี)

หัวหน้ากองกลาง

หมายเหตุ

- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัตินี้ คือ เพื่อให้การดำเนินงานของการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ซึ่งได้จัดตั้งขึ้นตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 339 ลงวันที่ 13 ธันวาคม พ.ศ. 2515 เป็นไปด้วยดียิ่งขึ้น และเหมาะสมกับสภาวะการณ์ในปัจจุบันสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยเสียใหม่ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้ขึ้น

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 96 ตอนที่ 41 วันที่ 24 มีนาคม 2522)

- ข้อความในการพิมพ์ครั้งนี้ เพื่อประโยชน์ในทางธุรกิจการค้าเท่านั้น ไม่เกี่ยวกับตัวบทกฎหมายใด ๆ ทั้งนี้ในพระราชบัญญัตินี้

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ประวัติผู้เขียน

นางสาวนพเก้า ศรีสรินทร์ เกิดเมื่อวันที่ 9 กันยายน พ.ศ. 2513 จบการศึกษาชั้นมัธยมปลายจากโรงเรียนศึกษานารี จากนั้นเข้าศึกษาต่อที่คณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย สำเร็จการศึกษาเมื่อปี พ.ศ.2535 และได้เข้าศึกษาต่อในหลักสูตรนิติศาสตรมหาบัณฑิตที่คณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยในปีเดียวกัน ขณะศึกษาในชั้นปริญญาโทได้ทำงานเป็นผู้ประสานงานที่ศูนย์เครือข่ายข้อมูลสิทธิเด็กเอเชียเน็ต (Child Rights ASIANET) คณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปัจจุบันทำงานเป็นเจ้าหน้าที่ฝ่ายข้อมูลและโครงการอยู่ที่โครงการรณรงค์เพื่อยุติการค้าประเวณีเด็กทางเพศในธุรกิจท่องเที่ยว (End Child Prostitution in Asian Tourism)

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย